

# Euroopan unionin virallinen lehti

# C 91

49. vuosikerta

Suomenkielinen laitos

## Tiedonantoja ja ilmoituksia

19. huhtikuuta 2006

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö</u>	<u>Sivu</u>
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	<b>Komissio</b>	
2006/C 91/01	Euron kurssi .....	1
2006/C 91/02	Euron kurssi .....	2
2006/C 91/03	Henkilönsuojaimia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/686/ETY täytäntöönpanoon liittyvä komission tiedonanto <sup>(1)</sup> .....	3
2006/C 91/04	Valtiontuki — Portugali — Tuki C 4/2006 (ex N 180/2005) — Tuki Djebel, S.A.:lle — Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti <sup>(1)</sup> .....	25
2006/C 91/05	Valtiontuki — Ranska — Valtiontuki C 9/2006 (ex NN 85/2005) Kalastukselle aiheutuvien riskien torjuntarahasto — Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti <sup>(1)</sup> .....	30
2006/C 91/06	Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä (Asia COMP/M.4114 — Lottomatica/GTECH) <sup>(1)</sup> .....	35
2006/C 91/07	Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia COMP/M.4121 — Allianz Group/Sofinim/United Broadcast Facilities) <sup>(1)</sup> .....	36
2006/C 91/08	Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia COMP/M.4172 — Barclays/Tuja) <sup>(1)</sup> .....	36
2006/C 91/09	Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia COMP/M.4130 — ENI/Grupo Amorim/CGD/GALP) <sup>(1)</sup> .....	37
2006/C 91/10	Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia COMP/M.4087 — Eiffage/Macquarie/APRR) <sup>(1)</sup> .....	37

# FI

2006/C 91/11

**Euroopan tietosuojavaltuutettu**

Euroopan tietosuojavaltuutetun lausunto

- ehdotuksesta neuvoston päätökseksi toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmän (SIS II) perustamisesta, toiminnasta ja käytöstä (KOM (2005) 230 lopullinen);
- ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmän (SIS II) perustamisesta, toiminnasta ja käytöstä (KOM (2005) 236 lopullinen) ja
- ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi ajoneuvojen rekisteröintitodistusten myöntämisestä vastaavien jäsenvaltioiden yksiköiden pääsyn sallimisesta toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmään (SIS II) (KOM (2005) 237 lopullinen) ..... 38



## I

(Tiedonantoja)

## KOMISSIO

**Euron kurssi <sup>(1)</sup>**  
**18. huhtikuuta 2006**  
 (2006/C 91/01)

**1 euro =**

Rahayksikkö	Kurssi	Rahayksikkö	Kurssi	
USD	Yhdysvaltain dollaria	1,2252	SIT Slovenian tolarina	239,6
JPY	Japanin jeniä	144,53	SKK Slovakian korunaa	37,48
DKK	Tanskan kruunua	7,4621	TRY Turkin liiraa	1,6464
GBP	Englannin punttaa	0,6915	AUD Australian dollaria	1,66
SEK	Ruotsin kruunua	9,3068	CAD Kanadan dollaria	1,4029
CHF	Sveitsin frangia	1,5645	HKD Hongkongin dollaria	9,5029
ISK	Islannin kruunua	93,15	NZD Uuden-Seelannin dollaria	1,9576
NOK	Norjan kruunua	7,854	SGD Singaporin dollaria	1,9626
BGN	Bulgarian leviä	1,9558	KRW Etelä-Korean wonia	1 168,6
CYP	Kyproksen puntaa	0,5762	ZAR Etelä-Afrikan randia	7,4234
CZK	Tšekin korunaa	28,565	CNY Kiinan juan renminbiä	9,8188
EEK	Viron kruunua	15,6466	HRK Kroatian kunaa	7,3048
HUF	Unkarin forinttia	266,67	IDR Indonesian rupiaa	11 005,36
LTL	Liettuan litiä	3,4528	MYR Malesian ringgitä	4,5008
LVL	Latvian latia	0,696	PHP Filippiinien pesoa	63,037
MTL	Maltan liiraa	0,4293	RUB Venäjän ruplaa	33,778
PLN	Puolan zlotya	3,9268	THB Thaimaan bahtia	46,482
RON	Romanian leuta	3,4876		

(<sup>1</sup>) *Lähde:* Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

**Euron kurssi <sup>(1)</sup>**  
**13. huhtikuuta 2006**  
(2006/C 91/02)

**1 euro =**

Rahayksikkö	Kurssi	Rahayksikkö	Kurssi		
USD	Yhdysvaltain dollaria	1,2094	SIT	Slovenian tolarina	239,61
JPY	Japanin jeniä	143,48	SKK	Slovakian korunaa	37,49
DKK	Tanskan kruunua	7,4624	TRY	Turkin liiraa	1,635
GBP	Englannin puntaa	0,6903	AUD	Australian dollaria	1,6634
SEK	Ruotsin kruunua	9,326	CAD	Kanadan dollaria	1,3885
CHF	Sveitsin frangia	1,5705	HKD	Hongkongin dollaria	9,3822
ISK	Islannin kruunua	92,25	NZD	Uuden-Seelannin dollaria	1,9605
NOK	Norjan kruunua	7,8562	SGD	Singaporin dollaria	1,9444
BGN	Bulgarian leviä	1,9558	KRW	Etelä-Korean wonia	1 162,96
CYP	Kyproksen puntaa	0,5764	ZAR	Etelä-Afrikan randia	7,4242
CZK	Tšekin korunaa	28,645	CNY	Kiinan juan renminbiä	9,7052
EEK	Viron kruunua	15,6466	HRK	Kroatian kunaa	7,3075
HUF	Unkarin forinttia	267,73	IDR	Indonesian rupiaa	10 869,48
LTL	Liettuan litiä	3,4528	MYR	Malesian ringgitiä	4,4397
LVL	Latvian latia	0,6961	PHP	Filippiinien pesoa	61,982
MTL	Maltan liiraa	0,4293	RUB	Venäjän ruplaa	33,516
PLN	Puolan zlotya	3,9476	THB	Thaimaan bahtia	46,127
RON	Romanian leuta	3,4904			

<sup>(1)</sup> Lähde: Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekursssi.

**Henkilönsuojaimia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/686/ETY täytäntöönpanoon liittyvä komission tiedonanto**

(2006/C 91/03)

**(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

*(Direktiivin soveltamisalaan kuuluvien yhdenmukaistettujen standardien nimet ja viitenumerot)*

ESO:n viitenumero (1)	Yhdenmukaistetun standardin viitenumero ja nimi (ja viiteasiakirja)	Ensimmäinen julkaisu EYVL	Korvattavan standardin viitenumero	Päivä, jona korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimusten-mukaisuus-olettamus lakkaa Huomautus 1
CEN	EN 132:1998 Hengityksensuojaimet. Termien ja piktogrammien määritelmät	4.6.1999	EN 132:1990	Voimassaolo lakkaa (30.6.1999)
CEN	EN 133:2001 Hengityksensuojaimet. Luokitus	10.8.2002	EN 133:1990	Voimassaolo lakkaa (10.8.2002)
CEN	EN 134:1998 Hengityksensuojaimet. Osien nimet	13.6.1998	EN 134:1990	Voimassaolo lakkaa (31.7.1998)
CEN	EN 135:1998 Hengityksensuojaimet. Toisiaan vastaavien termien luettelo	4.6.1999	EN 135:1990	Voimassaolo lakkaa (30.6.1999)
CEN	EN 136:1998 Hengityksensuojaimet. Kokonaamarit. Vaatimukset, testaus, merkintä  EN 136:1998/AC:1999	13.6.1998	EN 136:1989 EN 136-10:1992	Voimassaolo lakkaa (31.7.1998)
CEN	EN 137:1993 Hengityksensuojaimet. Kannettavat avoimeen kiertoon perustuvat paineilmahengityslaitteet. Vaatimukset, testaus, merkintä  EN 137:1993/AC:1993	23.12.1993	EN 137:1986	Voimassaolo lakkaa (23.12.1993)
CEN	EN 138:1994 Hengityksensuojaimet. Kokonaamarin, puolinaamarin tai suokappaleen kanssa käytettävät raitisilmalaitteet. Vaatimukset, testaus, merkintä	16.12.1994	—	
CEN	EN 140:1998 Hengityksensuojaimet. Puoli- ja neljäosanaamarit. Vaatimukset, testaus, merkintä  EN 140:1998/AC:1999	6.11.1998	EN 140:1989	Voimassaolo lakkaa (31.3.1999)
CEN	EN 142:2002 Hengityksensuojaimet. Suokappaleet. Vaatimukset, testaus, merkintä	10.4.2003	EN 142:1989	Voimassaolo lakkaa (10.4.2003)
CEN	EN 143:2000 Hengityksensuojaimet. Hiukkassuodattimet. Vaatimukset, testaus, merkintä	24.1.2001	EN 143:1990	Voimassaolo lakkaa (24.1.2001)

*Varoitus:* Näiden hiukkassuodattimien osalta, joiden suodatusteho saavutetaan yksinomaan tai osittain käyttämällä sähköä varaaviin nonwoven-kuituihin perustuvia materiaaleja, tämä julkaisu ei koske standardin lausekkeen 8.7.2.4 viimeistä virkettä, lausekkeen 8.7.3.4 viimeistä virkettä eikä lauseketta 10, joiden suhteen direktiivin 89/686/ETY terveyttä ja turvallisuutta koskevien olennaisten vaatimusten mukaisuutta koskevaa olettamusta ei ole. Tämä varoitus on myös otettava huomioon sovellettaessa seuraavia yhdenmukaistettuja standardeja: EN 149:2001; EN 405:2001; EN 1827:1999; EN 12083:1998; EN 12941:1998; EN 12941:1998/A1:2003; EN 12942:1998; EN 12942:1998/A1:2002; EN 13274-7:2002.

ESO:n viitenumero (!)	Yhdenmukaistetun standardin viitenumero ja nimi (ja viiteasiakirja)	Ensimmäinen julkaisu EYVL	Korvattavan standardin viitenumero	Päivä, jona korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimusten-mukaisuus-olettamus lakkaa Huomautus 1
CEN	EN 144-1:2000 Hengityksensuojaimet. Kaasupullojen venttiilit. Osa 1: Pulloventtilin kierrelitokset  EN 144-1:2000/A1:2003  EN 144-1:2000/A2:2005	24.1.2001  21.2.2004  6.10.2005	EN 144-1:1991  Huomautus 3  Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (24.1.2001)  Voimassaolo lakkaa (31.10.2003)  Voimassaolo lakkaa (31.12.2005)
CEN	EN 144-2:1998 Hengityksensuojaimet. Kaasupullojen venttiilit. Osa 2: Sivuliittimien kierrelitöntä	4.6.1999	—	
CEN	EN 144-3:2003 Hengityksensuojaimet. Kaasusäiliöiden venttiilit. Osa 3: Happirikastetun paineilman (nitroksi) ulostulon liitännät	21.2.2004	—	
CEN	EN 145:1997 Hengityksensuojaimet. Kannettavat suljettuun kiertoon perustuvat painehappi- tai painehappityypilaitteet. Vaatimukset, testaus, merkintä  EN 145:1997/A1:2000	19.2.1998  24.1.2001	EN 145:1988 EN 145-2:1992  Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (28.2.1998)  Voimassaolo lakkaa (24.1.2001)
CEN	EN 148-1:1999 Hengityksensuojaimet. Kasvo-osan kiertet. Osa 1: Standardikierrelitös	4.6.1999	EN 148-1:1987	Voimassaolo lakkaa (31.8.1999)
CEN	EN 148-2:1999 Hengityksensuojaimet — Kasvo-osan kiertet — Osa 2: Keskiökierrelitös	4.6.1999	EN 148-2:1987	Voimassaolo lakkaa (31.8.1999)
CEN	EN 148-3:1999 Hengityksensuojaimet. Kasvo-osan kiertet. Osa 3: Kierrelitös M 45x3	4.6.1999	EN 148-3:1992	Voimassaolo lakkaa (31.8.1999)
CEN	EN 149:2001 Hengityksensuojaimet. Hiukkasilta suojaavat suodattavat puolinaamarit. Vaatimukset, testaus, merkintä	21.12.2001	EN 149:1991	Voimassaolo lakkaa (21.12.2001)
CEN	EN 165:2005 Henkilökohtainen silmiensuojaus. Sanasto	Tämä on ensimmäinen julkaisu	EN 165:1995	31.5.2006
CEN	EN 166:2001 Henkilökohtainen silmiensuojaus. Vaatimukset	10.8.2002	EN 166:1995	Voimassaolo lakkaa (10.08.2002)
CEN	EN 167:2001 Henkilökohtainen silmiensuojaus. Optiset testausmenetelmät	10.8.2002	EN 167:1995	Voimassaolo lakkaa (10.08.2002)
CEN	EN 168:2001 Henkilökohtainen silmiensuojaus. Muut kuin optiset testausmenetelmät	10.8.2002	EN 168:1995	Voimassaolo lakkaa (10.08.2002)
CEN	EN 169:2002 Henkilökohtainen silmien suojaus. Suodattimet hitsauksessa ja vastavissa menetelmissä. Läpäisyvaatimukset ja suositeltu käyttö	28.8.2003	EN 169:1992	Voimassaolo lakkaa (28.8.2003)

ESO:n viitenumero (!)	Yhdenmukaistetun standardin viitenumero ja nimi (ja viiteasiakirja)	Ensimmäinen julkaisu EYVL	Korvattavan standardin viitenumero	Päivä, jona korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimusten-mukaisuus-olettamus lakkaa Huomautus 1
CEN	EN 170:2002 Henkilökohtainen silmien suojaus. Ultraviolettisäteilyn suodattimet. Läpäisyvaatimukset ja suositeltu käyttö	28.8.2003	EN 170:1992	Voimassaolo lakkaa (28.8.2003)
CEN	EN 171:2002 Henkilökohtainen silmien suojaus. Infrapunasäteilyn suodattimet. Läpäisyvaatimukset ja suositeltu käyttö	10.4.2003	EN 171:1992	Voimassaolo lakkaa (10.4.2003)
CEN	EN 172:1994 Henkilökohtainen silmiensuojaus. Suodattimet auringonvaloa vastaan ammattikäyttöön	15.5.1996	—	
	EN 172:1994/A1:2000	4.7.2000	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (31.10.2000)
	EN 172:1994/A2:2001	10.8.2002	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (10.8.2005)
CEN	EN 174:2001 Henkilökohtainen silmiensuojain. Silmiensuojaimet laskettelua varten	21.12.2001	EN 174:1996	Voimassaolo lakkaa (21.12.2001)
CEN	EN 175:1997 Henkilökohtainen suojele. Hitsauksen ja sen kaltaisten työvaiheiden aikana käytettävät laitteet silmien- ja kasvojen suojaukseen	19.2.1998	—	
CEN	EN 207:1998 Henkilökohtainen silmiensuojaus. Suodattimet ja silmiensuojaimet lasersäteilyä vastaan	21.11.1998	EN 207:1993	Voimassaolo lakkaa (31.3.1999)
	EN 207:1998/A1:2002	28.8.2003	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (28.8.2003)
CEN	EN 208:1998 Henkilökohtainen silmiensuojaus. Silmiensuojaimet laserien ja laserjärjestelmien säätötyötä varten	21.11.1998	EN 208:1993	Voimassaolo lakkaa (31.3.1999)
	EN 208:1998/A1:2002	28.8.2003	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (28.8.2003)
CEN	EN 250:2000 Hengityslaite. Sukelluslaite, jossa on paineilmasäiliö. Vaatimukset, testaus, merkintä	8.6.2000	EN 250:1993	Voimassaolo lakkaa (19.7.2000)
CEN	EN 269:1994 Hengityksensuojaimet. Moottoroidut hupulla varustetut tuoreilmalaitteet. Vaatimukset, testaus, merkintä	16.12.1994	—	
CEN	EN 340:2003 Suojaavaatetus. Yleiset vaatimukset	6.10.2005	EN 340:1993	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
CEN	EN 341:1992 Putoamissuojaimet. Laskeutumislaitteet	23.12.1993	—	
	EN 341:1992/A1:1996	6.11.1998	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (6.11.1998)
	EN 341:1992/AC:1993			
CEN	EN 342:2004 Suojaavaatetus. Suojaus kylmältä	6.10.2005	—	

ESO:n viitenumero (!)	Yhdenmukaistetun standardin viitenumero ja nimi (ja viiteasiakirja)	Ensimmäinen julkaisu EYVL	Korvattavan standardin viitenumero	Päivä, jona korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimusten-mukaisuus-olettamus lakkaa Huomautus 1
CEN	EN 343:2003 Suojavaatetus. Suojaus sateelta	21.2.2004	—	
CEN	EN 348:1992 Suojavaatetus. Testausmenetelmä: Materiaalin suojavaikutus pieniä sulametalloksia vastaan  EN 348:1992/AC:1993	23.12.1993	—	
CEN	EN 352-1:2002 Kuulonsuojaimet. Yleiset vaatimukset. Osa 1: Kupusuojaimet	28.8.2003	EN 352-1:1993	Voimassaolo lakkaa (28.8.2003)
CEN	EN 352-2:2002 Kuulonsuojaimet. Yleiset vaatimukset. Osa 2: Tulppasuojaimet	28.8.2003	EN 352-2:1993	Voimassaolo lakkaa (28.8.2003)
CEN	EN 352-3:2002 Kuulonsuojaimet. Yleiset vaatimukset. Osa 3: Teollisuuskypäriin kiinnitettävät kupusuojaimet	28.8.2003	EN 352-3:1996	Voimassaolo lakkaa (28.8.2003)
CEN	EN 352-4:2001 Kuulonsuojaimet. Turvallisuusvaatimukset ja testaus. Osa 4: Äänitason mukaan toimivat kupusuojaimet  EN 352-4:2001/A1:2005	10.8.2002  Tämä on ensimmäinen julkaisu	—  Huomautus 3	30.4.2006
CEN	EN 352-5:2002 Kuulonsuojaimet. Turvallisuusvaatimukset ja testaus. Osa 5: Vastamelukupusuojaimet	28.8.2003	—	
CEN	EN 352-6:2002 Kuulonsuojaimet. Turvallisuusvaatimukset ja testaus. Osa 6: Kommunikointijärjestelmällä varustetut kupusuojaimet	28.8.2003	—	
CEN	EN 352-7:2002 Kuulonsuojaimet. Turvallisuusvaatimukset ja testaus. Osa 7: Tasorajoitteiset tulppasuojaimet	28.8.2003	—	
CEN	EN 353-1:2002 Putoamissuojaimet. Osa 1: Kiinteässä johteessa liikkuvat liikutarraimet	28.8.2003	EN 353-1:1992	Voimassaolo lakkaa (28.8.2003)
CEN	EN 353-2:2002 Putoamissuojaimet. Osa 2: Taipuisassa johteessa liikkuvat liikutarraimet	28.8.2003	EN 353-2:1992	Voimassaolo lakkaa (28.8.2003)
CEN	EN 354:2002 Putoamissuojaimet. Liitosköydet	28.8.2003	EN 354:1992	Voimassaolo lakkaa (28.8.2003)
CEN	EN 355:2002 Putoamissuojaimet. Nykäyksen vaimentimet	28.8.2003	EN 355:1992	Voimassaolo lakkaa (28.8.2003)
CEN	EN 358:1999 Työntekijää tukevat ja putoamista estävät henkilönsuojaimet. Pylväsvyöt ja varmistusvyöt sekä niiden kanssa käytettävät hihnat ja köydet	21.12.2001	EN 358:1992	Voimassaolo lakkaa (21.12.2001)



ESO:n viitenumero (!)	Yhdenmukaistetun standardin viitenumero ja nimi (ja viiteasiakirja)	Ensimmäinen julkaisu EYVL	Korvattavan standardin viitenumero	Päivä, jona korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimusten-mukaisuus-olettamus lakkaa Huomautus 1
CEN	EN 360:2002 Putoamissuojaimet. Kelautuvat tarraimet	28.8.2003	EN 360:1992	Voimassaolo lakkaa (28.8.2003)
CEN	EN 361:2002 Putoamissuojaimet. Kokovaljaat	28.8.2003	EN 361:1992	Voimassaolo lakkaa (28.8.2003)
CEN	EN 362:2004 Putoamissuojaimet. Liitoselimet	6.10.2005	EN 362:1992	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
CEN	EN 363:2002 Putoamissuojaimet. Putoamisen pysäyttävät järjestelmät	28.8.2003	EN 363:1992	Voimassaolo lakkaa (28.8.2003)
CEN	EN 364:1992 Putoamissuojaimet. Testimenetelmät  EN 364:1992/AC:1993	23.12.1993	—	
CEN	EN 365:2004 Putoamissuojaimet. Käyttö-, huolto-, määräaikaistarkastus- ja korjausohjeita	6.10.2005	EN 365:1992	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
CEN	EN 367:1992 Suojavaatetus. Suojaus kuumuutta ja liekkiä vastaan. Testausmenetelmä: Lämmönsiirtymisen määrittäminen liekkikosketuksessa  EN 367:1992/AC:1992	23.12.1993	—	
CEN	EN 373:1993 Suojavaatetus. Materiaalin kestävyden määrittäminen sulametalliroiskeita vastaan	23.12.1993	—	
CEN	EN 374-1:2003 Kemikaaleilta ja mikro-organismeilta suojaavat käsineet. Osa 1: Sanasto ja vaatimukset	6.10.2005	EN 374-1:1994	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
CEN	EN 374-2:2003 Kemikaaleilta ja mikro-organismeilta suojaavat käsineet. Osa 2: Penetraation vastustuskyvyn määrittäminen	6.10.2005	EN 374-2:1994	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
CEN	EN 374-3:2003 Kemikaaleilta ja mikro-organismeilta suojaavat käsineet. Osa 3: Kemikaaliläpäisevyyden määrittäminen	6.10.2005	EN 374-3:1994	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
CEN	EN 379:2003 Henkilökohtainen silmien suojaus. Hitsausmaskit	6.10.2005	EN 379:1994	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
CEN	EN 381-1:1993 Moottorisahan käyttäjän viiltosuojaimet. Osa 1: Viiltosuojauksen testaamisessa käytettävä testusteline	23.12.1993	—	
CEN	EN 381-2:1995 Moottorisahan käyttäjän viiltosuojaimet. Osa 2: Jalkojen suojainten testausmenetelmät	12.1.1996	—	

ESO:n viitenumero (!)	Yhdenmukaistetun standardin viitenumero ja nimi (ja viiteasiakirja)	Ensimmäinen julkaisu EYVL	Korvattavan standardin viitenumero	Päivä, jona korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimusten-mukaisuus-olettamus lakkaa Huomautus 1
CEN	EN 381-3:1996 Moottorisahan käyttäjän viiltosuojaimet. Osa 3: Jalkineiden testausmenetelmät	10.10.1996	—	
CEN	EN 381-4:1999 Moottorisahan käyttäjän viiltosuojaimet. Osa 4: Käsineiden testausmenetelmät	16.3.2000	—	
CEN	EN 381-5:1995 Moottorisahan käyttäjän viiltosuojaimet. Osa 5: Jalkojen suojainten vaatimukset	12.1.1996	—	
CEN	EN 381-7:1999 Moottorisahan käyttäjän viiltosuojaimet. Osa 7: Käsineiden vaatimukset	16.3.2000	—	
CEN	EN 381-8:1997 Moottorisahan käyttäjän viiltosuojaimet. Osa 8: Nilkkaimien testausmenetelmät	18.10.1997	—	
CEN	EN 381-9:1997 Moottorisahan käyttäjän viiltosuojaimet. Osa 9: Nilkkaimien vaatimukset	18.10.1997	—	
CEN	EN 381-10:2002 Moottorisahan käyttäjän viiltosuojaimet. Osa 10: Vartalon yläosan suojainten testausmenetelmä	28.8.2003	—	
CEN	EN 381-11:2002 Moottorisahan käyttäjän viiltosuojaimet. Osa 11: Vartalon yläosan suojainten vaatimukset	28.8.2003	—	
CEN	EN 388:2003 Suojakäsineet mekaanisia vaaroja vastaan	6.10.2005	EN 388:1994	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
CEN	EN 393:1993 Pelastusliivit ja kelluntavarusteet. Kelluntavarusteet 50 N	16.12.1994	—	
	EN 393:1993/A1:1998	6.11.1998	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (6.11.1998)
	EN 393:1993/AC:1995			
CEN	EN 394:1993 Pelastusliivit ja kelluntavarusteet. Lisätarvikkeet	16.12.1994	—	
CEN	EN 395:1993 Pelastusliivit ja henkilökohtaiset kelluntavarusteet. Pelastusliivit. 100 N	16.12.1994	—	
	EN 395:1993/A1:1998	6.11.1998	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (6.11.1998)
	EN 395:1993/AC:1995			

ESO:n viitenumero (!)	Yhdenmukaistetun standardin viitenumero ja nimi (ja viiteasiakirja)	Ensimmäinen julkaisu EYVL	Korvattavan standardin viitenumero	Päivä, jona korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimusten-mukaisuus-olettamus lakkaa Huomautus 1
CEN	EN 396:1993 Pelastusliivit ja kelluntavarusteet. Pelastusliivit 150 N  EN 396:1993/A1:1998  EN 396:1993/AC:1995	16.12.1994  6.11.1998	—  Huomautus 3	  Voimassaolo lakkaa (6.11.1998)
CEN	EN 397:1995 Teollisuuskypärät  EN 397:1995/A1:2000	12.1.1996  24.1.2001	—  Huomautus 3	  Voimassaolo lakkaa (24.1.2001)
CEN	EN 399:1993 Pelastusliivit ja kelluntavarusteet. Pelastusliivit 275 N  EN 399:1993/A1:1998  EN 399:1993/AC:1995	16.12.1994  6.11.1998	—  Huomautus 3	  Voimassaolo lakkaa (6.11.1998)
CEN	EN 402:2003 Hengityksensuojaimet. Kannettava avoimeen kiertoon perustuva paineilmapakolaite, joka on varustettu hengityksen ohjaamalla annosteluventtiilillä ja joka voidaan yhdistää kokonaamariin tai suukappaleeseen. Vaatimukset, testaus, merkintä	21.2.2004	EN 402:1993	Voimassaolo lakkaa (21.2.2004)
CEN	EN 403:2004 Hengityksensuojaimet pelastautumistarkoitukseen. Hupulla varustetut suodatusuojaimet tulipalosta pelastautumista varten. Vaatimukset, testaus, merkintä	6.10.2005	EN 403:1993	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
CEN	EN 404:2005 Hengityksensuojaimet pelastautumistarkoitukseen. Suodattava suukappaleella varustettu pakolaite hiilimonoksidia vastaan. Vaatimukset, testaus, merkinnät	6.10.2005	EN 404:1993	Voimassaolo lakkaa (2.12.2005)
CEN	EN 405:2001 Hengityksensuojaimet. Kaasuilta tai kaasuilta ja hiukkasilta suojaava venttiilillä varustettu puolinaamari. Vaatimukset, testaus, merkintä	10.8.2002	EN 405:1992	Voimassaolo lakkaa (10.8.2002)
CEN	EN 407:2004 Suojakäsineet kuumuutta vastaan (kuumus ja/tai tuli)	6.10.2005	EN 407:1994	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
CEN	EN 420:2003 Suojakäsineet. Yleiset vaatimukset ja testausmenetelmät Huomautus 4	2.12.2005	EN 420:1994	Voimassaolo lakkaa (2.12.2005)
CEN	EN 421:1994 Suojakäsineet ionisoivaa säteilyä ja radioaktiivista saastetta vastaan	16.12.1994	—	
CEN	EN 443:1997 Palokypärät	19.2.1998	—	
CEN	EN 458:2004 Kuulonsuojaimet. Valintamenetelmät, käyttö, huolenpito ja kunnossapito. Suositukset	6.10.2005	EN 458:1993	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)

ESO:n viitenumero (!)	Yhdenmukaistetun standardin viitenumero ja nimi (ja viiteasiakirja)	Ensimmäinen julkaisu EYVL	Korvattavan standardin viitenumero	Päivä, jona korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimusten-mukaisuus-olettamus lakkaa Huomautus 1
CEN	EN 463:1994 Kemikaalinsuojavaatetus. Suojaus nestemäisiä kemikaaleja vastaan. Testausmenetelmä. Nesteiden läpituikutumisvastuksen määrittäminen (Jet-testi)	16.12.1994	—	
CEN	EN 464:1994 Kemikaalinsuojavaatetus. Suojaus kaasuja ja höyryjä vastaan. Testausmenetelmä. Tiiviiden määrittäminen (testaus sisäisellä paineella)	16.12.1994	—	
CEN	EN 468:1994 Kemikaalinsuojavaatetus. Suojaus nestemäisiä kemikaaleja vastaan. Testausmenetelmä. Nesteiden läpituikutumisvastuksen määrittäminen (spray-testi)	16.12.1994	—	
CEN	EN 469:2005 Palomiesten suojavaatetus. Palopukujen vaatimukset	Tämä on ensimmäinen julkaisu	EN 469:1995	30.6.2005
CEN	EN 470-1:1995 Hitsauksessa ja vastaavissa töissä käytettävä suojavaatetus. Osa 1: Yleiset vaatimukset  EN 470-1:1995/A1:1998	12.1.1996  13.6.1998	—  Huomautus 3	  Voimassaolo lakkaa (31.8.1998)
CEN	EN 471:2003 Näkyvä varoitusvaatetus ammattikäyttöön. Testausmenetelmät ja vaatimukset	6.10.2005	EN 471:1994	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
CEN	EN 510:1993 Vaatimukset suojavaatteille töissä, joissa on vaara takertua liikkuviin koneen osiin	16.12.1994	—	
CEN	EN 511:1994 Kylmänsuojakäsineet	16.3.2000	—	
CEN	EN 530:1994 Suojavaatemateriaalin hankauksenkesto. Testausmenetelmät  EN 530:1994/AC:1995	30.8.1995	—	
CEN	EN 531:1995 Suojavaatetus kuumassa teollisuustyössä (ei koske palomiesten ja hitsaajien vaatetusta)  EN 531:1995/A1:1998	6.11.1998  4.6.1999	—  Huomautus 3	  Voimassaolo lakkaa (4.6.1999)
CEN	EN 533:1997 Suojavaatetus. Suojaus kuumuutta ja liekkiä vastaan. Rajoitetusti palavat materiaalit ja materiaaliyhdistelmät	14.6.1997	—	
CEN	EN 564:1997 Vuorikiipeilyvarusteet. Apuköysi. Turvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät	10.8.2002	—	
CEN	EN 565:1997 Vuorikiipeilyvarusteet. Nauha. Turvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät	10.8.2002	—	

ESO:n viitenumero (!)	Yhdenmukaistetun standardin viitenumero ja nimi (ja viiteasiakirja)	Ensimmäinen julkaisu EYVL	Korvattavan standardin viitenumero	Päivä, jona korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimusten-mukaisuus-olettamus lakkaa Huomautus 1
CEN	EN 566:1997 Vuorikiipeilyvarusteet. Nauhalenkit. Turvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät	10.8.2002	—	
CEN	EN 567:1997 Vuorikiipeilyvarusteet. Nousukahvat. Turvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät	10.8.2002	—	
CEN	EN 568:1997 Vuorikiipeilyvarusteet. Jäähaat ja -ruuvit. Turvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät	14.6.1997	—	
CEN	EN 569:1997 Vuorikiipeilyvarusteet. Haat. Turvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät	10.8.2002	—	
CEN	EN 659:2003 Palomiesten suojakäsineet	21.2.2004	EN 659:1996	Voimassaolo lakkaa (21.2.2004)
CEN	EN 702:1994 Suojavaatetus. Suojaus kuumuutta ja liekkiä vastaan. Testausmenetelmä: Kontaktilämmön siirtyminen suojavaatetuksen tai sen materiaalin läpi	12.1.1996	—	
CEN	EN 795:1996 Suojautuminen putoamiselta. Kiinnityslaitteet. Vaatimukset ja testaus	12.2.2000	—	

**Varoitus:** Tämä julkaisu ei koske luokissa A (kiinteät kiinnityslaitteet; structural anchors), C (joustavilla vaakasuorilla tuilla varmistetut kiinnityslaitteet; anchor devices employing horizontal flexible lines) ja D (jäykällä vaakasuorilla raiteilla varustetut kiinnityslaitteet; anchor devices employing horizontal rigid anchor rails) kuvattuja laitteita, jotka mainitaan kohdissa 3.13.1, 3.13.3, 3.13.4, 4.3.1, 4.3.3, 4.3.4, 5.2.1, 5.2.2, 5.2.4, 5.2.5, 5.3.2 (luokan A1 osalta), 5.3.3, 5.3.4, 5.3.5, 6 (luokkien A, C ja D osalta), liitteessä A (kohdat A.2, A.3, A.5 ja A.6), liitteessä B, liitteessä ZA (luokkien A, C, ja D osalta) ja joiden osalta tämä julkaisu ei merkitse olettamusta, että standardin mukaiset laitteet olisivat direktiivin 89/686/ETY mukaisia.

	EN 795:1996/A1:2000	24.1.2001	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (30.4.2001)
CEN	EN 812:1997 Kohkupäähineet työkäyttöön	19.2.1998	—	
	EN 812:1997/A1:2001	10.8.2002	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (10.8.2002)
CEN	EN 813:1997 Putoamissuojaimet. Lantiovaljaat	14.6.1997	—	
CEN	EN 863:1995 Suojavaatetus. Mekaaniset ominaisuudet. Testausmenetelmä: Puhkaisunkestävyys	15.5.1996	—	
CEN	EN 892:2004 Vuorikiipeilyvarusteet. Joustavat kiipeilyköydet. Turvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät	6.10.2005	EN 892:1996	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
CEN	EN 893:1999 Vuorikiipeilyvarusteet. Jääraudat. Turvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät	10.8.2002	—	

ESO:n viitenumero (!)	Yhdenmukaistetun standardin viitenumero ja nimi (ja viiteasiakirja)	Ensimmäinen julkaisu EYVL	Korvattavan standardin viitenumero	Päivä, jona korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimusten-mukaisuus-olettamus lakkaa Huomautus 1
CEN	EN 943-1:2002 Suojavaatetus nestemäisiä ja kaasumaisia kemikaaleja vastaan mukaan lukien nestemäiset aerosolit ja kiinteät partikkelit. Osa 1: Suojausvaatimukset ilmanvaihdolla varustetuille ja ilman ilmanvaihtoa oleville kaasutiiviille (tyyppi 1) ja kaasua läpäisevillä	28.8.2003	—	
CEN	EN 943-2:2002 Suojavaatetus nestemäisiä ja kaasumaisia kemikaaleja vastaan, mukaan lukien nestemäiset aerosolit ja kiinteät partikkelit. Osa 2: Suojausvaatimukset kaasutiiviille (Tyyppi 1) pelastusjoukkojen (ET) kemikaalinsuojapuvuille	10.8.2002	—	
CEN	EN 958:1996 Vuorikiipeilyvarusteet. Kitkajarruperiaatteella toimivat laitteet putoamisenergian vähentämiseksi via ferrata -kiipeilyssä (kallioon kiinnitetyt vaijerit). Turvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät	14.6.1997	—	
CEN	EN 960:1994 Suojakypärien testauksessa käytettävät mallipäät  EN 960:1994/A1:1998	15.5.1996  6.11.1998	—  Huomautus 3	  Voimassaolo lakkaa (6.11.1998)
CEN	EN 966:1996 Ilmailu-urheilussa käytettävät kypärät  EN 966:1996/A1:2000	10.10.1996  4.7.2000	—  Huomautus 3	  Voimassaolo lakkaa (30.9.2000)
CEN	EN 1073-1:1998 Suojavaatetus radioaktiivista kontaminaatiota vastaan. Osa 1: Vaatimukset ja testausmenetelmät ilmanvaihdolla varustetuille suojavaatteille, jotka suojaavat partikkelimuodossa olevalta radioaktiiviselta kontaminaatiolta	6.11.1998	—	
CEN	EN 1073-2:2002 Suojavaatetus radioaktiivista kontaminaatiota vastaan. Osa 2: Vaatimukset ja testausmenetelmät ilman ilmanvaihtoa oleville suojavaatteille, jotka suojaavat partikkelimuodossa olevalta radioaktiiviselta kontaminaatiolta	28.8.2003	—	
CEN	EN 1077:1996 Laskettelukypärät	10.10.1996	—	
CEN	EN 1078:1997 Kypärät pyöräilyyn, rullalautailuun ja rullaluisteluun  EN 1078:1997/A1:2005	14.6.1997  Tämä on ensimmäinen julkaisu	—  Huomautus 3	  30.6.2006
CEN	EN 1080:1997 Suojakypärät nuorille lapsille  EN 1080:1997/A1:2002  EN 1080:1997/A2:2005	14.6.1997  28.8.2003  Tämä on ensimmäinen julkaisu	—  Huomautus 3  Huomautus 3	  Voimassaolo lakkaa (28.8.2003)  30.6.2006

ESO:n viitenumero (!)	Yhdenmukaistetun standardin viitenumero ja nimi (ja viiteasiakirja)	Ensimmäinen julkaisu EYVL	Korvattavan standardin viitenumero	Päivä, jona korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimusten-mukaisuus-olettamus lakkaa Huomautus 1
CEN	EN 1082-1:1996 Suojavaatetus. Veitsen viillolta ja pistolta suojaavat käsineet ja käsivarsisuojaajat. Osa 1: Metallisilmukkakäsineet ja käsivarsisuojaajat	14.6.1997	—	
CEN	EN 1082-2:2000 Suojavaatetus. Veitsen viillolta ja pistolta suojaavat käsineet ja käsivarsisuojaajat. Osa 2: Muusta materiaalista kuin metallisilmukoista valmistetut käsineet ja käsivarsisuojaajat	21.12.2001	—	
CEN	EN 1082-3:2000 Suojavaatetus. Veitsen viillolta ja pistolta suojaavat käsineet ja käsivarsisuojaajat. Osa 3: Iskeytymisestä johtuvan viillon testimenetelmä kankaalle, nahalle ja muille materiaaleille	21.12.2001	—	
CEN	EN 1095:1998 Veneilyturvalinjat ja turvaköysi käytettäväksi huvialuksilla. Turvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät	6.11.1998	—	
CEN	EN 1146:2005 Hengityksensuojaimet. Kannettavat avoimeen kiertoon perustuvat hupulla varustetut paineilmahengityslaitteet pakenemista varten. Vaatimukset, testaus ja merkintä	Tämä on ensimmäinen julkaisu	EN 1146:1997	30.04.2006
CEN	EN 1149-1:1995 Suojavaatetus. Sähköstaattiset ominaisuudet. Osa 1: Pintaresistiivisyys (testausmenetelmät ja vaatimukset)	10.10.1996	—	
CEN	EN 1149-2:1997 Suojavaatetus. Sähköstaattiset ominaisuudet. Osa 2: Materiaalin läpimeno- ja resistanssin testausmenetelmä	19.2.1998	—	
CEN	EN 1149-3:2004 Suojavaatetus. Sähköstaattiset ominaisuudet. Osa 3: Varauksen purkautumisen testausmenetelmät	6.10.2005	—	
CEN	EN 1150:1999 Suojavaatetus. Näkyvä vaatetus muuhun kuin ammattikäyttöön. Testausmenetelmät ja vaatimukset	4.6.1999	—	
CEN	EN 1384:1996 Ratsastuskypärät	14.6.1997	—	
	EN 1384:1996/A1:2001	10.8.2002	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (10.8.2002)
CEN	EN 1385:1997 Melontakypärät	13.6.1998	—	
	EN 1385:1997/A1:2005	6.10.2005	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
CEN	EN 1486:1996 Palomiesten suojavaatetus. Testausmenetelmät ja vaatimukset erityisiin sammutustehtäviin tarkoitetuille heijastaville puvuille	3.12.1996	—	

ESO:n viitenumero (!)	Yhdenmukaistetun standardin viitenumero ja nimi (ja viiteasiakirja)	Ensimmäinen julkaisu EYVL	Korvattavan standardin viitenumero	Päivä, jona korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimusten-mukaisuus-olettamus lakkaa Huomautus 1
CEN	EN 1621-1:1997 Moottoripyöräilijöiden suoja-asut mekaanista iskua vastaan. Osa 1: Törmäyssuojainten vaatimukset ja testausmenetelmät	13.6.1998	—	
CEN	EN 1621-2:2003 Moottoripyöräilijöiden suoja-asut mekaanista iskua vastaan. Osa 2: Selkäsuojainten vaatimukset ja testausmenetelmät	6.10.2005	—	
CEN	EN 1731:1997 Mekaanisilta vaaroilta ja/tai kuumuudelta suojautumiseen käytettävät verkkotyypiset silmien- ja kasvojensuojaimet työ- ja muuhun käyttöön	14.6.1997	—	
	EN 1731:1997/A1:1997	13.6.1998	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (30.6.1998)
CEN	EN 1809:1997 Sukelluslasisävarusteet. Nostovoiman tasauslaite. Toiminnalliset ja turvallisuusvaatimukset, testausmenetelmät	13.6.1998	—	
CEN	EN 1827:1999 Hengityksensuojaimet. Puolinaamarit ilman sisäänhengitysventtiileitä ja erillisin suodattimin suojaamaan kaasuja, kaasuja ja hiukkasia tai hiukkasia vastaan. Vaatimukset, testaus, merkintä	24.2.2001	—	
CEN	EN 1836:2005 Henkilökohtainen silmiensuojaus. Yleiskäyttöön tarkoitetut aurinkolasit ja auringonsuodattimet sekä suodattimet suoraan auringon tarkkailuun	2.12.2005	EN 1836:1997	Voimassaolo lakkaa (31.3.2006)
CEN	EN 1868:1997 Henkilökohtaiset putoamissuojaimet. Samaa käsitettä merkitsevien termien luettelo	18.10.1997	—	
CEN	EN 1891:1998 Putoamissuojaimet. Vähäjoustoiset ydinköydät	6.11.1998	—	
CEN	EN 1938:1998 Henkilökohtainen silmien suojaus. Moottoripyöräilijöiden ja mopoilijoiden silmäsuojaimet	4.6.1999	—	
CEN	EN ISO 4869-2:1995 Akustiikka. Kuulonsuojaimet. Osa 2: Kuulonsuojaimia käytettäessä vaikuttavien A-painotettujen äänenpainetasojen arviointi (ISO 4869-2:1994)	15.5.1996	—	
CEN	EN ISO 4869-4:2000 Akustiikka. Kuulonsuojaimet. Osa 4: Palauttavia kupusuojaimia käytettäessä vaikuttavien A-painotettujen äänenpainetasojen arviointi (ISO/TR 4869-4:1998)	6.10.2005	—	
CEN	EN ISO 6529:2001 Suojavaatetus. Suojaus kemikaaleja vastaan. Suojavaatemateriaalien kestävyuden määrittäminen nesteiden ja kaasujen permeaatiota vastaan (ISO 6529:2001)	6.10.2005	EN 369:1993	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)



ESO:n viitenumero (!)	Yhdenmukaistetun standardin viitenumero ja nimi (ja viiteasiakirja)	Ensimmäinen julkaisu EYVL	Korvattavan standardin viitenumero	Päivä, jona korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimusten-mukaisuus-olettamus lakkaa Huomautus 1
CEN	EN ISO 6530:2005 Suojavaatetus. Suojaus nestemäisiä kemikaaleja vastaan. Nesteiden läpikutkeutumisen (penetraation) määrittäminen materiaaleista (ISO 6530:2005)	6.10.2005	EN 368:1992	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
CEN	EN ISO 6942:2002 Suojavaatetus. Suojaus kuumuutta ja liekkiä vastaan. Testausmenetelmä. Materiaalien ja materiaaliyhdistelmien lämpösäteilynkestävyyden arviointi (ISO 6942:2002)	28.8.2003	EN 366:1993	Voimassaolo lakkaa (28.8.2003)
CEN	EN ISO 10256:2003 Jääkiekkoilijoiden pään- ja kasvojen suojaimet (ISO 10256:2003)	6.10.2005	EN 967:1996	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
CEN	EN ISO 10819:1996 Mekaaninen värähtely ja isku. Käsitärinä. Käsineiden kautta kämmeniin kohdistuvan tärinän mittaus- ja arviointimenetelmä (ISO 10819:1996)	3.12.1996	—	
CEN	EN 12083:1998 Hengityksensuojaimet. Letkulla naamariin kiinnitetyt suodattimet. Hiukkassuodattimet, kaasusuodattimet ja yhdistelmäsuodattimet. Vaatimukset, testaus, merkintä  EN 12083:1998/AC:2000	4.7.2000	—	
CEN	EN 12270:1998 Vuorikiipeilyvarusteet. Kiilat. Turvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät	16.3.2000	—	
CEN	EN 12275:1998 Vuorikiipeilyvarusteet. Sulkurenkaat. Turvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät	16.3.2000	—	
CEN	EN 12276:1998 Vuorikiipeilyvarusteet. Säätävät kiilat. Turvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät  EN 12276:1998/AC:2000	24.2.2001	—	
CEN	EN 12277:1998 Vuorikiipeilyvarusteet. Valjaat. Turvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät	6.11.1998	—	
CEN	EN 12278:1998 Vuorikiipeilyvarusteet. Köysirullat. Turvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät	6.11.1998	—	
CEN	EN 12477:2001 Hitsaajien suojakäsineet  EN 12477:2001/A1:2005	10.8.2002  6.10.2005	—  Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (31.12.2005)
CEN	EN 12492:2000 Vuorikiipeilyvarusteet. Vuorikiipeilijöiden kypärät. Turvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät  EN 12492:2000/A1:2002	21.12.2001  28.8.2003	—  Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (28.8.2003)

ESO:n viitenumero (!)	Yhdenmukaistetun standardin viitenumero ja nimi (ja viiteasiakirja)	Ensimmäinen julkaisu EYVL	Korvattavan standardin viitenumero	Päivä, jona korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimusten-mukaisuus-olettamus lakkaa Huomautus 1
CEN	EN 12568:1998 Jalkojen suojaimet. Vaatimukset ja testausmenetelmät varvassuojuksille ja metallisille naulaanastumissuojuksille	6.11.1998	—	
CEN	EN 12628:1999 Sukelluslävävarusteet. Yhdistetyt nostovoima- ja pelastuslaitteet. Toiminnalliset ja turvallisuusvaatimukset, testimenetelmät  EN 12628:1999/AC:2000	4.7.2000	—	
CEN	EN 12941:1998 Hengityksensuojaimet. Puhaltimella varustetut laitteet, joihin kuuluu kypärä tai huppu. Vaatimukset, testaus, merkintä  EN 12941:1998/A1:2003	4.6.1999  6.10.2005	EN 146:1991  Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (4.6.1999)  Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
CEN	EN 12942:1998 Hengityksensuojaimet. Puhaltimella varustetut suodatinlaitteet, jotka sisältävät koko-, puoli- tai neljäsosanaamarin. Vaatimukset, testaus, merkintä  EN 12942:1998/A1:2002	4.6.1999  28.8.2003	EN 147:1991  Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (4.6.1999)  Voimassaolo lakkaa (28.8.2003)
CEN	EN 13034:2005 Suojavaatetus nestemäisiä kemikaaleja vastaan. Vaatimukset kemikaalinsuojavaatetukselle, joka suojaa vain rajoitetusti nestemäisiltä kemikaaleilta (tyypin 6 varusteet)	6.10.2005	—	
CEN	EN 13061:2001 Suojavaatetus. Jalkapalloilijan säärisuojukset. Vaatimukset ja testimenetelmät	10.8.2002	—	
CEN	EN 13087-1:2000 Suojakypärät. Testausmenetelmät. Osa 1: Esikäsitteily  EN 13087-1:2000/A1:2001	10.8.2002  10.8.2002	—  Huomautus 3	  Voimassaolo lakkaa (10.8.2002)
CEN	EN 13087-2:2000 Suojakypärät. Testausmenetelmät. Osa 2: Iskunvaimennuskyky  EN 13087-2:2000/A1:2001	10.8.2002  10.8.2002	—  Huomautus 3	  Voimassaolo lakkaa (10.8.2002)
CEN	EN 13087-3:2000 Suojakypärät. Testausmenetelmät. Osa 3: Lämpäsnykestävyys  EN 13087-3:2000/A1:2001	10.8.2002  10.8.2002	—  Huomautus 3	  Voimassaolo lakkaa (10.8.2002)
CEN	EN 13087-4:2000 Suojakypärät. Testausmenetelmät. Osa 4: Kiinnitysjärjestelmän tehokkuus	21.12.2001	—	

ESO:n viitenumero (!)	Yhdenmukaistetun standardin viitenumero ja nimi (ja viiteasiakirja)	Ensimmäinen julkaisu EYVL	Korvattavan standardin viitenumero	Päivä, jona korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimusten-mukaisuus-olettamus lakkaa Huomautus 1
CEN	EN 13087-5:2000 Suojakypärät. Testausmenetelmät. Osa 5: Kypärän irtoamisvoima	24.2.2001	—	
CEN	EN 13087-6:2000 Suojakypärät. Testausmenetelmät. Osa 6: Näkökenttä  EN 13087-6:2000/A1:2001	10.8.2002  10.8.2002	—  Huomautus 3	  Voimassaolo lakkaa (10.8.2002)
CEN	EN 13087-7:2000 Suojakypärät. Testausmenetelmät. Osa 7: Liekinkestävyys  EN 13087-7:2000/A1:2001	10.8.2002  10.8.2002	—  Huomautus 3	  Voimassaolo lakkaa (10.8.2002)
CEN	EN 13087-8:2000 Suojakypärät. Testausmenetelmät. Osa 8: Sähköiset ominaisuudet  EN 13087-8:2000/A1:2005	21.12.2001  6.10.2005	—  Huomautus 3	  Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
CEN	EN 13087-10:2000 Suojakypärät. Testausmenetelmät. Osa 10: Säteilylämpökestävyys	21.12.2001	—	
CEN	EN 13138-1:2003 Uimaopetuksessa käytettävät uima-avut. Osa 1: Vaatimukset ja testausmenetelmät päällepuettaville uima-avuille	6.10.2005	—	
CEN	EN 13158:2000 Suojavaatetus. Ratsastajien suojatakki sekä vartalon- ja olkapäiden suojaimet. Vaatimukset ja testausmenetelmät	24.2.2001	—	
CEN	EN 13178:2000 Henkilökohtainen silmiensuojaus. Silmien- ja kasvojensuojaimet moottorikelkkailijoille	21.12.2001	—	
CEN	EN 13274-1:2001 Hengityksensuojaimet. Testausmenetelmät. Osa 1: Sisäänvuodon ja kokonaissisäänvuodon määrittäminen	21.12.2001	—	
CEN	EN 13274-2:2001 Hengityksensuojaimet. Testausmenetelmät. Osa 2: Käytännön toimivuustestit	21.12.2001	—	
CEN	EN 13274-3:2001 Hengityksensuojaimet. Testausmenetelmät. Osa 3: Hengitysvastuksen määrittäminen	10.8.2002	—	
CEN	EN 13274-4:2001 Hengityksensuojaimet. Testausmenetelmät. Osa 4: Liekkitestit	10.8.2002	—	
CEN	EN 13274-5:2001 Hengityksensuojaimet. Testausmenetelmät. Osa 5: Olosuhteet testauksessa	21.12.2001	—	

ESO:n viitenumero (!)	Yhdenmukaistetun standardin viitenumero ja nimi (ja viiteasiakirja)	Ensimmäinen julkaisu EYVL	Korvattavan standardin viitenumero	Päivä, jona korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimusten-mukaisuus-olettamus lakkaa Huomautus 1
CEN	EN 13274-6:2001 Hengityksensuojaimet. Testausmenetelmät. Osa 6: Sisäänhengitysilman hiilidioksidipitoisuuden määrittäminen	10.8.2002	—	
CEN	EN 13274-7:2002 Hengityksensuojaimet. Testausmenetelmät. Osa 7: Hiukkassuodattimen läpäisevyyden määrittäminen	28.8.2003	—	
CEN	EN 13274-8:2002 Hengityksensuojaimet. Testausmenetelmät. Osa 8: Suodattimen tukkeutumisen määrittäminen dolomiittipölyllä	28.8.2003	—	
CEN	EN 13277-1:2000 Kamppailulajeissa käytettävät suojarusteet. Osa 1: Yleiset vaatimukset ja testausmenetelmät	24.2.2001	—	
CEN	EN 13277-2:2000 Kamppailulajeissa käytettävät suojarusteet. Osa 2: Lisävaatimukset ja testausmenetelmät jalkapöydän, säären ja kyynärvarren suojaajille	24.2.2001	—	
CEN	EN 13277-3:2000 Kamppailulajeissa käytettävät suojarusteet. Osa 3: Lisävaatimukset ja testausmenetelmät vartalon suojaajille	24.2.2001	—	
CEN	EN 13277-4:2001 Kamppailulajeissa käytettävät suojarusteet. Osa 4: Lisävaatimukset ja testausmenetelmät pään suojaajille	10.8.2002	—	
CEN	EN 13277-5:2002 Kamppailulajeissa käytettävät suojarusteet. Osa 5: Lisävaatimukset ja testausmenetelmät alasuojille ja vatsan suojaajille	10.8.2002	—	
CEN	EN 13277-6:2003 Kamppailulajeissa käytettävät suojarusteet. Osa 6: Lisävaatimukset ja testausmenetelmät naisten rintasuojaimille	21.2.2004	—	
CEN	EN 13287:2004 Henkilönsuojaimet. Jalkineet. Liukkauden testausmenetelmä	6.10.2005	—	
CEN	EN 13356:2001 Heijastimet ei-ammattimaiseen käyttöön. Testausmenetelmät ja vaatimukset	21.12.2001	—	
CEN	EN 13484:2001 Ohjaskelkkailijoiden kypärät	10.8.2002	—	
CEN	EN 13546:2002 Suojavaatteet. Maahockeymaalivahtien käsi-, käsivarsi-, vatsa-, sääri-, jalka- ja alasuojaimet sekä pelaajien säärisuojaimet. Vaatimukset ja testausmenetelmät	28.8.2003	—	
CEN	EN 13567:2002 Suojavaatteet. Miekkaileijoiden käsi-, käsivarsi-, vatsa-, sääri-, ala- ja kasvosuojat. Vaatimukset ja testausmenetelmät	28.8.2003	—	

ESO:n viitenumero (!)	Yhdenmukaistetun standardin viitenumero ja nimi (ja viiteasiakirja)	Ensimmäinen julkaisu EYVL	Korvattavan standardin viitenumero	Päivä, jona korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimusten-mukaisuus-olettamus lakkaa Huomautus 1
CEN	EN 13594:2002 Moottoripyöräilijän suojakäsineet ammattikäyttöön. Vaatimukset ja testausmenetelmät	28.8.2003	—	
CEN	EN 13595-1:2002 Moottoripyöräilijöiden suojavaatteet ammattikäyttöön. Takit, housut ja yksi- tai moniosaiset puvut. Osa 1: Yleiset vaatimukset	28.8.2003	—	
CEN	EN 13595-2:2002 Moottoripyöräilijöiden suojavaatteet ammattikäyttöön. Takit, housut ja yksi- tai moniosaiset puvut. Osa 2: Iskuhankauksenkeston testausmenetelmä	28.8.2003	—	
CEN	EN 13595-3:2002 Moottoripyöräilijöiden suojavaatteet ammattikäyttöön. Takit, housut ja yksi- tai moniosaiset puvut. Osa 3: Puhkaisulujuuden testausmenetelmä	28.8.2003	—	
CEN	EN 13595-4:2002 Moottoripyöräilijöiden suojavaatteet ammattikäyttöön. Takit, housut ja yksi- tai moniosaiset puvut. Osa 4: Iskuviillonkeston testausmenetelmä	28.8.2003	—	
CEN	EN 13634:2002 Moottoripyöräilijöiden suojajalkineet ammattikäyttöön. Vaatimukset ja testausmenetelmät	28.8.2003	—	
CEN	EN 13781:2001 Suojakypärät moottori- ja rattikelkkojen kuljettajille ja matkustajille	10.8.2002	—	
CEN	EN 13794:2002 Hengityksensuojaimet. Pelastautumiseen tarkoitettavat kannettavat suljettuun kiertoon perustuvat hengityslaitteet. Vaatimukset, testaus, merkintä	28.8.2003	EN 1061:1996 EN 400:1993 EN 401:1993	Voimassaolo lakkaa (28.8.2003)
CEN	EN 13819-1:2002 Kuulonsuojaimet. Testaus. Osa 1: Fysikaaliset testausmenetelmät	28.8.2003	—	
CEN	EN 13819-2:2002 Kuulonsuojaimet. Testaus. Osa 2: Akustiset testausmenetelmät	28.8.2003	—	
CEN	EN 13911:2004 Palomiesten suojavaateetus. Palohupun vaatimukset ja testausmenetelmät	6.10.2005	—	
CEN	EN 13949:2003 Hengityksensuojaimet. Kannettava avoimeen kiertoon perustuva sukelluslaite, jossa käytetään happirikastettua paineilmaa (nitroksi). Vaatimukset, testaus, merkintä	21.2.2004	—	
CEN	EN ISO 13982-1:2004 Suojavaateetus kiinteitä hiukkasia vastaan — Osa 1: Vaatimukset kemikaalinsuojavaatteille koko kehon suojaukseen kiinteitä ilmassa kulkevia hiukkasia vastaan (tyypin 5 vaatteet) (ISO 13982-1:2004)	6.10.2005	—	

ESO:n viitenumero (!)	Yhdenmukaistetun standardin viitenumero ja nimi (ja viiteasiakirja)	Ensimmäinen julkaisu EYVL	Korvattavan standardin viitenumero	Päivä, jona korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimusten-mukaisuus-olettamus lakkaa Huomautus 1
CEN	EN ISO 13982-2:2004 Suojavaatetus kiinteitä hiukkasia vastaan — Osa 2: Testausmenetelmä pienhiukkasaerosolin sisäänvuodon määrittämiseksi (ISO 13982-2:2004)	6.10.2005	—	
CEN	EN ISO 13995:2000 Suojavaatteet. Mekaaniset ominaisuudet. Materiaalien pistosta aiheutuvan repäisynkeston testausmenetelmä (ISO 13995:2000)	6.10.2005	—	
CEN	EN ISO 13997:1999 Suojavaatetus. Mekaaniset ominaisuudet. Viillon kesto teräviä esineitä vastaan (ISO 13997:1999)  EN ISO 13997:1999/AC:2000	4.7.2000	—	
CEN	EN ISO 13998:2003 Suojavaatteet. Veitsen viillolta ja pistolta suojaavat esiliinat, housut ja liivit (ISO 13998:2003)	28.8.2003	EN 412:1993	Voimassaolo lakkaa (28.8.2003)
CEN	EN 14021:2003 Moottoripyöräilijöiden kivisuoijat maastoajoon. Vaatimukset ja testausmenetelmät	6.10.2005	—	
CEN	EN 14052:2005 Korkean suojauskyvyn teollisuuskypärä	Tämä on ensimmäinen julkaisu	—	
CEN	EN 14058:2004 Suojavaatetus. Suojaus viileältä	6.10.2005	—	
CEN	EN 14120:2003 Suojavaatteet. Ranne-, kämmen-, polvi- ja kynnrpääsuojaimet rullaurheiluvälineiden käyttäjille. Vaatimukset ja testausmenetelmät	21.2.2004	—	
CEN	EN 14126:2003 Suojavaatetus. Vaatimukset ja testausmenetelmät suojavaatteille infektioita vastaan	6.10.2005	—	
CEN	EN 14143:2003 Hengityksensuojaimet. Suljettukiertoinen kannettava sukelluslaite. Vaatimukset, testaus, merkintä	6.10.2005	—	
CEN	EN 14225-1:2005 Sukelluspuvut. Osa 1: Märkäpuvut, vaatimukset ja testausmenetelmät	6.10.2005	—	
CEN	EN 14225-2:2005 Sukelluspuvut. Osa 2: Kuivapuvut, vaatimukset ja testausmenetelmät	6.10.2005	—	
CEN	EN 14225-3:2005 Sukelluspuvut. Osa 3: Lämmitettävät tai jäädytettävät puvut. Vaatimukset ja testausmenetelmät	6.10.2005	—	

ESO:n viitenumero (!)	Yhdenmukaistetun standardin viitenumero ja nimi (ja viiteasiakirja)	Ensimmäinen julkaisu EYVL	Korvattavan standardin viitenumero	Päivä, jona korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimusten-mukaisuus-olettamus lakkaa Huomautus 1
CEN	EN 14225-4:2005 Sukelluspuvut. Osa 4: Yhden ilmakehän puku. Inhimillisten tekijöiden vaatimukset ja testausmenetelmät	6.10.2005	—	
CEN	EN 14325:2004 Suojavaatetus kemikaaleja vastaan. Materiaalien, saumojen, liitosten ja kokoonpanokohtien testausmenetelmät ja luokittelu	6.10.2005	—	
CEN	EN 14328:2005 Suojavaatetus. Käsineet ja käsivarsisuojaajat sähköveitsien viiltoja vastaan. Vaatimukset ja testausmenetelmät	6.10.2005	—	
CEN	EN 14360:2004 Suojavaatteet sadetta vastaan. Valmiiden vaatteiden testausmenetelmä. Ylhäältä tulevan rankkasateen vaikutus	6.10.2005	—	
CEN	EN 14387:2004 Hengityksensuojaimet. Kaasunsuodatin ja yhdistetty suodatin. Vaatimukset, testaus, merkintä	6.10.2005	EN 141:2000 EN 371:1992 EN 372:1992	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
CEN	EN 14404:2004 Henkilönsuojaimet. Polvisuojaimet polvillaan tehtäviä töitä varten	6.10.2005	—	
CEN	EN 14435:2004 Hengityksensuojaimet. Kannettava, avoimeen kiertoon perustuva paineilmalaitte, jossa on positiivisella paineella toimiva puolinaamari. Vaatimukset, testaus, merkintä	6.10.2005	—	
CEN	EN 14458:2004 Henkilökohtainen silmiensuojaus. Palomiesten sekä ambulanssi- ja ensiapuhenkilöstön kypärien kanssa käytettävät kasvojensuojaimet ja visiirit	6.10.2005	—	
CEN	EN ISO 14460:1999 Kilpa-autoilijoiden suojavaatetus. Suojaus tulta ja kuumuutta vastaan. Vaatimukset ja testausmenetelmät (ISO 14460:1999)	16.3.2000	—	
	EN ISO 14460:1999/A1:2002	10.8.2002	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (30.9.2002)
	EN ISO 14460:1999/AC:1999			
CEN	EN 14529:2005 Hengityksensuojaimet. Kannettavat avointa kiertoa käyttävät puolinaamarilla varustetut paineilmahengityslaitteet, jotka sisältävät ylipaineella toimivan hengityksen ohjaaman annosteluventtiilin ja jotka on tarkoitettu ainoastaan pakennemistarkoituksiin	Tämä on ensimmäinen julkaisu	—	
CEN	EN 14572:2005 Korkean suojauskyyvyn ratsastuskypäret	6.10.2005	—	
CEN	EN 14593-1:2005 Hengityksensuojaimet- Annosteluventtiilillä varustetut paineilmaetkulaiteet. Osa 1: Kokonaamarilla varustetut laitteet. Vaatimukset, testaus, merkintä	6.10.2005	EN 139:1994	Voimassaolo lakkaa (2.12.2005)

ESO:n viitenumero (!)	Yhdenmukaistetun standardin viitenumero ja nimi (ja viiteasiakirja)	Ensimmäinen julkaisu EYVL	Korvattavan standardin viitenumero	Päivä, jona korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimusten-mukaisuus-olettamus lakkaa Huomautus 1
CEN	EN 14593-2:2005 Hengityksensuojaimet. Annosteluventtiilillä varustetut paineilmaletkulaitteet. Osa 2: Ylipaineella toimivat puolinaamarilla varustetut laitteet. Vaatimukset, testaus, merkintä  EN 14593-2:2005/AC:2005	6.10.2005	EN 139:1994	Voimassaolo lakkaa (2.12.2005)
CEN	EN 14594:2005 Hengityksensuojaimet, Vakiovirtauksella toimivat paineilmaletkulaitteet. Vaatimukset, testaus, merkintä  EN 14594:2005/AC:2005	6.10.2005	EN 271:1995 EN 12419:1999 EN 139:1994 EN 1835:1999 EN 270:1994	Voimassaolo lakkaa (2.12.2005)
CEN	EN 14605:2005 Suojavaatteet nestemäisiä kemikaaleja vastaan. Vaatimukset kemikaalinsuojavaatteille, joiden osien liitokset ovat nestetiiviit (tyyppi 3) tai suihkutiiviit (tyyppi 4), mukaanlukien vain osia vartalosta suojaavat tuotteet	6.10.2005	EN 467:1995 EN 466:1995 EN 465:1995	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
CEN	EN ISO 14877:2002 Suojavaatetus raepuhallustöihin (ISO 14877:2002)	28.8.2003	—	
CEN	EN ISO 15025:2002 Suojavaatetus. Suojaus kuumuutta ja liekkiä vastaan. Rajoitetun liekin leviämisen testausmenetelmä (ISO 15025:2000)	28.8.2003	EN 532:1994	Voimassaolo lakkaa (28.8.2003)
CEN	EN ISO 15027-1:2002 Kylmältä vedeltä suojaava vaatetus. Osa 1: Työkäyttöön tarkoitetut puvut, vaatimukset ja turvallisuus (ISO 15027-1:2002)	10.4.2003	—	
CEN	EN ISO 15027-2:2002 Kylmältä vedeltä suojaava vaatetus. Osa 2: Pelastuspuvut, vaatimukset ja turvallisuus (ISO 15027-2:2002)	10.4.2003	—	
CEN	EN ISO 15027-3:2002 Kylmältä vedeltä suojaava vaatetus. Osa 3: Testausmenetelmät (ISO 15027-3:2002)	10.4.2003	—	
CEN	EN ISO 15831:2004 Vaatetus. Fysiologiset ominaisuudet. Lämmöneristävyuden mittaus lämpönukella (ISO 15831:2004)	6.10.2005	—	
CEN	EN ISO 17249:2004 Moottorisahan käyttäjän turvajalkineet (ISO 17249:2004)	6.10.2005	—	
CEN	EN ISO 20344:2004 Henkilönsuojaimet. Jalkineiden testausmenetelmät (ISO 20344:2004)	6.10.2005	EN 344:1992 EN 344-2:1996	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
CEN	EN ISO 20345:2004 Henkilönsuojaimet. Turvajalkineet (ISO 20345:2004)	6.10.2005	EN 345:1992 EN 345-2:1996	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)



ESO:n viitenumero (1)	Yhdenmukaistetun standardin viitenumero ja nimi (ja viiteasiakirja)	Ensimmäinen julkaisu EYVL	Korvattavan standardin viitenumero	Päivä, jona korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimusten-mukaisuus-olettamus lakkaa Huomautus 1
CEN	EN ISO 20346:2004 Henkilönsuojaimet. Suojajalkineet (ISO 20346:2004)	6.10.2005	EN 346-2:1996 EN 346:1992	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
CEN	EN ISO 20347:2004 Henkilönsuojaimet. Työjalkineet (ISO 20347:2004)	6.10.2005	EN 347:1992 EN 347-2:1996	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
CEN	EN 24869-1:1992 Akustiikka. Kuulonsuojaimet. Äänenvaimennuksen subjektiivinen mittaamenetelmä (ISO 4869-1:1990)	16.12.1994	—	
CEN	EN 24869-3:1993 Akustiikka. Kuulonsuojaimet. Osa 3: Yksinkertaistettu menetelmä kupu-suojaintyyppisten suojaimien lisäsvaimennuksen mittaamiseksi laadun-tarkastausta varten (ISO/TR 4869-3:1989)	16.12.1994	—	
CENELEC	EN 50237:1997 Sähkötoisissa käytettävät mekaanisesti suojatut hansikkaat ja rukkaset	4.6.1999	—	
CENELEC	EN 50286:1999 Eristeaineiset suojavaatteet pienjänniteasennuksiin	16.3.2000	—	
CENELEC	EN 50321:1999 Alle 1000 V a.c. ja 1500 V d.c. asennuksissa käytettävät eristetyt jalki-neet	16.3.2000	—	
CENELEC	EN 50365:2002 Sähköisesti eristävät suojakypärät pienjänniteasennuksiin	10.4.2003	—	
CENELEC	EN 60743:2001 Jännitetyöt — Terminologia työkaluille ja laitteille (IEC 60743:2001)	10.4.2003	EN 60743:1996 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (1.12.2004)
CENELEC	EN 60895:2003 Jännitetyöt — 800 kV ja ± 600 kV nimellijännitteellä käytettävät johtavat vaatteet (IEC 60895:2002 (Muutettu))	6.10.2005	EN 60895:1996 Huomautus 2.1	1.7.2006
CENELEC	EN 60903:2003 Jännitetyöt — eristeaineiset hansikkaat (IEC 60903:2002 (Muutettu))	6.10.2005	EN 60903:1992 Ja sen muutokset + EN 50237:1997 Huomautus 2.1	1.7.2006
CENELEC	EN 60984:1992 Jännitetyöissä käytettävät eristeaineiset hihat (IEC 60984:1990 (Muutettu))	4.6.1999	—	
	EN 60984:1992/A1:2002 (IEC 60984:1990/A1:2002)	10.4.2003	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
	EN 60984:1992/A11:1997	4.6.1999	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (4.6.1999)

(1) ESO: Eurooppalaiset standardointielimet:

— CEN: rue de Stassart 36, B-1050 Brussels, puhelin (32-2) 550 08 11; faksi (32-2) 550 08 19 (<http://www.cenorm.be>)— CENELEC: rue de Stassart 35, B-1050 Brussels, puhelin (32-2) 519 68 71; faksi (32-2) 519 69 19 (<http://www.cenelec.org>)— ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, puhelin (33) 492 94 42 00; faksi (33) 493 65 47 16 (<http://www.etsi.org>)

- Huomautus 1* Yleensä korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimustenmukaisuusolettamus lakkaa päivänä, jona eurooppalainen standardointielin poistaa kyseisen standardin käytöstä. Tällaisten standardien käyttäjiä pyydetään kuitenkin kiinnittämään huomiota siihen, että joissakin poikkeustapauksissa asia voi olla toisin.
- Huomautus 2.1* Standardilla, joka on uusi (tai johon on tehty muutos), on sama soveltamisalue kuin korvatulla standardilla. Ilmoitetusta päivästä lähtien korvattu standardi ei enää anna olettamusta direktiivin oleellisten vaatimusten mukaisuudesta.
- Huomautus 3* Kun kyseessä ovat muutokset, viitattuna standardina on EN CCCC:YYYY ja sen mahdolliset aikaisemmat muutokset sekä tämä uusi muutos. Kumotuksi standardiksi (sarake 3) käsitetään EN CCCC:YYYY ja sen mahdolliset aikaisemmat muutokset mutta ei tätä uutta muutosta. Ilmoitetusta päivästä lähtien korvattu standardi ei enää anna olettamusta direktiivin oleellisten vaatimusten mukaisuudesta.
- Huomautus 4* Terveyttä ja turvallisuutta koskevien olennaisten vaatimusten kohtaa 1.2.1.1 ja käsinemateriaalien Cr(VI)-pitoisuutta koskeva, standardista EN 420:2003 johtuva vaatimustenmukaisuusolettama perustuu Cr(VI)-pitoisuutta mittaavan testimenetelmän havaitsemisrajaan  $\leq 3$  mg/kg Cr(VI):a.

**HUOM:**

- Tietoja standardien saatavuudesta saa joko Euroopan standardointielimiltä tai kansallisilta standardointilaitoksilta, joita koskeva luettelo on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY <sup>(1)</sup>, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/48/EY <sup>(2)</sup>, liitteenä.
- Viitetietojen julkaiseminen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ei tarkoita sitä, että standardit ovat saatavana kaikilla yhteisökielillä.
- Tämä luettelo korvaa kaikki aiemmin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistut luettelot. Komissio huolehtii kyseisen luettelon ajan tasalle saattamisesta.

Lisätietoja yhdenmukaistetuista standardeista saa Internet-osoitteesta

<http://europa.eu.int/comm/enterprise/newapproach/standardization/harmstds/>

<sup>(1)</sup> EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

<sup>(2)</sup> EYVL L 217, 5.8.1998, s. 18.

## VALTIONTUKI — PORTUGALI

## Tuki C 4/2006 (ex N 180/2005) — Tuki Djebel, S.A.:lle

## Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti

(2006/C 91/04)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Komissio on ilmoittanut 22. helmikuuta 2006 päivätyllä, tätä tiivistelmää seuraavilla sivuilla todistusvoimaisella kielellä toistetulla kirjeellä Portugalille päätöksestään aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely, joka koskee mainittua tukea.

Asianosaiset voivat esittää huomautuksensa tuesta, jota koskevan menettelyn komissio aloittaa, kuukauden kuluessa tämän tiivistelmän ja sitä seuraavan kirjeen julkaisemisesta. Huomautukset on lähetettävä osoitteeseen:

Euroopan komissio  
Kilpailun pääosasto  
Valtiontukien kirjaamo  
B-1049 Bryssel  
Faksi: (32-2) 296 12 42

Huomautukset toimitetaan Portugalille. Huomautusten esittäjä voi pyytää kirjallisesti henkilöllisyytensä luottamuksellista käsittelyä. Tämä pyyntö on perusteltava.

## TIIVISTELMÄ

Ilmoitettuna toimenpiteenä on tuen myöntäminen yritykselle nimeltä Djebel — S.G.P.S., S.A. ("Djebel"), joka on Portugalin Madeiralla toimiva suuri yritys. Yritys kuuluu Pestena Group -yhtymään, joka on Portugalin suurin hotelliketju.

Tuen tavoitteena on kattaa osa kustannuksista, jotka aiheutuivat Djebelille, kun se hankki osakkeita brasilialaisesta RASH-yrityksestä (Administração de Hotéis de Turismo, Lda). RASH-yrityksen ainoa pääoma on Rio Atlântico -hotelli Rio de Janeirosa Brasiliassa.

RASH-yrityksen pääoma oli hankittu lokakuussa 1999 ja hotelli oli hankintahetkellä jo täysin toiminnassa.

Asianomaisen hankkeen yhteydessä käytettävä tukiväline on edullinen laina. Investoinnista aiheutuneet tukikelpoiset kustannukset ovat 14 720 474 euroa ja tuen määrä on 573 464 euroa, joten tuen nettointensiteetti on 3,90 prosenttia.

Komissio katsoo, että ilmoitettu toimenpide on EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa ja ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea. Komissio on arvioinut tuen soveltuvuutta yhtenäismarkkinoille sen poikkeuksen perusteella, joka esitetään EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa ja joka koskee tukea tietyn taloudellisen toiminnan edistämiseen ja joka ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.

Tähän mennessä ei ole osoitettu, että mahdollisuus saada tukea olisi ollut tarpeen investoinnin toteutumiseksi ja että sillä olisi

ollut investointiin kannustava vaikutus. Komissio epäilee myös, ettei tuki laajasti lisää matkailutoimintaa Portugalissa muuttamatta kaupankäynnin edellytyksiä Euroopan unionissa.

## KIRJEEN TEKSTI

"A Comissão informa o Governo português de que, após ter examinado as informações prestadas pelas Vossas autoridades sobre o auxílio citado em epígrafe, decidiu dar início ao procedimento previsto no n.º 2 do artigo 88.º do Tratado CE.

## 1. PROCEDIMENTO

1. Por carta de 5 de Abril de 2005 da Representação Permanente de Portugal, registada na Comissão em 7 de Abril de 2005, as autoridades portuguesas, nos termos do n.º 3 do artigo 88.º do Tratado, notificaram à Comissão o auxílio acima referido.
2. Por cartas com a referência D/54365, de 7 de Junho de 2005, e D/57443, de 26 de Setembro de 2005, dirigidas à Representação Permanente de Portugal, os serviços da Comissão solicitaram as autoridades portuguesas informações adicionais sobre este auxílio.
3. Por cartas de 25 de Julho, 26 de Setembro e 23 de Dezembro de 2005 da Representação Permanente de Portugal, registadas na Comissão respectivamente em 27 de Julho e 28 de Setembro de 2005 e 3 de Janeiro de 2006, as autoridades portuguesas forneceram informações adicionais.

## 2. DESCRIÇÃO DO AUXÍLIO

### Investimento e objectivo

4. A medida notificada consiste na concessão de auxílio à Djebel — S.G.P.S., S.A. (a seguir denominada “Djebel”), uma empresa situada na Madeira — Portugal.
5. A medida diz respeito a uma candidatura individual no âmbito do regime de auxílios N667/1999 — medida 1.2 do programa operacional para a economia. Este regime foi aprovado pela Comissão em 8 de Agosto de 2000 <sup>(1)</sup> e a decisão previa que os projectos de investimento directo no estrangeiro por parte de grandes empresas tivessem que ser notificados individualmente à Comissão. Este regime, em vigor de 2000 a 2006, destina-se a favorecer estratégias empresariais modernas e competitivas. A candidatura individual notificada é abrangida por uma das categorias específicas de investimento do regime, a saber, investimentos relacionados com a internacionalização de agentes económicos.
6. O auxílio tem por objectivo suportar parte dos custos incorridos pela Djebel para adquirir acções no capital da RASH — Administração de Hotéis de Turismo, Lda, uma empresa brasileira cujo único activo é o hotel Rio Atlântico, situado no Rio de Janeiro, Brasil.
7. O capital da RASH foi adquirido em Outubro de 1999 e o hotel encontrava-se já plenamente operacional no momento da aquisição.

### As empresas envolvidas

8. A Djebel não satisfaz os critérios de independência estabelecidos no artigo 3.º do anexo da Recomendação da Comissão de 3 de Abril de 1996 relativa à definição de pequenas e médias empresas <sup>(2)</sup>, nem da Recomendação de 6 de Maio de 2003 relativa à definição de micro, pequenas e médias empresas <sup>(3)</sup>. Esta empresa faz parte do grupo Pestana, que é o principal grupo hoteleiro em Portugal e que não é abrangido pela definição de PME. Por conseguinte, a Djebel é uma grande empresa.
9. A Djebel gere uma sociedade holding no Brasil, cujo objectivo consiste em investir e em gerir hotéis e actividades turísticas.
10. O grupo Pestana tinha já adquirido um hotel em Moçambique antes de realizar o investimento abrangido pela presente notificação e adquiriu 4 hotéis adicionais no Brasil posteriormente ao mesmo.

<sup>(1)</sup> Por carta SG(2000) D/106085, JO C 266 de 16. 9. 2000, p. 4.

<sup>(2)</sup> JO L 107 de 30.4.1996.

<sup>(3)</sup> JO L 124 de 20.5.2003.

## O auxílio

11. O instrumento de auxílio a utilizar para efeitos do presente projecto é um empréstimo em condições favoráveis. Os custos elegíveis do investimento elevam-se a 14 720 474 euros e o montante do auxílio a 573 464 euros <sup>(4)</sup>, o que corresponde a uma intensidade de auxílio líquida de 3,90 %.
12. O Estado concederia à Djebel um montante adicional para cobrir os custos relativos a estudos e assistência técnica, garantias financeiras e assistência jurídica, no âmbito do Regulamento *de minimis* <sup>(5)</sup>.

### Pedidos de auxílio estatal

13. Em 24 de Maio de 1999, a Djebel apresentou uma proposta à F. Turismo — Capital de Risco, S.A. (a seguir denominada “FCR”), um fundo de capital de risco propriedade de empresas públicas e privadas, para a sua participação no projecto previsto. De acordo com as autoridades portuguesas, as intervenções deste fundo não contêm elementos de auxílio estatal na acepção do artigo 87.º do Tratado CE.
14. O pedido formal de auxílio no âmbito do regime N667/1999 foi apresentado em 31 de Janeiro de 2001.

## 3. APRECIÇÃO DO AUXÍLIO

15. A apreciação que se segue destina-se a resumir as questões relevantes de direito e de facto, a fim de incluir uma apreciação preliminar quanto ao carácter de auxílio da medida projectada e suprimir as dúvidas quanto à sua compatibilidade com o mercado comum.

### A obrigação de notificação

16. As autoridades portuguesas notificaram o auxílio projectado antes da sua concessão ao beneficiário. Referiram igualmente que o auxílio não seria concedido antes da sua aprovação pela Comissão.
17. Consequentemente, a Comissão considera que, ao notificarem a intenção de conceder um auxílio a este beneficiário, as autoridades portuguesas cumpriram a obrigação que lhes incumbe por força do n.º 3 do artigo 88.º do Tratado CE de informarem a Comissão atempadamente dos projectos relativos à concessão ou alteração de auxílios, para que esta possa apresentar as suas observações.

<sup>(4)</sup> O empréstimo em condições favoráveis ascende a 3 680 119 euros (25 % dos custos elegíveis), não vence juros e é concedido por um período de 6 anos. Será reembolsado em 11 prestações semestrais a começar no segundo semestre. A taxa de referência aplicável em Portugal na data da realização do investimento era de 4,76 %. O montante bruto do auxílio é igual ao seu montante líquido, uma vez que a empresa se encontra situada no *offshore* da Madeira e não está sujeita ao imposto sobre o rendimento das sociedades até ao final de 2011.

<sup>(5)</sup> Regulamento (CE) n.º 69/2001 da Comissão, de 12 de Janeiro de 2001, relativo à aplicação dos artigos 87.º e 88.º do Tratado CE aos auxílios *de minimis*; JO L 10 de 13. 1. 2001, pp. 30-32.

### A existência de auxílio estatal

18. Nos termos da medida notificada, uma grande empresa receberia fundos para investir no sector do turismo no Brasil, no contexto de uma estratégia de internacionalização. Esta medida traduz-se num tratamento preferencial da empresa beneficiária, conferindo-lhe uma vantagem ou um incentivo em comparação com outras empresas, falseando ou ameaçando falsear desta forma a concorrência.
19. O auxílio seria concedido a uma empresa no sector do turismo da UE, no qual existem ou podem existir trocas comerciais entre Estados-Membros ou ao qual empresas de outros Estados-Membros podem desejar aceder. Por conseguinte, a medida pode afectar o comércio entre Estados-Membros.
20. O auxílio é financiado por recursos públicos.
21. A Comissão considera, nesta fase, que a medida notificada constitui, por conseguinte, um auxílio na acepção do n.º 1 do artigo 87.º do Tratado CE e do n.º 1 do artigo 61.º do Acordo EEE.

### Compatibilidade

22. Nos termos do n.º 1 do artigo 87.º do Tratado CE, a Comissão considera, normalmente, incompatíveis com o mercado comum os auxílios ao investimento a favor de grandes empresas. Só são normalmente concedidas isenções no caso de auxílios ao investimento relativos a projectos realizados em regiões elegíveis para auxílios com finalidade regional na acepção do n.º 3, alíneas a) ou c), do artigo 87.º do Tratado CE. Contudo, o investimento notificado é realizado num país terceiro e as isenções de carácter regional previstas no n.º 3, alíneas a) e c), do artigo 87.º do Tratado CE não podem ser aplicáveis a tal investimento.
23. Assim sendo, a isenção prevista no n.º 3, alínea c), do artigo 87.º do Tratado CE relativa aos auxílios destinados a facilitar o desenvolvimento de certas actividades económicas é a única possibilidade para aprovar este auxílio.
24. Para o efeito, a Comissão deve demonstrar que este terá um impacto positivo no sector do turismo em Portugal (e, portanto, na UE) e que não afectará as condições comerciais na UE numa medida contrária ao interesse comum. Além disso, deve ser estabelecido que a perspectiva de obtenção do auxílio foi necessária para desencadear o investimento e que o auxílio terá um claro efeito de incentivo.
25. Até à data, a Comissão aprovou auxílios a investimentos directos no estrangeiro (a seguir denominados "IDE") principalmente a favor de PME. Em relação a grandes empresas, a Comissão ainda não desenvolveu uma linha

de orientação precisa. Portanto, tem tomado decisões nestes casos com base numa análise individual detalhada. Nos casos em que a Comissão tinha dúvidas sobre a existência de uma falha de mercado e/ou sobre o cumprimento do critério da necessidade, procedeu à abertura do procedimento formal de investigação.

### Contribuição para o desenvolvimento da actividade turística em Portugal

26. De acordo com as autoridades portuguesas, o auxílio terá vários impactos positivos em Portugal, nomeadamente:
  - aumento das receitas consolidadas do grupo na Madeira,
  - aumento dos fluxos turísticos bilaterais entre a UE e o Brasil, uma vez que Portugal é o principal ponto de entrada de turistas brasileiros na Europa,
  - promoção de outras actividades conexas: transportes, operadores turísticos, etc.,
  - reforço das relações com o Mercosul, uma das principais prioridades da política externa da UE.
27. As autoridades portuguesas explicam que o projecto notificado não conduz a qualquer perda de postos de trabalho em Portugal, nem à deslocalização de actividades. A posição do grupo em Portugal é mesmo reforçada graças ao investimento notificado, uma vez que:
  - o beneficiário possui a grande maioria dos seus hotéis em Portugal e a aquisição de um hotel no Brasil não altera a situação de forma significativa,
  - o investimento no Brasil faz parte de uma estratégia de diversificação destinada a desenvolver e consolidar as actividades do beneficiário. A internacionalização do grupo aumenta os seus resultados e a sua competitividade na Europa,
  - graças à internacionalização, o grupo reforça a sua estrutura de gestão em Portugal, uma vez que mantém todas as suas funções de coordenação financeira, operacional e comercial em Portugal.
28. Portugal alega que o investimento é susceptível de ter um impacto positivo no sector do turismo em Portugal. Contudo, as autoridades portuguesas não forneceram dados exactos e concretos suficientes sobre o impacto do projecto no sector do turismo em Portugal, em especial em termos de criação directa e/ou indirecta de emprego, repatriação de rendimentos e evolução da política de investimento do beneficiário em Portugal. A Comissão convida, por conseguinte, as autoridades portuguesas a apresentarem informações pormenorizadas e concretas sobre esta questão, a fim de permitir uma apreciação do eventual impacto positivo do projecto no sector do turismo em Portugal, bem como o seu efeito de coesão positivo.

### Efeito sobre as condições comerciais na UE

29. As autoridades portuguesas alegam que o auxílio terá um efeito limitado sobre as condições comerciais na UE, nomeadamente porque:
- o montante do auxílio é relativamente reduzido e corresponde apenas a 3,90 % do investimento elegível,
  - apesar de o grupo Pestana ser o maior grupo hoteleiro em Portugal, a sua quota de mercado em Portugal é apenas de 2 % e a sua quota de mercado na UE é, portanto, negligenciável,
  - no que diz respeito ao mercado brasileiro, os concorrentes do beneficiário têm quotas de mercado muito mais elevadas,
  - o projecto notificado constitui o primeiro investimento do beneficiário no Brasil e este hotel não aumenta de forma significativa a oferta local, não tendo afectado a posição relativa das empresas europeias já estabelecidas no Brasil nem a sua capacidade de atrair turistas,
  - o sector hoteleiro no Brasil é muito competitivo, tem um grau reduzido de concentração e tem crescido rapidamente nos últimos anos.
30. Portugal alega que o investimento é susceptível de ter um efeito limitado sobre as condições comerciais na UE. Contudo, as autoridades portuguesas não forneceram dados exactos e concretos que sustentem suficientemente este impacto limitado, por exemplo, sobre a evolução das quotas de mercado dos concorrentes do beneficiário no Brasil, sobre a estrutura do mercado hoteleiro brasileiro, etc.

### Efeito de incentivo

31. Para que um auxílio tenha um efeito de incentivo, deve ser comprovado que foi apresentado um pedido de auxílio antes do início do investimento. O investimento realizou-se em Outubro de 1999, mais de um ano antes de o beneficiário ter apresentado o pedido de concessão de auxílio ao abrigo do regime de auxílios estatais N667/1999 (em 31 de Janeiro de 2001). As autoridades portuguesas alegam que a proposta de participação do FCR no investimento, que se realizou em 24 de Maio de 1999 (antes do investimento) é prova suficiente de que este critério foi cumprido.
32. Todavia, nesta fase a Comissão duvida que esta proposta para a participação de uma empresa de capital de risco no investimento possa ser considerada como constituindo um pedido de concessão de auxílio estatal susceptível de justificar o seu efeito de incentivo.
33. O investimento realizou-se em Outubro de 1999, cerca de cinco anos e meio antes da notificação ter sido apresentada à Comissão. De acordo com as autoridades portuguesas, o facto de o investimento ter sido realizado sem o auxílio demonstra que o promotor estava confiante em

obter esse auxílio e que tinha que aproveitar esta oportunidade comercial. As autoridades portuguesas alegam que o beneficiário não deve ser penalizado pelo facto de ter demorado mais tempo a apresentar o pedido do que a executar o investimento. Referem igualmente as desvantagens e riscos excepcionais da operação, tais como a elevada volatilidade do real brasileiro e o facto de este ser o primeiro investimento da empresa no Brasil.

34. Contudo, nesta fase, a Comissão tem sérias dúvidas quanto ao facto de a empresa necessitar realmente do auxílio notificado para realizar o seu investimento. A Djebel é propriedade do maior grupo hoteleiro de Portugal. Desde 1999, a empresa expandiu a sua actividade no Brasil, onde actualmente possui cinco hotéis e se encontra entre as dez maiores cadeias hoteleiras, o que parece indicar que o investimento teria avançado mesmo sem a perspectiva do auxílio. Além disso, não é provável que um auxílio concedido agora para um investimento realizado há mais de seis anos tenha ainda qualquer relação prática com o investimento.
35. O projecto notificado não é o primeiro projecto de internacionalização do grupo Pestana, do qual a Djebel faz parte, que tinha já actividades em Moçambique. Afigura-se, por conseguinte, duvidoso que o auxílio fosse necessário para a realização da primeira experiência de internacionalização do grupo Pestana no Brasil.
36. Deste modo, a Comissão tem actualmente sérias dúvidas quanto a saber se a perspectiva do auxílio era necessária para desencadear o investimento e se pode ser considerado que o auxílio terá um efeito de incentivo.

### O regime de auxílios estatais N667/1999

37. Durante esta primeira fase da investigação, a Comissão tomou conhecimento de um eventual problema com o regime ao abrigo do qual o presente projecto é notificado.
38. Após a Comissão ter aprovado o regime, Portugal adoptou o seu regulamento de execução<sup>(1)</sup> sem notificação prévia à Comissão nos termos do n.º 3 do artigo 88.º do Tratado CE. Este regulamento inclui uma disposição que permite a elegibilidade retroactiva dos custos relativos a projectos em relação aos quais foi recebido um pedido até 31 de Janeiro de 2001. No que diz respeito a estes projectos, as despesas incorridas após 1 de Julho de 1999 são consideradas elegíveis. Esta disposição poderá ser incompatível com o ponto 4.2 das Orientações relativas aos auxílios estatais com finalidade regional<sup>(2)</sup>. As autoridades portuguesas justificam esta disposição com problemas técnicos no estabelecimento da estrutura organizacional do regime. Alegam que a disposição se destinava a beneficiar exclusivamente projectos para os quais fora apresentado um pedido de auxílio ao abrigo de outros regimes e antes do início dos respectivos investimentos. A Comissão prosseguirá a investigação desta questão através de um pedido de informações adicionais às autoridades portuguesas.

<sup>(1)</sup> Portaria n.º 687/2000, de 31 de Agosto, com a redacção que lhe foi dada pela Portaria n.º 243/2001, de 22 de Março.

<sup>(2)</sup> JO C 74 de 10. 3. 1998, pp. 9-31.

### Conclusão

39. Em conclusão, por agora não foi ainda demonstrado que a perspectiva do auxílio era necessária para desencadear o investimento e que o auxílio terá um efeito de incentivo. A Comissão também tem dúvidas quanto à medida em que o auxílio contribuirá para o desenvolvimento da actividade turística em Portugal, sem afectar negativamente as condições comerciais na UE. Por conseguinte, existem actualmente sérias dúvidas de que o auxílio facilitasse certas actividades económicas e pudesse, por conseguinte, ser isento na acepção do n.º 3, alínea c), do artigo 87.º do Tratado CE.

### 4. DECISÃO

40. Consequentemente, após ter examinado as informações fornecidas pelas autoridades portuguesas, a Comissão informa o Governo português da sua decisão de dar início ao procedimento previsto no n.º 2 do artigo 88.º do Tratado CE.

41. Tendo em conta as considerações anteriores, a Comissão notifica a Portugal para lhe apresentarem no prazo de um mês a contar da recepção da presente carta todos os docu-

mentos, informações e dados necessários para apreciar a compatibilidade do auxílio. Caso contrário, a Comissão adoptará uma decisão com base nos elementos de que dispõe. A Comissão solicita às autoridades competentes que transmitam imediatamente uma cópia da presente carta ao beneficiário potencial do auxílio.

42. A Comissão recorda a Portugal o efeito suspensivo do n.º 3 do artigo 88.º do Tratado CE e remete para o artigo 14.º do Regulamento (CE) n.º 659/1999 do Conselho, que prevê que qualquer auxílio ilegal poderá ser recuperado junto do beneficiário.

43. A Comissão comunica a Portugal que informará as partes interessadas através da publicação da presente carta e de um resumo da mesma no *Jornal Oficial da União Europeia*. Informará igualmente os interessados dos países da EFTA signatários do Acordo EEE mediante publicação de uma comunicação no suplemento EEE do *Jornal Oficial da União Europeia*, bem como o Órgão de Fiscalização da EFTA, através do envio de uma cópia da presente carta. As partes interessadas serão convidadas a apresentar as suas observações no prazo de um mês a contar da data de publicação da referida comunicação.”

## VALTIONTUKI — RANSKA

**Valtiontuki C 9/2006 (ex NN 85/2005) Kalastukselle aiheutuvien riskien torjuntarahasto**  
**Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti**

(2006/C 91/05)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Komissio on ilmoittanut 8. maaliskuuta 2006 päivätyllä, tätä tiivistelmää seuraavilla sivuilla todistusvoimaisella kielellä toistetulla kirjeellä Ranskalle päätöksestään aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely, joka koskee mainittua tukea.

Asianomaiset voivat esittää huomautuksensa kuukauden kuluessa tämän tiivistelmän ja sitä seuraavan kirjeen julkaisemisesta. Huomautukset on lähetettävä seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio  
 Directorate General for Fisheries  
 DG FISH/D/3 'Legal Issues'  
 B-1049 Bruxelles/Brussel  
 Faksi: (32-2) 295 19 42

Huomautukset toimitetaan Ranskalle. Huomautusten esittäjä voi pyytää kirjallisesti henkilöllisyytensä luotamuksellista käsittelyä. Tämä pyyntö on perusteltava.

## TIIVISTELMÄ

Rahasto perustettiin huhtikuussa 2004 *Confédération de la Coopération, de la Mutualité et du Crédit maritimesin* aloitteesta. Ranskan valtion ja rahaston välisten kolmen sopimuksen mukaan rahastolle myönnettiin kokonaisuudessaan 65 miljoonaa euroa. Mainittujen sopimusten mukaan määrät on maksettava takaisin 4,45 prosentin korolla 1 päivänä marraskuuta 2006, 1 päivänä toukokuuta 2007 ja 1 päivänä heinäkuuta 2007.

Rahastolla on kaksi tavoitetta. Sen avulla lievennetään öljynhinnan vaihteluja hankkimalla optioita öljyn futuurimarkkinoilta ja korvataan osittain rahaston jäsenenä olevien yritysten alusten käyttämän polttoöljyn korkeat kustannukset, kun polttoöljyn hinta ylittää tietyn kynnyksen.

Valtiontuen osalta rahastoa on näin ollen tarkasteltava kahtaalta: ensinnäkin siltä osin, kuin sen määrärahoja käytetään optioiden hankkimiseksi futuurimarkkinoilta ja toisaalta siltä osin, kuin niitä käytetään alusten käyttämän polttoaineen kustannusten korvaamiseksi.

**Optioiden hankkiminen futuurimarkkinoilta**

Käytännössä Ranskan valtion rahoitusta voitaisiin pitää lyhytaikaisena lainana, jonka korko on 4,45 %. Komissio toteaa, että rahastolla ei ole kiinteistöjä eikä juurikaan omaisuutta, koska sen omaisuus koostuu jäsenten maksuosuuksista. Näin ollen yksikään pankki ei olisi myöntänyt rahastolle tällaista lainaa.

Rahasto saa siis muihin samoilla futuurimarkkinoilla toimiviin yrityksiin verrattuna taloudellista etua, jota on pidettävä rahastolle myönnettynä valtiontukena. Sitä ei voida pitää yhteismark-

kinoille soveltuvana EU:n perustamissopimuksen minkään määräyksen nojalla.

Rahaston jäsenenä olevat kalastusyrietykset hyötyvät ostamansa polttoaineen alhaisista hinnoista. Tämä on tukea, joka alentaa rahastosta hyötyvien yritysten toimintakustannuksia. Kalastusalan valtiontuen tarkastelua koskevien suuntaviivojen 3.7 kohdan mukaisesti tämä tuki, joka myönnetään ilman velvoitteita, ei ole yhteismarkkinoille soveltuva.

**Alusten käyttämän polttoaineen aiheuttamien kustannusten osittainen korvaaminen**

Kuten edelläkin, tämä on tukea, joka alentaa rahastosta hyötyvien yritysten toimintakustannuksia. Kalastusalan valtiontuen tarkastelua koskevien suuntaviivojen 3.7 kohdan mukaisesti tämä tuki, joka myönnetään ilman velvoitteita, ei myöskään ole yhteismarkkinoille soveltuva.

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan mukaan sääntöjenvastainen tuki voidaan periä takaisin tuensaajalta.

## KIRJEEN TEKSTI

«La Commission a l'honneur d'informer le Gouvernement de la France qu'après avoir examiné les informations fournies par ses autorités sur la mesure citée en objet, elle a décidé d'ouvrir la procédure formelle d'examen prévue par l'article 93 [devenu 88], paragraphe 2, du traité CE et par le règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil du 22 mars 1999 portant modalités d'application de cet article (1).

(1) JO L 83 du 27.3.1999, p. 1.



## 1. PROCÉDURE

La Commission a eu connaissance de diverses informations relatives à l'existence d'un fonds destiné à compenser la hausse du carburant subie par les entreprises de pêche de France depuis l'année 2004. Selon ces informations, ce fonds, dénommé fonds de prévention des aléas à la pêche (ci-après FPAP), avait pour objectif annoncé de lisser les variations à court terme du prix du carburant à la pêche et a eu en pratique pour effet de permettre à ces entreprises de bénéficier d'un prix pour le carburant nettement inférieur au prix du marché. Il était apparemment prévu que ce fonds devait fonctionner uniquement grâce à des contributions des professionnels. Le principe de fonctionnement aurait été simple: le fonds aurait pris en charge la partie du coût du carburant supérieur à un prix de référence déterminé par litre (27 centimes semble-t-il pendant une certaine période) et, en contrepartie, les entreprises auraient apporté des contributions au FPAP quand le prix du carburant serait redescendu au-dessous de ce prix de référence. De cette manière, un équilibre aurait été atteint pour le financement du système sans qu'il y ait apport de fonds publics.

Cependant, étant donné que le prix de marché du carburant est toujours resté très largement au-dessus du prix de référence, la Commission a supposé que le fonctionnement du FPAP était possible seulement grâce à l'apport financier de l'État et que cet apport financier constituait une aide d'État au sens de l'article 87 du traité CE.

Conformément à ce qui est prévu à l'article 10 du règlement (CE) n° 659/1999, la Commission a demandé à la France, à deux reprises, de lui fournir les informations relatives à ce fonds afin qu'elle puisse examiner s'il y avait effectivement présence d'aide d'État et, le cas échéant, si cette aide d'État était ou non compatible avec le marché commun. La France n'ayant pas répondu dans les délais impartis, la Commission a décidé, conformément au paragraphe 3 dudit article 10, de lui adresser une injonction de fournir les informations nécessaires à cet examen. Cette injonction, datée du 5 décembre 2005, a été notifiée à la France le 6 décembre 2005 avec un délai de réponse de trois semaines.

La France a répondu par courrier daté du 21 décembre 2005 et reçu à la Commission le 27 décembre. La Commission avait aussi reçu entre-temps, le 8 décembre 2005, un courrier de la France daté du 6 décembre.

Pour procéder à l'examen requis, la Commission a donc en sa possession les informations communiquées par ces deux courriers, datés des 6 et 21 décembre, ainsi que les documents joints à ces courriers.

Comme cela est indiqué ci-après (cf. paragraphe 3 "Appréciation"), la Commission n'a pas reçu toutes les informations qui lui auraient été nécessaires pour procéder à un examen exhaustif de cette mesure. Dans ces conditions, conformément à l'article 13 du règlement (CE) n° 659/1999, la présente décision d'ouverture de la procédure formelle d'examen est prise sur la base des renseignements disponibles.

## 2. DESCRIPTION

Le FPAP est constitué, conformément à la loi française du 21 mars 1884 modifiée par la loi du 12 mars 1920, sous forme de syndicat professionnel. Le projet de statuts a été approuvé par l'assemblée constitutive qui s'est tenue le 10 février 2004 et les statuts eux-mêmes portent la date du 9 avril 2004.

Selon ces statuts, ce syndicat est créé, pour une durée de 99 ans, à l'initiative de la Confédération de la Coopération, de la Mutualité et du Crédit Maritimes. Le siège est fixé à Paris, 24, rue du Rocher.

Les adhérents postulants doivent apporter la preuve que leur activité se trouve être impliquée dans la pêche; toutefois, le syndicat peut admettre en son sein toute autre personne prête à apporter son appui moral au syndicat sous réserve que l'effectif de cette catégorie d'adhérents ne dépasse pas 5 % du nombre des adhérents du syndicat. La France précise, dans son courrier du 6 décembre 2005, que le FPAP compte 2 013 adhérents et 2 385 navires représentant 30 % de la flotte française; 93,5 % des navires sont des navires de plus de 12 mètres.

L'article 2 des statuts indique que: "*Le syndicat a pour objet de développer des produits destinés à permettre aux entrepreneurs de pêche d'assurer la couverture des risques suivants: fluctuation des prix du gazole, pollution maritime ou risque sanitaire relatif à la pollution, fermeture des quotas ou réduction importante des possibilités de pêche, risque relatif au marché. Il prend le nom de Fonds de prévention des aléas pêche.*"

La France a transmis les copies de trois conventions passées entre l'État et le FPAP et relatives à la mise en place d'avances remboursables par l'État en faveur de ce fonds. Ces avances sont versées par l'intermédiaire de l'Office national interprofessionnel des produits de la mer et de l'aquaculture (OFIMER). La première convention, datée du 12 novembre 2004, porte sur un montant de 15 millions d'EUR; la seconde, datée du 27 mai 2005, sur un montant de 10 millions d'EUR; la troisième, datée du 11 octobre 2005, sur un montant de 45 millions d'EUR. Selon ces trois conventions, c'est donc un montant de 65 millions d'EUR qui a été avancé au FPAP.

Selon l'article 1 de ces conventions, "*le FPAP fonctionne sur la base de cotisations versées par ses adhérents de façon à couvrir la mise en place de couvertures financières contre les aléas résultant des fluctuations des cours du pétrole et des frais de gestion qui en découlent.*"

Selon l'article 2 de la convention du 12 novembre 2004, "*L'avance de trésorerie a pour objet la mise en place d'un mécanisme de couverture contre les fluctuations des cours internationaux du pétrole à compter du 1<sup>er</sup> novembre 2004; cette avance pourra permettre l'acquisition sur les marchés à terme d'une option financière. Les compensations versées à l'adhérent du fonds doivent correspondre au différentiel de prix constaté entre le prix maximum couvert et le prix moyen mensuel de l'indice de référence pour le mois considéré.*" L'article 2 de la convention du 27 mai 2005 a une rédaction presque similaire: il prévoit, au lieu de la "mise en place" d'un mécanisme de couverture, la "poursuite" de ce mécanisme et il indique le 1<sup>er</sup> mars 2005 comme date à partir de laquelle la couverture pourra opérer pour l'avance versée dans le cadre de cette convention. Il en est de même pour la convention du 11 octobre 2005; l'article 2 prévoit que, pour l'avance versée, le fonds poursuit son activité de couverture "... à compter du 1<sup>er</sup> juillet 2005 et au moins jusqu'au 31 décembre 2005 en achetant des options financières sur les marchés à terme, à concurrence de 17 centimes d'EUR/l.". Il est précisé que "*les compensations versées à l'adhérent du fonds doivent correspondre, au maximum, au différentiel de prix constaté entre le prix de 30 centimes d'EUR/l et le prix moyen mensuel de référence pour le mois considéré, si ce dernier est supérieur à 30 centimes d'EUR/l.*"

L'article 3 de ces conventions indique que les avances ne peuvent être versées par l'OFIMER qu'après fourniture de certaines pièces justificatives. Parmi ces pièces, doit figurer le procès-verbal de l'organe délibérant du FPAP détaillant l'utilisation qui sera faite de l'avance accordée par l'État. Par sa note datée du 6 décembre 2005, la France a confirmé que les montants indiqués, représentant un total de 65 millions d'EUR, ont été effectivement consentis au FPAP. Cette note précise que ces avances sont consenties "afin d'assurer le fonctionnement du FPAP, dans les plus brefs délais, pour la période allant de novembre 2004 à fin décembre 2005".

Par ailleurs, le FPAP s'engage à tenir une comptabilité permettant de connaître, sur demande, l'utilisation des avances ainsi que l'affectation des ressources et des dépenses. Les pièces comptables doivent être conservées pendant dix ans.

L'article 4 fixe le taux d'intérêt qui affectera le remboursement de ces avances par le FPAP à l'OFIMER à 4,45 %. Le montant de 10 millions d'EUR faisant l'objet de la convention du 12 novembre 2004 devra être remboursé au plus tard le 1<sup>er</sup> novembre 2006; celui de 10 millions d'EUR objet de la convention du 27 mai 2005 au plus tard le 1<sup>er</sup> mai 2007 et celui de 45 millions d'EUR objet de la convention du 11 octobre 2005 au plus tard le 1<sup>er</sup> juillet 2007.

### 3. APPRÉCIATION

La Commission constate que le FPAP a un objet qui doit être considéré, au regard des aides d'État, d'une manière double.

En premier lieu, le FPAP a pour objet de permettre l'acquisition d'options financières sur les marchés à terme. Même si cela n'est pas explicitement précisé, les dits marchés à terme sont manifestement ceux du pétrole ou de ses produits dérivés. Il apparaît ainsi, que le FPAP, tout en étant constitué sous la forme d'un syndicat, agit sur ces marchés à terme en achetant et vendant des options, comme le ferait une société privée ordinaire active sur ce genre de marchés et fonctionnant selon les règles de l'économie de marché.

En second lieu, le FPAP a pour objet de verser aux entreprises de pêche adhérentes la différence entre le prix moyen mensuel de référence et le "prix maximal couvert" selon les conventions des 12 novembre 2004 et 27 mai 2005 ou le prix de 30 centimes d'EUR par litre selon la convention du 11 octobre 2005. La fonction du FPAP correspond alors en pratique à une fonction de gestion des fonds en provenance de l'État afin de les répartir entre les entreprises de pêche adhérentes en fonction du carburant qu'elles ont acheté pour la conduite de leur activité de pêche.

#### 3.1. Aide à l'acquisition d'options sur les marchés à terme

##### 3.1.1. Existence d'une aide d'État

Les sociétés intervenant sur les marchés à terme des produits des matières premières sont ordinairement des sociétés privées fonctionnant selon les règles de l'économie de marché. Étant donné que le traité CE, selon son article 295, ne préjuge en rien le régime de la propriété dans les États membres, une société fonctionnant à partir de fonds d'origine publique peut théori-

quement intervenir de la même manière sur ces marchés à terme si son fonctionnement est conforme aux règles de l'économie de marché. Il convient donc d'apprécier si ces règles sont respectées ou non.

Le capital initial du FPAP est constitué des cotisations des adhérents. Celles-ci sont probablement d'un montant très modique. Aucune information communiquée à la Commission ne lui permet de penser que le montant global des cotisations aurait été suffisant pour permettre au FPAP d'intervenir sur un marché à terme sans apport de fonds extérieurs. Ces fonds extérieurs ont été fournis par l'État, au moyen des avances octroyées par l'intermédiaire de l'OFIMER, et constituent donc une partie de ces avances qui ont représenté, selon les informations communiquées par la France, 65 millions d'EUR.

La France n'a donné à la Commission aucune indication sur le montant des fonds engagés par le FPAP sur ces marchés à terme.

Par ailleurs, la Commission observe que la France n'a fourni aucune information lui permettant de savoir si les trois avances déjà consenties sont les seules qui le seront ou bien si le versement de nouvelles avances est possible.

Ces fonds doivent être remboursés avec un taux d'intérêt de 4,45 %. Cet apport de l'État correspond donc en pratique à un prêt accordé à ce taux.

La Commission constate que ce taux est supérieur au taux de référence utilisé par la Commission pour déterminer l'élément d'aide existant dans un prêt bonifié, taux de référence fixé à 4,43 % en 2004 <sup>(2)</sup> et à 4,08 % depuis le 1<sup>er</sup> janvier 2005 <sup>(3)</sup>. Par conséquent, théoriquement, il pourrait ne pas y avoir d'aide d'État dans les avances consenties si celles-ci l'avaient été dans les conditions normales d'une économie de marché.

Or, la Commission observe que le FPAP, d'une part, ne possède apparemment aucun bien immobilier et que, d'autre part, ses biens mobiliers sont très réduits puisqu'ils sont constitués uniquement des cotisations des adhérents. Il n'y a aucune garantie que l'État puisse être remboursé par le FPAP. Pour cette raison, elle estime qu'une banque, dans les conditions normales d'une économie de marché, n'aurait jamais prêté les sommes en question au FPAP, voire seulement une partie de ces sommes, pour intervenir sur un marché à terme sans avoir suffisamment de garanties que les dites sommes lui seront remboursées. Par conséquent, ces avances de l'État représentent un avantage financier en faveur du FPAP accordé au moyen de ressources de l'État.

En outre, étant donné que les trois conventions passées entre l'État et le FPAP prévoient expressément que les fonds publics versés ont pour objet, entre autres, la mise en place d'un mécanisme de couverture contre les fluctuations des cours internationaux du pétrole, la Commission considère que cet avantage est imputable à l'État <sup>(4)</sup>.

Cet avantage financier comporte deux aspects: l'avantage en faveur du FPAP lui-même et l'avantage qu'en retirent, par voie de conséquence, les entreprises de pêche adhérentes.

<sup>(2)</sup> JO C 307 du 17.12.2003, p. 11.

<sup>(3)</sup> JO C 220 du 8.9.2005, p. 2.

<sup>(4)</sup> Affaires C-482/99, France/Commission, arrêt de la Cour du 16 mai 2002 et C-345/02, Pearle BV, arrêt de la Cour de justice du 15 juillet 2004.

### Avantage en faveur du FPAP lui-même

Le FPAP bénéficie d'un avantage financier par rapport aux autres sociétés intervenant sur les marchés à terme, qu'il s'agisse de sociétés habituellement actives sur ces marchés ou bien de sociétés étant ou pouvant être constituées de la même manière que le FPAP sous forme de syndicat professionnel dans les autres États membres, voire en France même.

Par conséquent, cet avantage financier affecte les échanges entre les États membres et fausse ou menace de fausser la concurrence. Pour cette raison, il constitue une aide d'État au sens de l'article 87 du traité CE.

### Avantage en faveur des entreprises de pêche

Les fonds en provenance de l'État dont bénéficie le FPAP favorisent les entreprises de pêche qui ont adhéré à ce syndicat parce qu'elles sont les seules à pouvoir bénéficier des prix préférentiels obtenus pour le carburant à partir des options acquises sur les marchés à terme.

Par conséquent, étant donné que les entreprises de pêche bénéficiaires sont en concurrence sur le marché communautaire avec d'autres entreprises, qu'il s'agisse d'autres entreprises de pêche ou bien d'entreprises d'autres secteurs d'activité économique dont les produits sont en concurrence avec les produits de la pêche, ces fonds affectent les échanges entre les États membres et faussent ou menacent de fausser la concurrence.

Pour cette raison, cet avantage dont bénéficient les entreprises de pêche constitue aussi une aide d'État au sens de l'article 87 du traité CE.

#### 3.1.2. *Compatibilité avec le marché commun*

##### 3.1.2.1. Aide d'État en faveur du FPAP lui-même

Comme l'indiquent les conventions passées entre l'État et le FPAP, cette aide d'État a eu pour objet de permettre le démarrage des interventions du FPAP sur les marchés à terme du pétrole et de ses produits dérivés ainsi que leur poursuite. Il s'agit donc d'une aide au fonctionnement du FPAP.

Il convient d'apprécier si cette aide au fonctionnement en faveur du FPAP peut être considérée comme compatible avec le marché commun.

Selon l'article 87, paragraphes 2 et 3, du traité, certaines catégories d'aide sont ou peuvent être considérées comme compatibles avec le marché commun. Il convient d'examiner si cette aide au fonctionnement du FPAP peut entrer dans l'une de ces catégories.

La Commission observe d'abord que cette aide n'est pas destinée à remédier à des dommages causés par un événement extraordinaire. La Commission rappelle que les fluctuations du cours du pétrole sont inhérentes à l'activité économique normale et ne peuvent pas être considérées comme un événement extraordinaire au sens de l'article 87 du traité. Cette aide ne peut donc pas être considérée comme compatible avec le marché commun en vertu du paragraphe 2, sous-paragraphe b), de l'article 87 du traité CE.

Ensuite, la Commission observe qu'aucune des lignes directrices qu'elle a adoptées pour l'analyse des aides d'État ne s'applique au présent régime d'aide.

Cette aide ne peut pas non plus être considérée comme compatible avec le marché commun sur la base d'une application directe du paragraphe 3 du même article, avec les différents cas de figure qui y sont prévus.

En effet, il ne s'agit manifestement pas d'une aide destinée à favoriser le développement économique de régions dans lesquelles le niveau de vie est anormalement bas ou dans lesquelles sévit un grave sous-emploi (cas prévu au sous-paragraphe a). Cette aide a pour but de permettre au FPAP d'intervenir sur les marchés à terme pertinents. Elle n'a donc pas de rapport avec les aides visées à ce sous-paragraphe a).

D'autre part, le FPAP ne peut pas être considéré comme un projet important d'intérêt européen ou comme une aide destinée à remédier à une perturbation grave de l'économie d'un État membre (cas prévus au sous-paragraphe b). En effet, le FPAP est spécifiquement français et les autres États membres n'ont pas exprimé l'intention d'instituer des fonds du même genre; la dimension européenne de ce fonds fait par conséquent défaut. Quant à considérer qu'il s'agit d'une aide destinée à remédier à une perturbation grave de l'économie d'un État membre, la Commission pourrait, à première vue, envisager d'adopter une telle position puisque la hausse du prix du carburant a entraîné une perturbation avérée de la situation du secteur de la pêche. Cependant, tout en notant que le FPAP ne concerne qu'un seul secteur d'activité économique alors que différents secteurs sont touchés par la hausse du prix du pétrole, la Commission a toujours considéré qu'il n'appartient pas aux autorités publiques d'intervenir financièrement contre cette hausse du pétrole; leur rôle doit au contraire consister notamment à mener des politiques d'incitation envers les entreprises afin qu'elles s'adaptent aux nouvelles conditions économiques créées par cette hausse. C'est pourquoi une aide ayant pour seul objectif d'intervenir sur les marchés à terme pertinents ne correspond pas à l'objectif souhaité.

En outre, l'existence du FPAP ne peut pas, par elle-même, répondre à la condition du sous-paragraphe c), qui prévoit que peuvent être compatibles avec le marché commun les aides destinées à faciliter le développement de certaines activités ou de certaines régions économiques quand elles n'altèrent pas les conditions des échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun. En effet, aucun élément n'indique que le développement ou l'accroissement d'une activité d'intervention sur les marchés à terme du pétrole est souhaitable. En outre, cette activité n'est pas liée à une région économique. C'est pourquoi cette aide ne peut pas être considérée comme compatible avec le marché commun en vertu de ce sous-paragraphe c).

Enfin, cette catégorie d'aide ne figure pas parmi les catégories d'aide qui seraient considérées comme compatibles avec le marché commun par décision du Conseil adoptée conformément au sous-paragraphe e).

##### 3.1.2.2. Aide en faveur des entreprises de pêche

Comme pour l'aide en faveur du FPAP, la Commission observe que cette aide n'est pas destinée à remédier à des dommages causés par un événement extraordinaire et ne peut donc pas être considérée comme compatible avec le marché commun en vertu du paragraphe 2, sous-paragraphe b), de l'article 87 du traité CE.

Etant donné qu'il s'agit d'une aide aux entreprises de pêche, celle-ci doit être analysée à la lumière des lignes directrices pour l'examen des aides d'État destinées aux secteurs de la pêche et de l'aquaculture <sup>(5)</sup>, dites ci-après lignes directrices.

Comme cela est indiqué ci-dessus (cf. paragraphe 3.1.1), cette aide permet aux entreprises de pêche ayant adhéré au syndicat de bénéficier des prix préférentiels obtenus pour le carburant à partir des options acquises sur les marchés à terme.

Cette aide a pour effet de diminuer les coûts de production. Elle n'est assortie d'aucune obligation de la part des bénéficiaires. Elle entre dans la catégorie des aides au fonctionnement visées au paragraphe 3.7 des lignes directrices qui indique que "les aides d'État qui sont octroyées sans être assorties d'une quelconque obligation pour les bénéficiaires de répondre aux objectifs de la politique commune de la pêche et qui sont destinées à améliorer la situation des entreprises et à accroître leur trésorerie ou dont les montants sont fonction de ... ou des moyens de production et qui ont pour effet de diminuer les coûts de production ou d'améliorer les revenus du bénéficiaire sont, en tant qu'aides au fonctionnement, incompatibles avec le marché commun...".

### 3.2. Compensation pour l'achat de carburant par les entreprises de pêche

#### 3.2.1. Existence d'une aide d'État

Comme cela est décrit ci-dessus (cf. paragraphe 2 "Description"), le FPAP, grâce aux fonds avancés par l'État, prend en charge la différence de prix existant, selon les conventions des 12 novembre 2004 et 27 mai 2005, entre le "prix maximum couvert" et le prix moyen mensuel de référence et, selon la convention du 11 octobre 2005, entre 30 centimes d'EUR par litre et le prix moyen mensuel de référence.

Par conséquent, les avances qui sont consenties par l'État au FPAP et qui permettent la prise en charge d'une partie des coûts supportés par les entreprises de pêche adhérant au FPAP procurent un avantage à ces entreprises. La position de ces entreprises se trouve donc renforcée par rapport aux entreprises se trouvant en concurrence sur le marché communautaire avec ces entreprises de pêche, qu'il s'agisse d'autres entreprises de pêche ou bien d'entreprises d'autres secteurs d'activité économique dont les produits sont en concurrence avec elles.

En outre, étant donné que les trois conventions passées entre l'État et le FPAP prévoient expressément que les fonds publics versés ont pour objet, entre autres, de verser aux adhérents du FPAP la différence, pour le carburant utilisé, entre le prix maximum couvert et le prix moyen mensuel de l'indice de référence, la Commission considère que cet avantage est imputable à l'État <sup>(6)</sup>.

Par conséquent, ces fonds de l'État dont bénéficie le FPAP pour prendre partiellement en charge le coût du carburant utilisé par les navires de pêche constituent une aide d'État au sens de l'article 87 du traité CE.

Comme pour l'acquisition d'options sur les marchés à terme, la Commission observe que la France n'a donné à la Commission aucune indication sur la partie des 65 millions d'EUR avancés par l'État qui ont servi à prendre en charge partiellement le coût du carburant. De la même manière, la France n'a fourni aucune information sur le fait de savoir si les trois avances déjà consenties sont les seules qui le seront ou bien si le versement de nouvelles avances est possible ou déjà prévu.

#### 3.2.2. Compatibilité avec le marché commun

Comme pour l'avantage dont bénéficient les entreprises de pêche par le moyen de l'acquisition d'options par le FPAP sur les marchés à terme, la Commission observe que cette aide n'est pas destinée à remédier à des dommages causés par un événement extraordinaire et ne peut donc pas être considérée comme compatible avec le marché commun en vertu du paragraphe 2, sous-paragraphe b), de l'article 87 du traité CE.

Etant donné qu'il s'agit d'une aide aux entreprises de pêche, elle doit également être analysée, comme ci-dessus, à la lumière des lignes directrices pour l'examen des aides d'État destinées aux secteurs de la pêche et de l'aquaculture.

Comme pour l'aide résultant de l'acquisition d'options sur les marchés à terme, cette aide a pour effet de diminuer les coûts de production.

De ce fait, elle entre aussi dans la catégorie des aides au fonctionnement visées au paragraphe 3.7 des lignes directrices. Elle n'est non plus assortie d'aucune obligation de la part des bénéficiaires.

## 4. CONCLUSION

En conséquence, il existe, à ce stade de l'évaluation préliminaire telle qu'elle est prévue à l'article 6 du règlement (CE) n° 659/1999, des doutes sérieux sur la compatibilité de cette mesure d'aide avec le marché commun, tant en ce qui concerne l'aide en faveur du FPAP que l'aide en faveur des entreprises de pêche.

À la lumière des considérations qui précèdent, la Commission, agissant dans le cadre de la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du Traité CE, demande à la France de lui présenter ses observations et de lui fournir tous les renseignements nécessaires pour apprécier l'aide en cause, dans un délai d'un mois à compter de la réception de la présente lettre.

Par la présente, la Commission avise la France qu'elle informera les intéressés par la publication de la présente lettre et d'un résumé de celle-ci au *Journal Officiel de l'Union européenne*. Elle informera également les intéressés dans les pays de l'AELE signataires de l'accord EEE par la publication d'une communication dans le supplément EEE du Journal Officiel, ainsi que l'autorité de surveillance de l'AELE en leur envoyant une copie de la présente. Tous les intéressés susmentionnés seront invités à présenter leurs observations à compter d'un mois à compter de la date de cette publication.»

<sup>(5)</sup> JO C 229 du 14.9.2004, p. 5.

<sup>(6)</sup> Affaire C-345/02, Commission/France, arrêt de la Cour de justice du 15 juillet 2004.

**Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä**  
**(Asia COMP/M.4114 — Lottomatica/GTECH)**

(2006/C 91/06)

**(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

1. Komissio vastaanotti 7. huhtikuuta 2006 neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004<sup>(1)</sup> 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla yrityksen De Agostini S.p.A. (De Agostini, Italia) määräysvallassa oleva yritys Lottomatica S.p.A. (Lottomatica, Italia) hankkii asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun määräysvallan yrityksessä GTECH Holdings Corporation (GTECH, Yhdysvallat) ostamalla osakkeita.

2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:

— Lottomatica: lottopelit ja rahapelit sekä automaattiset maksupalvelut Italiassa;

— De Agostini: media, julkaisutoiminta, rahoitus- ja vakuutustoiminta;

— GTECH: rahapelit ja automaattiset maksupalvelut kaikkialla maailmassa.

3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu keskittymä voi kuulua asetuksen (EY) N:o 139/2004 soveltamisalaan. Asiaa koskevan lopullisen päätöksen tekoa on kuitenkin lykätty.

4. Komissio kehottaa asianomaisia osapuolia esittämään sille ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää komissiolle faksitse (numeroon (32-2) 296 43 01 tai 296 72 44) tai postitse viitteellä COMP/M.4114 — Lottomatica/GTECH seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio  
Kilpailun PO (DG COMP)  
Merger Registry  
J-70  
B-1049 Bruxelles/Bryssel

---

<sup>(1)</sup> EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1.

**Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen**  
**(Asia COMP/M.4121 — Allianz Group/Sofinim/United Broadcast Facilities)**

(2006/C 91/07)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Komissio päätti 22. maaliskuuta 2006 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja julistaa, että se soveltuu yhteismarkkinoille. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavissa vain englannin kielellä, ja se julkistetaan sen jälkeen, kun siitä on poistettu kaikki sen mahdollisesti sisältämät liikesalaisuudet. Se on saatavissa:

- kilpailun pääosaston verkkosivuilla (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>). Näillä sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapäätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asianumero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot;
- sähköisessä muodossa EUR-Lex -sivustossa asiakirjanumerolla 32006M4121. EUR-Lex on Euroopan yhteisön oikeuden online-tietokanta. (<http://europa.eu.int/eur-lex/lex>)

---

**Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen**  
**(Asia COMP/M.4172 — Barclays/Tuja)**

(2006/C 91/08)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Komissio päätti 30. maaliskuuta 2006 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja julistaa, että se soveltuu yhteismarkkinoille. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavissa vain englannin kielellä, ja se julkistetaan sen jälkeen, kun siitä on poistettu kaikki sen mahdollisesti sisältämät liikesalaisuudet. Se on saatavissa:

- kilpailun pääosaston verkkosivuilla (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>). Näillä sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapäätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asianumero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot;
  - sähköisessä muodossa EUR-Lex -sivustossa asiakirjanumerolla 32006M4172. EUR-Lex on Euroopan yhteisön oikeuden online-tietokanta. (<http://europa.eu.int/eur-lex/lex>)
-

**Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen**  
**(Asia COMP/M.4130 — ENI/Grupo Amorim/CGD/GALP)**

(2006/C 91/09)

**(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

Komissio päätti 24. maaliskuuta 2006 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja julistaa, että se soveltuu yhteismarkkinoille. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavissa vain englannin kielellä, ja se julkistetaan sen jälkeen, kun siitä on poistettu kaikki sen mahdollisesti sisältämät liikesalaisuudet. Se on saatavissa:

- kilpailun pääosaston verkkosivuilla (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>). Näillä sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapäätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asianumero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot;
- sähköisessä muodossa EUR-Lex -sivustossa asiakirjanumerolla 32006M4130. EUR-Lex on Euroopan yhteisön oikeuden online-tietokanta. (<http://europa.eu.int/eur-lex/lex>)

---

**Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen**  
**(Asia COMP/M.4087 — Eiffage/Macquarie/APRR)**

(2006/C 91/10)

**(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

Komissio päätti 15. helmikuuta 2006 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja julistaa, että se soveltuu yhteismarkkinoille. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavissa vain englannin kielellä, ja se julkistetaan sen jälkeen, kun siitä on poistettu kaikki sen mahdollisesti sisältämät liikesalaisuudet. Se on saatavissa:

- kilpailun pääosaston verkkosivuilla (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>). Näillä sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapäätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asianumero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot;
  - sähköisessä muodossa EUR-Lex -sivustossa asiakirjanumerolla 32006M4087. EUR-Lex on Euroopan yhteisön oikeuden online-tietokanta. (<http://europa.eu.int/eur-lex/lex>)
-

# EUROOPAN TIETOSUOJAVALTUUTETTU

## Euroopan tietosuojavaltuutetun lausunto

- ehdotuksesta neuvoston päätökseksi toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmän (SIS II) perustamisesta, toiminnasta ja käytöstä (KOM (2005) 230 lopullinen);
- ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmän (SIS II) perustamisesta, toiminnasta ja käytöstä (KOM (2005) 236 lopullinen) ja
- ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi ajoneuvojen rekisteröintitodistusten myöntämisestä vastaavien jäsenvaltioiden yksiköiden pääsyn sallimisesta toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmään (SIS II) (KOM (2005) 237 lopullinen)

(2006/C 91/11)

EUROOPAN TIETOSUOJAVALTUUTETTU, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 286 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 8 artiklan,

ottaa huomioon yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY,

ottaa huomioon yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja erityisesti sen 41 artiklan,

ottaa huomioon 17 päivänä kesäkuuta 2005 komissiolta saadun, asetuksen (EY) N:o 45/2001 28 artiklan 2 kohdan mukaisen lausuntopyyntön,

ON ANTANUT SEURAAVAN LAUSUNNON:

## 1. JOHDANTO

### 1.1 Taustaa

Schengenin tietojärjestelmä (SIS) on EU:n laaja tietotekninen järjestelmä, joka luotiin kompensoivaksi järjestelmäksi, kun tarkastukset Schengen-alueen sisärajoilla lopetettiin. SIS:n avulla jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat vaihtaa tietoja, joita käytetään jäsenvaltioiden ulkorajoilla tai alueilla tehtävissä henkilöiden ja tavaroiden tarkastuksissa sekä viisumien ja oleskelulupien myöntämisessä.

Schengenin yleissopimus tuli voimaan 1995 hallitusten välisenä sopimuksena. SIS, joka on osa Schengenin yleissopimusta, sisällytettiin myöhemmin Amsterdamin sopimuksella osaksi EU:n säädöspuitteita.

Uusi, ns. toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmä II korvaa nykyisen järjestelmän, ja näin myös EU:n uudet jäsenvaltiot voidaan liittää Schengen-alueeseen. Uudessa järjestelmässä on myös joitain uusia toimintoja. Schengenin säännöstö, joka laadittiin hallitusten välisenä yhteistyönä, muunnetaan kokonaisuudessaan perinteiseksi EU:n lainsäädännöksi.

Euroopan komissio antoi 1.6.2005 kolme ehdotusta SIS II -järjestelmän perustamiseksi. Nämä kolme ehdotusta ovat:

- asetusehdotus, joka perustuu EY:n perustamissopimuksen IV osastoon (viisumiasiat, turvapaikka- ja maahanmuuttoasiat ja muut henkilöiden vapaaseen liikkuvuuteen liittyvät politiikat) ja joka kattaa ensimmäisen pilarin (maahanmuutto) näkökohdat SIS II -järjestelmässä, jäljempänä 'asetusehdotus';
- päätösehdotus, joka perustuu SEU:n VI osastoon (poliisi- ja oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa) ja joka kattaa SIS:n käytön kolmanteen pilariin kuuluvissa asioissa, jäljempänä 'pätösehdotus';
- asetusehdotus, joka perustuu V osastoon (liikenne) ja joka koskee erityisesti ajoneuvojen rekisteröimisestä vastaavien viranomaisten oikeutta käyttää SIS:n tietoja; tätä ehdotusta käsitellään erikseen (ks. kohta 4.6).

Tässä yhteydessä on syytä mainita, että komissio antaa lähikuukausina tiedonannon EU:n tietojärjestelmien (SIS, VIS, Eurodac) yhteentoimivuudesta ja niiden välisestä lisääntyneestä synergiasta.



SIS II koostuu keskustietokannasta, jäljempänä 'Schengenin keskustietojärjestelmä' (CS-SIS), jonka operatiivisesta hallinnoinnista komissio vastaa; keskustietokanta on liitetty kunkin jäsenvaltion määrittämiin kansallisiin liityntäpisteisiin (NI-SIS). SIRENE-viranomaiset huolehtivat kaikkien lisätietojen vaihdosta (SIS II -järjestelmän ilmoituksiin liittyvät tiedot, joita ei tallenneta SIS II -järjestelmään).

Jäsenvaltiot syöttävät SIS II -järjestelmään tietoja henkilöistä, joita etsitään pidäystä, luovuttamista tai rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista varten taikka oikeuskäsittelyjä varten, tarkkailuun asetettavista henkilöistä tai henkilöistä, joille on määrä tehdä erityistarkastuksia tai joilta evätään maahanpääsy ulkorajoilla, sekä kadonneista tai varastetuista esineistä. SIS-järjestelmään vietyjen ns. ilmoitusten avulla toimivaltaiset viranomaiset voivat tunnistaa henkilön tai esineen.

SIS II -järjestelmässä on uusia piirteitä: järjestelmän käyttöoikeuksia on laajennettu (Europol, Eurojust, jäsenvaltioiden yleiset syyttäjät, ajoneuvojen rekisteröinnistä vastaavat viranomaiset), ilmoitukset on linkitetty, uusia tietoluokkia on lisätty, mukaan lukien biometriset tiedot (sormenjäljet, valokuvat), ja samaa teknistä alustaa voidaan nyt käyttää myös viisumitietojärjestelmässä (VIS). Näistä lisäpiirteistä on keskusteltu vuosien ajan, koska ne on nähty SIS:n tarkoituksen muuttumisena niin, että valvontavälineestä tulee raportointi- ja tutkintaväline.

## 1.2 Yleinen arvio ehdotuksista

1. Euroopan tietosuojavaltuutettu on tyytyväinen siihen, että häntä kuullaan asetuksen (EY) N:o 45/2001 28 artiklan perusteella. Koska tämä kuuleminen on kyseisen 28 artiklan 2 kohdan mukaan pakollista, tämä lausunto olisi mainittava säädösten johdanto-osassa.
  2. Euroopan tietosuojavaltuutettu suhtautuu ehdotuksiin myönteisesti useasta syystä. Hallitusten välisen rakenteen muuttamisella Euroopan lainsäädäntövälineiksi on useita myönteisiä seurauksia: SIS II -järjestelmää koskevien sääntöjen oikeudellinen merkitys selkiytyy, yhteisöjen tuomioistuimella on toimivalta tulkita ensimmäisen pilarin alaan kuuluvia säädöksiä, Euroopan parlamentti voi osallistua ainakin osittain asian käsittelyyn (vaikkakin melko myöhäisessä vaiheessa prosessia).
  3. Ehdotukset sisältävät lisäksi huomattavan määrän tietosuojaan liittyviä kohtia, joista jotkin ovat tervetulleita parannuksia nykytilanteeseen. Erityisesti voidaan mainita seuraavaa: toimenpiteet henkilöllisyyden väärinkäytön kohteeksi joutuneiden henkilöiden hyväksi, asetuksen (EY) N:o 45/2001 laajentaminen VI osastoon kuuluviin komission suoritamiin tietojen käsittelytoimiin, paremmat perustelut sille, että henkilöistä on tehty järjestelmään ilmoitus maahanpääsyn epäämiseksi.
  4. On myös ilmeistä, että ehdotukset on laadittu huolellisesti; ne ovat mutkikkaita, mutta tämä kuvastaa niiden kattaman järjestelmän mutkikkautta. Suurin osa tässä lausunnossa esitetystä kommentista on tarkoitettu selkeyttämään tai täydentämään säännöksiä, mutta kokonaan uusien ehdotusten laatimista ei niissä edellytetä.
- Vaikka kokonaisarvio onkin myönteinen, voidaan esittää joitakin varauksia erityisesti seuraavista seikoista:
1. Monesti on vaikea tietää, mitä tekstillä tarkoitetaan. Selitysosien puuttuminen on hyvin valitettavaa. Näiden asiakirjojen mutkikkouden vuoksi selitysosien olisi pitänyt kuulua niihin perusvaatimuksena. Sen puuttumisen vuoksi lukijan on joskus tyydyttävä arvauksiin.
  2. Valitettavaa on myös vaikutustenarvioinnin puuttuminen. Tämä ei ole perusteltavissa sillä, että järjestelmän ensimmäinen versio on jo käytössä, sillä ensimmäisen ja uuden version välillä on huomattavia eroja. Esimerkiksi biometrinen tietojen sisällyttämisen vaikutuksia olisi pitänyt pohtia tarkemmin.
  3. Tietosuoja koskeva oikeussäännöstö on hyvin monimutkainen: siihen sovelletaan yhtä aikaa yleissääntöä (*lex generalis*) ja erityissääntöä (*lex specialis*). Olisi huolehdittava siitä, että vaikka kehitetään erityislainsäädäntöä, direktiivin 95/46/EY ja asetuksen 45/2001 nykyistä tietosuoja säännöstöä on sovellettava täysin. Eri lainsäädäntövälineiden yhdisteleminen ei saisi johtaa siihen, että kansallisten järjestelmien välille syntyy ristiriita perusnäkökohtien osalta. Toisaalta nykyistä tietosuojatasoa ei myöskään tulisi madaltaa.
  4. Koska useat uudet viranomaiset, jotka eivät kuulu alkuperäiseen "henkilöiden ja esineiden valvonta" -kategoriaan, saavat oikeuden käyttää järjestelmää, tulisi suojatoimia tiukentaa.
  5. Ehdotukset perustuvat suurelta osin muihin lainsäädäntövälineisiin, joita ollaan vielä valmistelemaan (tai joita ei ole vielä edes ehdotettu). Euroopan tietosuojavaltuutettu ymmärtää, mitä vaikeuksia lainsäädäntötyöhön mutkikaassa ja jatkuvasti muuttuvassa ympäristössä liittyy, mutta ottaen huomioon seuraukset niille henkilöille, joita asia koskee, ja tästä aiheutuvan oikeudellisen epävarmuuden, se ei pidä tätä hyväksyttävänä.
  6. Jäsenvaltioiden ja komission välisessä toimivaltajoissa on epäselvyyttä. Selkeys on ensiarvoisen tärkeää paitsi järjestelmän toimivuuden kannalta myös siksi, että se on perusedellytys järjestelmän kattavan valvonnan varmistamiseksi.

### 1.3 Lausunnon rakenne

Tämän lausunnon rakenne on seuraavanlainen: siinä selvitetään ensin SIS II -järjestelmään sovellettavaa oikeudellista kehystä. Sen jälkeen käsitellään SIS II -järjestelmän tarkoituksen määrittelyä ja nykyjärjestelmästä huomattavasti poikkeavia osia. Kohdassa 5 on huomioita komission ja jäsenvaltioiden tehtävistä SIS II -järjestelmän toiminnan kannalta. Kohdassa 6 käsitellään niiden rekisteröityjen oikeuksia ja kohdassa 7 valvontaa jäsenvaltioiden tasolla ja Euroopan tietosuojavaltuutetun suorittamana sekä valvojien yhteistyötä. Kohdassa 8 on huomioita turvallisuudesta ja siinä ehdotetaan mahdollisia tarkistuksia. Kohdassa 9 ja 10 käsitellään komiteamenettelyä ja yhteentoimivuutta. Lopuksi yhteenvedossa tuodaan esiin kunkin kohdan pääasialliset huomiot.

## 2. ASIAA KOSKEVA LAINSÄÄDÄNTÖKEHYS

### 2.1 SIS II -järjestelmää koskeva tietosuojasääntö

Ehdotuksissa viitataan niiden tietosuojaa koskevana lainsäädäntökehyksinä direktiiviin 95/46/EY, yleissopimukseen N:o 108 ja asetukseen 45/2001. Myös muut välineet ovat tässä merkityksellisiä.

Tämän asian selventämiseksi ja muistuttaaksemme siitä, mitkä tarkastelumme lähtökohdat ovat, on syytä esittää seuraavat seikat:

— Oikeus nauttia yksityiselämän kunnioitusta on varmistettu Euroopassa vuodesta 1950 lähtien, jolloin Euroopan neuvosto hyväksyi ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamista koskevan yleissopimuksen (jäljempänä "ECHR"). Kyseisen yleissopimuksen 8 artiklassa määrätään oikeudesta nauttia yksityis- ja perhe-elämän kunnioitusta.

Kyseisen yleissopimuksen 8 artiklan 2 kohdan mukaan "viranomaiset eivät saa puuttua tämän oikeuden käyttämiseen, paitsi silloin kun laki sen sallii ja se on demokraattisessa yhteiskunnassa välttämätöntä" tärkeiden etujen suojelemiseksi. Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännössä nämä ehdot ovat johtaneet lisävaatimuksiin oikeuksiin puuttumisen oikeusperustan, toimenpiteiden suhteellisuuden ja väärinkäytöksiltä suojaamisen osalta.

— Oikeus nauttia yksityiselämän kunnioitusta ja oikeus henkilötietojen suojeluun on sittemmin sisällytetty Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklaan. Perusoikeuskirjan 52 artiklan mukaan näitä oikeuksia voidaan rajoittaa edellyttäen, että ECHR:n 8 artiklan mukaisia ehtoja noudatetaan.

— Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan 2 kohdassa määrätään, että unioni noudattaa ECHR:n mukaisia perusoikeuksia.

Kolme nimenomaisesti SIS II -järjestelmää koskeviin ehdotuksiin sovellettavaa tekstiä ovat seuraavat:

— Euroopan neuvoston yleissopimus N:o 108 yksilöiden suojelusta henkilötietojen automaattisessa tietojenkäsittelyssä (jäljempänä "yleissopimus N:o 108"; tehty 28.1.1981), jossa annetaan perusperiaatteet yksilöiden suojelusta henkilötietojen automaattisessa tietojenkäsittelyssä. Kaikki jäsenvaltiot ovat ratifioineet kyseisen yleissopimuksen, ja sitä sovelletaan myös poliisi- ja oikeudellisen alan toimiin. Yleissopimus N:o 108 on tällä hetkellä SIS-yleissopimukseen sovellettava tietosuojajärjestelmä yhdessä Euroopan neuvoston ministerikomitean antaman suosituksen N:o R (87) 15 kanssa (annettu 17.9.1987), joka säätelee tietojen käyttöä poliisialalla.

— Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (annettu 24.10.1995; EYVL L 281, s. 31), jäljempänä "direktiivi 95/46/EY". On huomattava, että useimmissa jäsenvaltioissa direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettu lainsäädäntö kattaa myös poliisi- ja oikeudellisella alalla tapahtuvan tietojen käsittelyn.

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001 yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (annettu 18.12.2000; EYVL L 8, s. 1), jäljempänä "asetus 45/2001".

Direktiivin 95/46/EY ja asetuksen 45/2001 tulkinnaissa on otettava huomioon myös ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamisesta tehdyn vuoden 1950 yleissopimuksen (ECHR) mukainen, Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen asiaa koskeva oikeuskäytäntö. Toisin sanoen direktiiviä ja asetusta on tulkittava perusoikeuksien valossa, jos niissä puututaan henkilötietojen käsittelyyn, joka saattaisi loukata perusvapauksia, erityisesti yksityisyyden suojaamista koskevaa oikeutta. Tämä on myös Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaista. <sup>(1)</sup>

<sup>(1)</sup> Tässä yhteydessä on syytä viitata tuomioistuimen tuomioon asiassa Österreichischer Rundfunk ym. (yhdistetyt asiat C-465/00, C-138/01 ja C-139/01), tuomio 20.5.2003, tuomioistuimen täysistunto, (2003) Kok. I-4989. Tuomioistuin käsiteli Itävallan lakia, jonka mukaan julkisen sektorin palveluksessa olevien henkilöiden tulot on ilmoitettava Itävallan Rechnungshofille ja lisäksi julkistettava. Tuomiossaan tuomioistuin esittää joukon perusteita, jotka perustuvat ECHR:n 8 artiklaan ja joita tulisi käyttää sovellettaessa direktiiviä 95/46/EY siltä osin kuin tämä direktiivi antaa mahdollisuuden tiettyihin rajoituksiin, jotka koskevat oikeutta yksityisyyteen.

Komissio antoi 4.10.2005 ehdotuksen neuvoston puitepäätökseksi rikosasioissa tehtävässä poliisi- ja oikeudellisessa yhteistyössä käsiteltävien henkilötietojen suojaamisesta<sup>(1)</sup> (jäljempänä 'ehdotus puitepäätökseksi'). Tällä puitepäätöksellä on tarkoitus korvata yleissopimus N:o 108 SIS II -järjestelmää koskevan päätösehdotuksen lainsäädäntöviitteenä, mikä vaikuttaa todennäköisesti tietosuojajärjestelmään (ks. kohta 2.2.5).

## 2.2 SIS II -järjestelmää säätelevä tietosuojajärjestelmä

### 2.2.1 Yleisiä huomioita

SIS II -järjestelmän edellyttämä oikeusperusta koostuu erillisistä säädöksistä, mutta kuten johdanto-osissa todetaan, "SIS II muodostaa yhden ainoan tietojärjestelmän, jonka olisi toimittava sellaisena. Sen vuoksi näiden säädösten tiettyjen säännösten olisi oltava samanlaiset."

Näiden kahden asiakirjan rakenne on perusteeltaan sama, ja luvut I–III ovat lähes identtiset kummassakin tekstissä. Se, että SIS II -järjestelmää on pidettävä yhtenä ainoana tietojärjestelmänä, jolla on kaksi eri oikeusperustaa, näkyy myös melko mutkikkaassa tietosuojajärjestelmässä.

Tietosuojajärjestelmä on määritelty osittain jo itse ehdotuksissa (ns. *lex specialis*), ja sitä on täydennetty kunkin alan (komissio, jäsenvaltiot ensimmäisen pilarin osalta, jäsenvaltiot kolmannen pilarin osalta) viitelainsäädännöllä (ns. *lex generalis*).

Tämä rakenne herättää kysymyksen siitä, miten erityissääntöjen kanssa menetellään suhteessa yleiseen lainsäädäntöön. Euroopan tietosuojavaltuutettu katsoo tässä tapauksessa erityissääntöjen olevan yleisen sääntöjen soveltamista. Näin ollen erityissääntöjen (*lex specialis*) on aina oltava yhdenmukainen yleissääntöjen (*lex generalis*) kanssa: se kehittää (täsmentää tai täydentää) yleissääntöä mutta ei muodosta siihen poikkeusta.

Sen suhteen, mitä sääntöä olisi sovellettava erityistapauksissa, periaatteena on, että erityissääntöä sovelletaan ensisijaisesti. Jos se ei anna vastausta tai on epäselvä, on otettava huomioon yleissääntö.

Tämän rakenteen huomioon ottaen on olemassa kolme erilaista yleissääntöjen ja erityissääntöjen yhdistelmää. Seuraavassa esitetään asiasta yhteenvedo.

### 2.2.2 Komissiossa sovellettava järjestelmä

Kun komissiosta on kyse, sovelletaan asetusta 45/2001, mukaan lukien Euroopan tietosuojavaltuutetun rooli, olivatpa

<sup>(1)</sup> KOM (2005) 475 lopull.

toimet ensimmäiseen (asetusehdotus) tai kolmanteen pilariin (päätösehdotus) kuuluvia. Päätösehdotuksen johdanto-osan 21 kappaleessa todetaan: "(...) asetusta (EY) N:o 45/2001 sovelletaan komission suorittamaan henkilötietojen käsittelyyn, kun se liittyy toimintoihin, joista ainakin osa kuuluu yhteisön lainsäädännön soveltamisalaan. Osa henkilötietojen käsittelystä SIS II -järjestelmässä kuuluu yhteisön lainsäädännön soveltamisalaan".

Tälle on olemassa käytännön syyt: komission tapauksessa olisi erittäin vaikeaa määrittellä, käsitelläänkö tietoja ensimmäisen vai kolmannen pilarin alaan kuuluvien toimien yhteydessä.

Lisäksi yhden ainoan oikeudellisen välineen soveltaminen kaikkiin komission toimiin SIS II:n yhteydessä on käytännön kannalta paitsi järkevää myös parantaa johdonmukaisuutta (varmistaa asetusehdotuksen johdanto-osan 21 kappaleen mukaan "Yksilöiden perusoikeuksien ja -vapauksien suojelua henkilötietojen käsittelyssä koskevien sääntöjen johdonmukaisen ja yhtenäisen soveltamisen"). Tästä syystä Euroopan tietosuojavaltuutettu on tyytyväinen komission toteamukseen, että asetusta 45/2001 sovelletaan kaikkeen tietojen käsittelyyn, jota komissio suorittaa SIS II -järjestelmässä.

### 2.2.3 Jäsenvaltioissa sovellettava järjestelmä

Jäsenvaltioiden tilanne on mutkikkaampi. Henkilötietojen käsittelyä asetusehdotuksessa esitetyn mukaisesti säätelevät asetusehdotuksen säännökset ja direktiivin 95/46/EY säännökset. Asetusehdotuksen johdanto-osan 14 kappaleesta käy selvästi ilmi, että direktiiviä on pidettävä yleissääntönä (*lex generalis*), ja SIS II -asetusta erityissääntönä (*lex specialis*). Tällä on joitakin seurauksia, joita käsittelemme jäljempänä.

Päätösehdotuksen osalta taas tietosuojaa koskeva oikeudellinen väline, johon viitataan (*lex generalis*), on yleissopimus N:o 108, mikä saattaa aiheuttaa huomattavia eroja ensimmäisen ja kolmannen pilarin tietosuojajärjestelmissä joiltain osin.

### 2.2.4 Vaikutus tietosuojan tasoon

Tietosuojajärjestelmää koskevana yleisenä kommenttina Euroopan tietosuojavaltuutettu toteaa seuraavaa:

— Ehdotetun asetuksen soveltaminen direktiivin 95/46/EY erityissääntönä (*lex specialis*) ja samoin ehdotetun päätöksen soveltaminen yleissopimuksen N:o 108 erityissääntönä ei saisi johtaa direktiivin tai yleissopimuksen mukaisen tietosuojatason alenemiseen. Euroopan tietosuojavaltuutettu antaa asiasta suosituksia (ks. esimerkiksi kanne oikeus).

- Säädösten yhdistetty käyttö ei myöskään saa johtaa siihen, että nykyinen Schengenin yleissopimuksen mukainen tietosuojataso alenee (ks. esimerkiksi direktiivin 95/46/EY 13 artiklasta jäljempänä esitetyt huomautukset).
- Olipa kahden erilaisen välineen soveltaminen kuinka tärkeää tahansa Eurooppa-oikeuden kannalta, se ei saisi johtaa perusteettomiin ristiriitaisuuksiin asianomaisten henkilöiden tietosuojan välillä sen mukaan, mitä heidän tietojaan käsitellään. Tätä on vältettävä niin pitkälle kuin mahdollista. Jäljempänä esitetyillä suosituksilla pyritään myös parantamaan johdonmukaisuutta mahdollisimman paljon (ks. esimerkiksi kansallisten valvontaviranomaisten toimivalta).
- Oikeudelliset puitteet ovat niin monimutkaiset, että se todennäköisesti aiheuttaa hämmennystä käytännössä. Joissain tapauksissa on vaikea nähdä, miten *lex generalis* ja *lex specialis* toimivat yhdessä, ja tätä olisikin hyvä selvittää ehdotuksissa. Lisäksi tässä mutkikkaassa lainsäädäntöympäristössä Schengenin yhteisen valvontaviranomaisen SIS II:n ehdotetusta oikeusperustasta antamassa lausunnossa (27.9.2005) esitetty ehdotus ”käsikirjasta”, jossa lueltaisiin kaikki nykyiset SIS II -järjestelmään liittyvät oikeudet ja esitettäisiin selkeä hierarkia sovellettavasta lainsäädännöstä, on hyvin hyödyllinen.

Tässä lausunnossa pyritään varmistamaan korkea tietosuojan taso, johdonmukaisuus ja selkeys, jotta henkilöllä, jonka tietoja käsitellään, on tarvittava oikeusvarmuus.

#### 2.2.5 Puitepäättösehdotuksen vaikutus kolmannen pilarin alaan kuuluvaan tietosuojaan

Yleissopimus N:o 108 SIS II -järjestelmää koskevan päätösehdotuksen tietosuojaosajaksena korvataan kolmannen pilarin alaan kuuluvaa tietosuojaa koskevalla puitepäättöksellä.<sup>(1)</sup> Tätä ei mainita ehdotuksessa, mutta se on seurausta ehdotetusta puitepäättöksestä. Sen 34 artiklan 2 kohdassa todetaan, että kaikki viittaukset 28.1.1981 tehtyyn Euroopan neuvoston yleissopimukseen N:o 108 yksilöiden suojelusta henkilötietojen automaattisessa tietojenkäsittelyssä on ymmärrettävä viittauksiksi tähän puitepäättökseen. Euroopan tietosuojavaltuutettu antaa lähiviikkoina lausunnon puitepäättösehdotuksesta eikä näin ollen analysoi sen sisältöä tässä lausunnossa. Aina kun puitepäättökseen soveltaminen voi vaikuttaa huomattavasti SIS II:n tietosuojajärjestelmään, tämä mainitaan.

<sup>(1)</sup> Se korvaa myös Schengenin yleissopimuksen yleisen tietosuojajärjestelmän (Schengenin yleissopimuksen 126–130 artikla). Tätä järjestelmää ei sovelleta SIS:ään.

#### 2.2.6 Direktiivin 95/46/EY 13 artiklan ja yleissopimuksen N:o 108 9 artiklan soveltaminen

Direktiivin 95/46/EY 13 artiklassa ja yleissopimuksen N:o 108 9 artiklassa säädetään, että jäsenvaltiot voivat toteuttaa lainsäädännöllisiä toimenpiteitä, joilla rajoitetaan säädettyjen oikeuksien ja velvoitteiden alaa, jos tällaiset rajoitukset ovat välttämättömiä muiden tärkeiden etujen suojaamiseksi (esim. valtion turvallisuus, puolustus, yleinen turvallisuus)<sup>(2)</sup>.

Sekä asetusehdotuksen että päätösehdotuksen johdanto-osan kappaleissa mainitaan, että jäsenvaltio voi käyttää tätä mahdollisuutta pannessaan ehdotuksia täytäntöön kansallisesti. Tällöin olisi todennettava, että direktiivin 95/46/EY 13 artiklan soveltaminen ei ole ristiriidassa ECHR:n 8 artiklan kanssa ja että se ei johda nykyisen tietosuojajärjestelmän heikkenemiseen.

Tämä on erityisen tärkeää SIS II:n kohdalla, sillä järjestelmän on oltava ennakoitavissa. Koska jäsenvaltiot jakavat tietoja, on voitava tietää kohtalaisella varmuudella, miten tietoja käsitellään kansallisesti.

Tähän liittyy erityisesti yksi huolestuttava puoli. Ehdotukset saattaisivat johtaa nykyisen tietosuojatason alenemiseen. Schengenin yleissopimuksen 102 artiklassa määrätään järjestelmästä, jossa tietojen käyttö on tiukasti säädeltyä ja rajoitettua, jopa kansallisessa lainsäädännössä (”Edellä olevan 1–4 kappaleen vastaista tietojenkäyttöä pidetään väärinkäyttönä kunkin sopimuspuolen kansallisen lainsäädännön mukaisesti.”) Sekä direktiivissä 95/46/EY että yleissopimuksessa N:o 108 säädetään kuitenkin, että poikkeuksia muun muassa tarkoituksen rajoittamista koskevaan periaatteeseen voidaan ottaa käyttöön kansallisessa lainsäädännössä. Jos näin tapahtuu, se olisi ristiriidassa Schengenin yleissopimuksen nykyisen järjestelmän kanssa, jossa kansallinen lainsäädäntö ei voi poiketa käyttötarkoituksen ja käytön rajoittamista koskevasta peruseriaatteesta.

Puitepäättökseen hyväksyminen ei muuttaisi tätä huomiota: ongelma on pikemminkin se, että tiukka käyttötarkoituksen rajoittamisen periaate säilytetään SIS II:n tietojen käsittelyssä, kuin että varmistetaan tietojen käsittely puitepäättökseen mukaisesti.

<sup>(2)</sup> Jäsenvaltio, joka haluaa käyttää tätä mahdollisuutta oikeuksien rajoittamiseen, voi tehdä näin vain noudattamalla ECHR:n 8 artiklaa, kuten edellä todettiin.

Euroopan tietosuojavaltuutettu ehdottaa, että SIS II -ehdotuksiin (asetusehdotuksen 21 artiklaan ja päätösehdotuksen 40 artiklaan) lisätään samantyyppinen säännös kuin Schengenin yleissopimuksen 102 artiklan 4 kohdassa, jossa rajoitetaan jäsenvaltioiden mahdollisuutta säätää tietojen käytöstä, josta ei ole mainintaa SIS II:sta koskevista teksteistä. Toinen mahdollisuus on rajoittaa päätösehdotuksessa ja asetusehdotuksessa nimenomaisesti niiden poikkeusten soveltamisalaa, joita voidaan käyttää direktiivin 13 artiklan tai yleissopimuksen 9 artiklan nojalla. Voidaan säätää esimerkiksi siitä, että jäsenvaltiot voivat asettaa rajoituksia vain käyttöoikeuksille ja tiedonsaannille, mutta eivät tietojen laadun periaatteille.

### 3. TARKOITUS

Kyseessä olevan kahden asiakirjan 1 artiklan ("SIS:n perustaminen ja yleiset tavoitteet") mukaan SIS II perustetaan, jotta "jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä yhteistyötä vaihtamalla tietoja henkilöitä ja esineitä koskevia tarkastuksia varten" ja se "auttaa säilyttämään korkean turvallisuuden tason alueella, jonka sisärajoilla ei tehdä tarkastuksia".

SIS II:n tarkoitus on muotoiltu melko laveasti; edellä mainitut säännökset eivät itsessään täsmennä, mitä tähän tavoitteeseen sisältyy (ja mitä sillä tarkoitetaan).

SIS II:n tavoite näyttää paljon laajemmalta kuin nykyisen SIS:n tavoite, sellaisena kuin se on määritelty Schengenin yleissopimuksen 92 artiklassa, jossa todetaan erityisesti, että "(Schengenin tietojärjestelmän kautta sopimuspuolten nimeämät viranomaiset pääsevät ...) käsiksi henkilöistä ja tavaroista tehtyihin ilmoituksiin rajatarkastusten ja -valvonnan yhteydessä ja muiden (...) poliisi- ja tullitarkastusten yhteydessä sekä (96 artiklassa tarkoitettujen ilmoitusten osalta) viisumien ja oleskelulupien myöntämistä ja ulkomaalaisalhallintoa varten (...)".

Tämä laajempi tarkoitus johtuu myös siitä, että SIS II -järjestelmään on lisätty uusia toimintoja ja käyttöoikeuksia, jotka eivät ole alkuperäisen tarkoituksen (henkilöiden ja tavaroiden tarkastukset) mukaisia, vaan pikemminkin tutkimusvälineen käyttötarkoituksen mukaisia. Käyttöoikeus annetaan erityisesti viranomaisille, jotka käyttävät SIS II:n tietoja omiin tarkoituksiinsa, eikä SIS II:n tarkoitusten toteuttamiseksi (ks. alla); ilmoitusten linkittäminen keskenään yleistyy, sillä tämä on tyypillistä poliisin tutkintavälineille.

On myös virinnyt kysymyksiä biometrisestä hakukoneesta, joka on määrä kehittää tulevina vuosina ja jonka avulla järjestelmässä voidaan tehdä hakuja, jotka ylittävät valvontajärjestelmän tarpeet.

Ehdotuksilla on siis paljon laajempi soveltamisala kuin nykyisillä säädöksillä. Tämä edellyttää lisäturvatoimia. Euroopan tietosuojavaltuutettu ei keskity analyysiään 1 artiklan laajaan määrittelyyn sellaisenaan, vaan SIS II:n toimintoihin ja muihin rakenteellisiin osiin.

## 4. HUOMATTAVAT MUUTOKSET SIS II:SSA

Tässä luvussa keskitytään ensiksi SIS II:n uusiin osiin, erityisesti biometriikan sisällyttämiseen, uusiin, eritoten Europolille ja Eurojustille annettaviin käyttöoikeuksiin, ajoneuvojen rekisteröinnistä vastaavien viranomaisten käyttöoikeuksiin, ilmoitusten linkitykseen ja eri viranomaisten mahdollisuuteen saada oikeus käyttää maahanmuuttotietoja.

### 4.1. Biometriikka

SIS II:sta koskevista ehdotuksista otetaan käyttöön mahdollisuus käsitellä uutta tietoluokkaa, johon on syytä kiinnittää erityistä huomiota. Kuten Euroopan tietosuojavaltuutettu toteaa viisumitietojärjestelmää koskevassa lausunnossaan <sup>(1)</sup>, biometrisille tiedoille ominainen arkaluonteisuus edellyttää erityisiä suojoitoimia, joita ei ole sisällytetty SIS II:sta koskeviin ehdotuksiin.

Yleisenä huomiona voidaan todeta, että biometrinen tietojen käyttäminen EU:n laajuisissa tietojärjestelmissä (VIS, Eurodac, ajokortteja koskeva tietojärjestelmä jne.) yleistyy koko ajan, mutta samanaikaisesti ei kuitenkaan ole huolellisesti harkittu siihen liittyviä riskejä ja tarvittavia suojoitoimia.

Tämä syvällisemmän pohdinnan tarve on otettu esiin myös Montreux'ssä kokoontuneiden tietosuojavaltuutettujen kansainvälisessä konferenssissa äskettäin annetussa biometriikkaa koskevassa päätöslauselmassa <sup>(2)</sup>. Tähän saakka standardien kehittämisestä saatava lisäarvo on suunnattu järjestelmien väliseen yhteentoimivuuteen eikä biometrinen menettelyjen laadun parantamiseen.

<sup>(1)</sup> Euroopan tietosuojavaltuutetun lausunto ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi viisumitietojärjestelmästä (VIS) ja lyhytaikaista oleskelua varten myönnettäviä viisumeja koskevasta jäsenvaltioiden välisestä tietojenvaihdosta, 23.3.2005, kohta 3.4.2.

<sup>(2)</sup> 27. kansainvälinen tietosuojavaltuutettujen konferenssi, Montreux, 16.9.2005. Päätöslauselma biometriikan käytöstä passeissa, henkilötodistuksissa ja matkustusasiakirjoissa.

Olisi hyvä laatia yhteiset velvoitteet tai vaatimukset, jotka liittyvät tällaisten tietojen erityislaatuun, sekä yhteinen menetelmä niiden täytäntöönpanemiseksi. Näihin yhteisiin vaatimuksiin voisi sisältyä erityisesti seuraavaa (näiden seikkojen tarve näkyy SIS II:sta koskevilla ehdotuksissa):

— **Kohdennettu vaikutustendarviointi:** On syytä korostaa, että ehdotuksiin sisältyvästä biometriikan käytöstä ei ole tehty vaikutustendarviointia <sup>(1)</sup>.

— **Rekisteröintimenettelyn korostaminen:** Biometrinen tietojen lähde ja tapaa, jolla tiedot kerätään, ei ole määritelty yksityiskohtaisesti. Rekisteröinti on yksi biometrisen tunnistusmenettelyn kriittisistä vaiheista eikä sitä voida määrittellä pelkästään liitteissä tai alatyöryhmäkeskusteluissa, koska se vaikuttaa suoraan menettelyn lopputulokseen eli siihen, miten suuri väärin perustein tapahtuvan hylkäämisen/hyväksymisen aste (False Rejection rate/False Acceptance rate) on.

— **Tarkkuuden painottaminen:** Biometriikan käyttö tunnistamiseen (yhden vertaaminen moniin), mikä ehdotuksen mukaisesti toteutuisi tulevaisuudessa ”biometrisenä hakukoneena”, on arveluttavampaa, koska tällaisen menettelyn tulokset eivät ole yhtä tarkkoja kuin käytettäessä biometriikkaa varmistamiseen tai valvontaan (yhden vertaaminen yhteen). Biometrisen tunnistamisen ei pitäisikään olla ainoa tunnistamiskeino tai ainoa tapa saada lisätietoja.

— **Varamenettely:** Jo saatavilla olevia varamenettelyjä on otettava käyttöön sellaisten henkilöiden suojelemiseksi, jotka on saatettu tunnistaa virheellisesti ja sen estämiseksi, että he joutuisivat kärsimään järjestelmän vioista.

Biometrinen tietojen käyttö ilman asianmukaista ennakkoarviointia on myös osoitus biometriikan luotettavuuden yliarvioinnista. Biometriset tiedot ovat elävää ja ajan myötä muuttuvaa tietoa. Tietokantaan tallennetut näytteet ovat vain otteita dynaamisesta elementistä tietyllä hetkellä. Niiden pysyvyys ei ole ehdotonta ja niitä on siten valvottava. Biometriikan tarkkuus on aina suhteutettava muihin tekijöihin, sillä se ei koskaan ole ehdoton.

<sup>(1)</sup> Arviointi voisi perustua biometrisen tiedon ns. seitsemään pilariin, ks. ”Biometrics at the frontiers: Assessing the impact on Society” IPTS, DG-JRC, EUR 21585 EN, osa 1.2, s. 32.

SIS II:n tietojen mahdollinen käyttö tutkintatarkoituksiin sisältää vakavia riskejä henkilölle, jota tiedot koskevat, jos biometrinen todisteiden merkitystä korostetaan tai yliarvioidaan, kuten aiemmin on käynyt ilmi <sup>(2)</sup>.

Ehdotuksissa olisi näin ollen tunnistettava ja tiedostettava biometriikan todellinen käyttöarvo tunnistamistarkoituksissa.

## 4.2 SIS II -tietojen käyttöoikeus

### 4.2.1 Uudenlainen käyttöoikeus

Viranomaiset, jotka voivat käyttää SIS-tietoja, määritellään jokaisen ilmoituksen osalta erikseen. Periaatteessa oikeus käyttää SIS-tietoja annetaan soveltaen kahta perustetta: viranomaisille annettavan käyttöoikeuden on oltava täysin SIS:n yleisen tarkoituksen ja kunkin ilmoituksen erityistarkoituksen mukainen.

Tämä johtuu sekä asetus- että päätösehdotuksessa olevista ilmoitusten määritelmistä (kummankin säädöksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan ”ilmoituksella tarkoitetaan SIS II -järjestelmään tallennettuja tietoja, joiden avulla toimivaltaiset viranomaiset voivat tunnistaa henkilön tai esineen tietyn toimenpiteen toteuttamiseksi”). Kyseistä näkemystä vahvistaa päätösehdotuksen 39 artiklan 2 kohta, jonka mukaan ”edellä 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja voidaan käyttää ainoastaan henkilön tunnistamiseen tietyn toimenpiteen toteuttamiseksi tämän päätöksen mukaisesti.” Tässä suhteessa SIS II -järjestelmässä on vielä piirteitä osuma/ei osumaa -järjestelmästä, jossa jokainen ilmoitus tallennetaan tiettyä tarkoitusta varten (mm. luovutus, maahanpääsyn epäminen).

Viranomaisilla, joilla on oikeus saada SIS-tietoja, on todellisuudessa rajoitettu käyttöoikeus kyseisiin tietoihin, koska ne voivat periaatteessa saada ainoastaan tietyn toimenpiteen toteuttamiseen tarvittavia tietoja.

Jotkut uusiin ehdotuksiin sisältyvät käyttöoikeudet eivät kuitenkaan ole johdonmukaisia kyseisen logiikan kanssa: niiden tarkoituksena on itse asiassa antaa viranomaisille tietoja antamatta kuitenkaan mahdollisuutta tunnistaa henkilö tai toteuttaa ilmoituksen mukaisia toimenpiteitä.

<sup>(2)</sup> Kesäkuussa 2004 Portlandista (USA) kotoisin oleva lakimies joutui kahdeksi viikoksi vankilaan, koska FBI oli onnistunut täsmäämään hänen sormenjälkensä Madridin pommi-iskussa (syttyminen sisältäneestä muovikassista) löytyneisiin sormenjälkiin. Lopulta saatiin osoitettua, että vertailumenettely oli puutteellinen, mikä johti väärään tulkintaan.

Tämä koskee erityisesti:

- turvapaikkaviranomaisten oikeutta käyttää maahanmuuttotietoja;
- pakolaisaseman myöntämisestä vastaavien viranomaisten oikeutta käyttää maahanmuuttotietoja;
- Europolin oikeutta käyttää ilmoituksia, jotka koskevat rikoksen johdosta luovuttamista, tarkkailua ja varastettuja asiakirjoja takavarikointia varten;
- Eurojustin oikeutta käyttää rikoksen johdosta luovuttamista ja paikantamista koskevia tietoja.

SIS II -tietojen osalta kaikilla kyseisillä viranomaisilla on samat ominaisuudet:

ne eivät voi toteuttaa ilmoitusten määritelmässä mainittuja tiettyjä toimenpiteitä. Ne saavat käyttää ilmoitusta tietolähteenä omiin tarkoituksiinsa.

Kyseiset viranomaiset voidaan lisäksi eriyttää sen mukaan, voivatko ne käyttää tietoja omiin tarkoituksiinsa tiettyä tavoitetta varten vai voivatko ne (lähinnä Europol ja Eurojust) käyttää tietoja omiin tarkoituksiinsa ilman, että käyttötarkoitusta tarvitsee mitenkään eritellä. Turvapaikkaviranomaiset voivat esimerkiksi käyttää tietoja tiettyyn tarkoitukseen, vaikka se ei olisikaan ilmoituksessa mainittu tarkoitus. Niillä on oikeus käyttää maahanmuuttotietoja ”sen määrittämiseksi, onko turvapaikan hakija oleskellut luvatta toisessa jäsenvaltiossa”. Europolilla ja Eurojustilla on kuitenkin oikeus käyttää tiettyihin ilmoitusluokkiin sisältyviä tietoja, jotka ovat tarpeen niiden tehtävien suorittamiseksi.

Yhteenvedona voidaan todeta, että oikeus käyttää SIS II-tietoja myönnetään kolmessa tapauksessa:

- oikeus käyttää tietoja ilmoituksen tekemistä varten;
- oikeus käyttää tietoja muuhun tarkoitukseen kuin SIS II:ta varten, jotka on kuitenkin ehdotuksissa tarkasti rajattu;
- oikeus käyttää tietoja muuhun tarkoitukseen kuin SIS II:ta varten, joita ei ole kuvattu täsmällisesti.

Tietosuojavaltuutettu katsoo, että mitä yleisempi tietojen käyttötarkoitus, sitä tiukempia tarvittavien suojatoimien olisi oltava. Jäljempänä esitetään yksityiskohtaisesti yleiset suojatoimet, minkä jälkeen käsitellään Europolin ja Eurojustin erityistilannetta.

#### 4.2.2 Käyttöoikeuden antamisedellytykset

1. Käyttöoikeus voidaan antaa kaikissa tapauksissa vain, jos se soveltuu SIS II:n yleiseen tarkoitukseen ja on johdonmukainen sen oikeusperustan kanssa.

Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että asetusehdotuksen mukaisen maahanmuuttotietojen käyttöoikeuden on tuettava henkilöiden liikkuvuutta koskevaan Schengenin säännösten osaan liittyvien politiikkojen toteuttamista.

Vastaavasti päätösehdotukseen sisältyvien ilmoitusten käytöllä on pyrittävä tukemaan poliisi- ja oikeusviranomaisten operatiivista yhteistyötä rikosasioissa.

Tietosuojavaltuutettu kiinnittää tässä suhteessa huomiota lukuun, joka koskee rekisteröintitodistusten myöntämisestä vastaavien viranomaisten oikeutta käyttää SIS II:ta (ks. 4.6 kohta jäljempänä).

2. Tarve käyttää SIS II:n tietoja on osoitettava samoin kuin se, että tietojen saanti muulla, vähemmän tunkeilevalla tavalla on joko mahdotonta tai erittäin vaikeaa. Tämä olisi pitänyt esittää perusteluissa, joiden puuttuminen on, kuten jo aiemmin mainittiin, erittäin valitettavaa.
3. Tietojen käyttötarkoitus on määriteltävä yksiselitteisesti ja rajoittavasti.

Esimerkiksi turvapaikkaviranomaisilla on oikeus käyttää maahanmuuttotietoja ”sen määrittämiseksi, onko turvapaikan hakija oleskellut luvatta toisessa jäsenvaltiossa”. Europol ja Eurojust voivat kuitenkin käyttää tiettyihin tietoluokkiin sisältyviä tietoja, jotka ovat tarpeen niiden tehtävien suorittamiseksi. Tämä ei ole riittävän yksityiskohtainen rajoitus (ks. jäljempänä).

4. Käyttöoikeuden myöntämisedellytykset on määriteltävä ja rajattava tarkasti. Oikeus olisi annettava erityisesti vain niille kyseisten organisaatioiden yksiköille, jotka joutuvat käsittelemään SIS II -tietoja. Tätä veloitetta, josta säädetään päätösehdotuksen 40 artiklassa ja asetusehdotuksen 21 artiklan 2 kohdassa, olisi täydennettävä kansallisten viranomaisten veloitteella pitää ajantasaista luetteloa henkilöistä, joilla on oikeus käyttää SIS II:ta. Europolilla ja Eurojustilla olisi oltava vastaava veloitte.

5. Se, että kyseisille viranomaisille on annettu oikeus käyttää SIS II-tietoja, ei voi koskaan olla peruste tallentaa tai säilyttää tietoja järjestelmässä, jos niistä ei ole hyötyä tietyille ilmoitukselle, johon ne kuuluvat. Uusia tietoluokkia ei saa lisätä sen vuoksi, että niistä olisi hyötyä muille tietojärjestelmille. Päätösehdotuksen 39 artiklassa esimerkiksi säädetään ilmoituksen tekemää viranomaista koskevien tietojen lisäämisestä ilmoitukseen. Kyseisiä tietoja ei tarvita toimenpiteen toteuttamiseen (esim. pidätys tai valvonta), ja ainoa syy, miksi ne lisättäisiin, on todennäköisesti se, että siitä olisi hyötyä Europolille tai Eurojustille. Kyseisten tietojen käsitteilylle olisikin lisättävä selkeät perustelut.
6. Tietojen säilyttämisaikaa ei saa jatkaa, ellei tarkoitus, jota varten tiedot tallennettiin, sitä edellytä. Tämä tarkoittaa sitä, että vaikka Europol ja Eurojust voisivatkin käyttää kyseisiä tietoja, se ei kuitenkaan ole riittävä peruste säilyttää niitä järjestelmässä (esimerkiksi etsityn henkilön luovuttamisen jälkeen tiedot olisi poistettava, vaikka niistä olisi hyötyä Europolille). Huolellisen valvonnan avulla on jälleen kerran varmistettava, että kansalliset viranomaiset noudattavat tätä vaatimusta.

#### 4.2.3 Europolin ja Eurojustin pääsy järjestelmään

##### a. Järjestelmään pääsyn perusteet

Europolin ja Eurojustin pääsystä joihinkin SIS-tietoihin on keskusteltu jo ennen niiden ottamista mukaan 24.2.2005 annetulla neuvoston päätöksellä<sup>(1)</sup>. Niille on myönnetty kaikkein avoimin pääsy järjestelmään kaikkien niiden viranomaisten piirissä, jotka voivat päästä järjestelmään omia tarkoituksiaan varten. Vaikka kyseisten tietojen käyttöä on kuvailtu päätöksen XII luvussa, järjestelmään pääsyn myöntämisen perusteita ei ole alun pitäenkään eritelty riittävästi. Näin on varsinkin ottaen huomioon, että Europolin ja Eurojustin tehtävät todennäköisesti kehittyvät ajan mittaan.

Euroopan tietosuojavaltuutettu kehottaa komissiota rajamaan ne tehtävät, joiden suorittamiseen käyttöoikeuden myöntäminen Europolille ja Eurojustille olisi perusteltua.

##### b. Tietoja koskevat rajoitukset

Europolin ja Eurojustin suorittaman "tietojenonginnan" välttämiseksi ja sen varmistamiseksi, että niillä on pääsy vain "niiden tehtävien kannalta välttämättömiin" tietoihin, Schengenin yhteinen valvontaviranomainen ehdotti SIS II -ehdotuksista 27.9.2005 antamassaan lausunnossa, että Europolin ja Eurojustin pääsy järjestelmään rajoitettaisiin tietoihin henkilöistä, joiden nimi jo ilmenee niiden tiedostoissa. Tämä takaisi, että ne konsultoivat ainoastaan niiden kannalta rele-

vanteja ilmoituksia. Euroopan tietosuojavaltuutettu kannattaa tätä suositusta.

##### c. Turvallisuusnäkökohdat

Euroopan tietosuojavaltuutettu suhtautuu myönteisesti velvoitteeseen rekisteröidä järjestelmään kaikki Europolin ja Eurojustin suorittamat tapahtumat sekä järjestelmän osien kopioinnin tai lataamisen kieltämiseen.

Ehdotetun päätöksen 56 artiklassa kaavaillaan "yhdestä kahteen" käyttöliittymää Europolia ja Eurojustia varten. Vaikka olisikin ymmärrettävää, että jokin jäsenvaltio tarvitsee enemmän kuin yhden käyttöliittymän sen toimivaltuutettujen viranomaisten hajautetun tilanteen takia, Europolin ja Eurojustin asema ja toiminnot eivät oikeuta tätä pyyntöä. Lisäksi on korostettava, että turvallisuusnäkökulmasta käyttöliittymien lisääminen lisää myös väärinkäytön riskiä, ja se olisi siksi perusteltava täsmällisesti pätevempien tekijöiden avulla. Näin ollen vakuuttavampien perustelujen puuttuessa Euroopan tietosuojavaltuutettu ehdottaa, että Europolin ja Eurojustin osalta myönnetään vain yksi käyttöliittymä.

#### 4.3 Ilmoitusten linkittäminen

Asetuksen 26 artiklassa ja päätöksen 46 artiklassa säädetään, että jäsenvaltiot voivat luoda kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti ilmoitusten välille linkkejä, yhdistääkseen kaksi tai useampia ilmoituksia.

Vaikka ilmoitusten väliset linkit ovat epäilemättä hyödyllisiä valvonnan kannalta (esimerkiksi autovarkaan pidätysmääräys voidaan linkittää varastettuun ajoneuvoon), ilmoitusten välisten linkkien käyttöönotto on hyvin tyyppinen poliisin tutkintakeinon piirre.

Ilmoitusten linkittämisellä voi olla suuri vaikutus kyseisen henkilön oikeuksiin, koska henkilöä ei enää arvioida ainoastaan häneen liittyvien tietojen perustella, vaan sen perusteella, mikä on hänen mahdollinen yhteytensä muihin henkilöihin. Henkilöihin, joiden tiedot linkitetään rikollisten tai etsintäkuulutehtävien tietoihin, kohdistuu todennäköisesti suurempi epäily kuin muihin. Lisäksi ilmoitusten linkittäminen merkitsee SIS:n tutkintavaltuuksien laajentamista, koska se mahdollistaa oletettujen järjestöjen tai verkostojen rekisteröinnin (esimerkiksi jos laittomia maahanmuuttajia koskevat tiedot linkitetään ihmiskaupan harjoittajien tietoihin). Koska linkkien luominen jätetään kansallisen lainsäädännön varaan, siitä on lopuksi mahdollisena seurauksena se, että jokin jäsenvaltio voi luoda linkkejä, jotka jossakin toisessa jäsenvaltiossa ovat lainvastaisia, syöttäen näin järjestelmään "lainvastaisia" tietoja.

<sup>(1)</sup> Neuvoston päätös 2005/211/YOS, tehty 24 päivänä helmikuuta 2005, Schengenin tietojärjestelmän eräiden uusien toimintojen käyttöönottamisesta, myös terrorismin torjunnassa. EUVL L 68, 15.3.2005, s. 44.



Neuvoston 14.6.2004 antamissa SIS II:n toiminnallisia vaatimuksia koskevista päätelmissä todettiin, että kuhunkin linkkiin on liitettävä selvät toiminnalliset vaatimukset, niiden on perustuttava selkeästi määriteltyyn yhteysuhteeseen ja niiden on noudatettava suhteellisuusperiaatetta. Linkittämällä ei saa myöskään olla vaikutusta oikeuteen päästä järjestelmään. Koska ilmoitusten linkittäminen on kuitenkin tietojen käsittelyä, siinä on noudatettava direktiivin 95/46/EY ja/tai yleissopimuksen N:o 108 täytäntöönpanemiseksi annetun kansallisen lainsäädännön säännöksiä.

Ehdotuksissa toistetaan, että linkkien olemassaolo ei voi muuttaa järjestelmään pääsyn oikeuksia (sillä muutoinhan se tarjoaisi pääsyn tietoihin, joiden käsittely ei olisi kansallisen lainsäädännön nojalla laillista, rikkoen direktiivin 6 artiklaa vastaan).

Euroopan tietosuojavaltuutettu korostaa, että ehdotetun asetuksen 26 artiklan ja ehdotetun päätöksen 46 artiklan tiukka tulkinta on tärkeää: yksi keino tämän varmistamiseksi on tehdä selväksi, että viranomaiset, joilla ei ole oikeutta päästä tiettyihin tietoluokkiin, eivät voi päästä näihin luokkiin kuuluviin linkkeihin eivätkä ne saa edes olla tietoisia kyseisten linkkien olemassaolosta. Linkkien havaitsemisen on oltava mahdotonta niille, joilla ei ole käyttöoikeutta linkitettyihin tietoihin.

Lisäksi Euroopan tietosuojavaltuutettu haluaisi, että häntä kuulutaisiin teknisistä toimenpiteistä tämän takaamiseksi.

#### 4.4 Ilmoitukset maahantulon epäämiseksi

##### 4.4.1 Tietojen tallentamisen perusteet

Maahantulon epäämiseksi annettujen kolmansien maiden kansalaisia koskevien ilmoitusten (asetuksen 15 artikla) käytöllä on merkittävä vaikutus henkilön vapauksiin: tämän säännöksen nojalla raportoinnin kohteena oleva yksittäinen henkilö ei voi enää päästä Schengen-alueelle useaan vuoteen. Tähän mennessä tämä ilmoitustyyppi on ollut kaikkein eniten käytetty, raportoinnin kohteena olevien henkilöiden määrässä laskettuna. Ottaen huomioon tämän ilmoituksen seuraukset sekä asianomaisten henkilöiden määrän, ilmoitusta tehtäessä sekä täytäntöön pantaessa on syytä erityiseen huolellisuuteen. Vaikka sama koskee muitakin ilmoituksia, Euroopan tietosuojavaltuutettu aikoo omistaa erityisen luvun tälle ilmoitukselle, koska siitä aiheutuu tietojen tallentamisen perusteita koskevia erityisongelmia.

Uusi ilmoitus maahantulon epäämiseksi merkitsee parannusta nykyiseen tilanteeseen, mutta se ei kuitenkaan ole täysin tyydyttävä, sillä se perustuu suurelta osin välineisiin, joita ei ole vielä hyväksytty tai edes ehdotettu.

Parannusta on täsmällisempi kuvaus tietojen tallentamisen perusteista. Schengenin yleissopimuksen nykyinen sanamuoto on johtanut siihen, että jäsenvaltioiden välillä on ollut suuria eroja raportoinnin kohteena yleissopimuksen 96 artiklan nojalla olleiden henkilöiden määrässä. Schengenin yhteinen valvontaviranomainen on laatinut perusteellisen tutkimuksen asiasta<sup>(1)</sup> ja päätenyt suositukseen, jonka mukaan ”päätoksentekijöiden olisi harkittava ilmoituksen tekemisen syiden yhdenmukaistamista eri Schengen-valtioissa”.

Ehdotettu 15 artikla on sanamuodoltaan yksityiskohtaisempi, mikä on myönteistä.

Lisäksi 15 artiklan 2 kohdassa annetaan luettelo tapauksista, joissa henkilöistä ei voida tehdä ilmoitusta, koska he oleskelevat laillisesti jonkin jäsenvaltion alueella, erilaisia asemia soveltaen. Vaikka tämä voidaan päätellä nykyisestä Schengenin yleissopimuksesta, käytäntö on osoittanut, että tämän menettelyn soveltaminen on vaihdellut eri jäsenvaltioissa. Sen vuoksi selkeyttäminen on positiivinen tekijä.

Tätä säännöstä on kuitenkin myös kritisoitu vahvasti, koska se perustuu suurelta osin tekstiin, jota ei ole vielä hyväksytty, nimittäin palauttamista koskevaan direktiiviin.

SIS II -ehdotusten hyväksymisen jälkeen komissio on ehdottanut (1.9.2005) direktiiviä jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä palautettaessa laittomasti oleskelevia kolmansien maiden kansalaisia, mutta niin kauan kuin tämä ehdotus ei ole lopullinen, sitä ei voida pitää pätevänä perusteena tietojen tallentamiselle järjestelmään. Se rikkoo erityisesti ECHR:n 8 artiklaa vastaan, sillä henkilöiden yksityisyyden loukkaaminen olisi perusteltava — muun muassa — selkeän ja saatavissa olevan lainsäädännön avulla.

Näistä syistä Euroopan tietosuojavaltuutettu kehottaa komissiota joko poistamaan tämän säännöksen tai muotoilemaan sen olemassaolevaan lainsäädäntöön perustuen uudelleen siten, että henkilöillä on mahdollisuus tietää, mitä toimenpiteitä viranomaiset voivat tarkalleen toteuttaa heidän osaltaan.

##### 4.4.2 Oikeus käyttää 15 artiklan mukaisia ilmoituksia

Asetuksen 18 artiklassa säädetään, millä viranomaisilla on oikeus käyttää kyseisiä ilmoituksia ja mihin tarkoituksiin. 18 artiklan 1 ja 2 kohdassa määritetään viranomaiset, joilla on oikeus käyttää palauttamista koskevan direktiivin perusteella tehtyjä ilmoituksia. Aikaisemmin esitetty huomautus soveltuu tähänkin kohtaan.

<sup>(1)</sup> Schengenin yhteisen valvontaviranomaisen kertomus 96 artiklan mukaisten ilmoitusten käytön tarkastelusta Schengenin tietojärjestelmässä, Bryssel, 20.6.2005.

Ehdotetun asetuksen 18 artiklan 3 kohdassa pakolaisaseman myöntämisestä vastuussa oleville viranomaisille myönnetään oikeus käyttää ilmoituksia sellaisen direktiivin nojalla, jota ei ole vielä edes ehdotettu. Käytettävissä olevan tekstin puuttuessa Euroopan tietosuojavaltuutetun on toistettava aikaisemmat huomautukset.

#### 4.4.3 15 artiklan mukaisten ilmoitusten säilyttämisäika

Ilmoitusta ei 20 artiklan mukaisesti saa säilyttää (maastapoistamista tai palauttamista koskevassa) päätöksessä vahvistettua maahantulokiellon kestoja kauempaa. Tämä on tietosuojasääntöjen mukaista. Lisäksi ilmoitus poistetaan automaattisesti viiden vuoden kuluttua, mikäli tiedot SIS II:een tallentanut jäsenvaltio ei päättää toisin.

Asianmukaisen kansallisen tason valvonnan avulla olisi varmistettava, että säilyttämisäikää ei perusteella jatketa automaattisesti ja että jäsenvaltiot poistavat tiedot ennen viiden vuoden määräaika, jos maahantulokiellon kesto on lyhyempi.

#### 4.5 Säilyttämisajat

Vaikka säilyttämisen periaate pysyy samana (yleensä ilmoitus olisi poistettava SIS II -järjestelmästä heti, kun ilmoituksessa pyydetty toimenpide on suoritettu), ehdotukset johtavat siihen, että ilmoitusten säilyttämisajan voimassaoloa on yleensä pidentetty.

Schengenin yleissopimuksessa määrättiin, että tietojen säilyttämistarve on tarkistettava viimeistään kolmen vuoden kuluttua niiden tallentamisesta (tai yhden vuoden kuluttua, kun tiedot on tallennettu tarkkailua varten). Uusissa ehdotuksissa säädetään tietojen automaattisesta poistamisesta (jota ilmoituksen tehneellä jäsenvaltiolla on mahdollisuus vastustaa) 5 vuoden kuluttua maahanmuuttotietojen osalta, 10 vuoden kuluttua pidäystä, kadonneita henkilöitä ja henkilöitä, jotka on haastettu oikeuteen, koskevien tietojen osalta sekä 3 vuoden kuluttua tarkkailtavien henkilöiden osalta.

Vaikka jäsenvaltioiden on periaatteessa poistettava tiedot, kun ilmoituksen tarkoitus on täytetty, tämä johtaa säilyttämistä koskevan enimmäisajan merkittävään pitenemiseen (useimmissa tapauksissa kolminkertaistumiseen), ilman minkäänlaisia komission perusteluja. Maahanmuuttotietojen osalta voidaan vain uskaltaa arvata, että 5 vuoden kesto on yhteydessä maahantulokiellon keston, kuten palauttamista koskevassa direktiiviehdotuksessa on ehdotettu. Muissa tapauksissa ei ole olemassa mitään järkevää perustetta, josta Euroopan tietosuojavaltuutettu olisi tietoinen.

Mahdolliset vaikutukset rekisteröityihin, jotka ovat SIS:ssä raportoinnin kohteena, voivat johtaa merkittäviin seurauksiin

asianomaisten henkilöiden elämässä. Tämä on huolestuttavaa erityisesti, kun henkilöistä on annettu ilmoitus tarkkailua tai erityistarkastuksia varten, koska nämä ilmoitukset voidaan antaa epäilysten perusteella.

Euroopan tietosuojavaltuutettu kaipaa vankkoja perusteluja kyseiselle tietojen säilyttämisäiköiden voimassaolon pidentämiselle. Mikäli vakuuttavia perusteluja ei ole, hän ehdottaa niiden lyhentämistä nykyiseen kestoonsa, erityisesti silloin, kun kyseessä ovat ilmoitukset tarkkailua tai erityistarkastuksia varten.

#### 4.6 Ajoneuvojen rekisteröintitodistusten myöntämisestä vastaavien viranomaisten pääsy järjestelmään

Pääongelmana on enemmän kuin kyseenalaisen oikeusperustan valinta. Komissio ei perustele vakuuttavasti "liikennettä" koskevan ensimmäisen pilarin oikeusperustan käyttämistä sellaista toimenpidettä varten, jolla sallittaisiin hallintoviranomaisten pääsy SIS-järjestelmään rikollisuuden ehkäisemiseksi ja torjumiseksi (varastettujen ajoneuvojen laiton kauppa). Tämän lausunnon 4.2.2 kohdassa on esitetty yksityiskohtaisesti, että tarvitaan vahvoja perusteluja ja vankkaa oikeusperustaa, jotta pääsy SIS II -järjestelmään myönnettäisiin.

Euroopan tietosuojavaltuutettu viittaa asiaa koskeviin huomautuksiin, jotka Schengenin yhteinen valvontaviranomainen on esittänyt lausunnoissaan ehdotetusta SIS II:n oikeusperustasta. Erityisesti Schengenin yhteisen valvontaviranomaisen ehdotusta päätösehdotuksen muuttamisesta kyseisen pääsyn sisällyttämiseksi siihen olisi noudatettava.

### 5. KOMISSION JA JÄSENVALTIOIDEN TEHTÄVÄT

Selkeä vastuualueiden kuvaus ja vastuunjako on SIS II:n yhteydessä ensiarvoisen tärkeää sekä järjestelmän moitteettoman toiminnan kannalta että myös valvonnan näkökulmasta. Valvontavaltuuksien jakaminen nojaa vastuualueiden kuvaukseen, joten ehdoton selkeys on välttämätöntä.

#### 5.1 Komission tehtävä

Euroopan tietosuojavaltuutettu suhtautuu myönteisesti molempien ehdotusten III lukuun, jossa määritetään komission tehtävä ja vastuualueet SIS II:ssä (tehtävänä operatiivinen hallinnointi). Tällaista selvennystä ei ollut VIS-ehdotuksessa. Mainitussa luvussa ei kuitenkaan määritellä tyhjentävästi komission tehtäviä. Kuten tämän lausunnon 9 luvussa todetaan, komissio osallistuu järjestelmän täytäntöönpanoon ja hallinnointiin myös komiteamenettelyn kautta.

Tietosuojan kannalta komissiolla on tehtävä, joka on jo tunnus-tettu VIS- ja Eurodac-järjestelmissä, eli operatiivisesta hallinnoinnista vastaaminen. Yhdistettynä sen päätehtävään järjestelmän kehittämisessä ja ylläpidossa tätä olisi pidettävä sui generis -rekisterinpitäjän tehtävänä. Kuten Euroopan tietosuojavaltuutetun lausunnossa VIS-järjestelmästä on jo todettu, se on paljon enemmän kuin tietojenkäsittelijän tehtävä, mutta myös rajatumpi kuin normaalin rekisterinpitäjän, sillä komissiolla ei ole pääsyä SIS II:ssä käsiteltäviin tietoihin.

Koska SIS II perustetaan monitahoisille järjestelmille, joista eräät nojaavat uusiin teknologioihin, Euroopan tietosuojavaltuutettu korostaa komission vastuun vahvistamista järjestelmien pitämisessä ajan tasalla, soveltamalla turvallisuuteen ja tietosuojaan liittyviä parhaita käytettävissä olevia tekniikoita.

Näin ollen ehdotusten 12 artiklaan olisi lisättävä, että komission olisi säännöllisesti ehdotettava sellaisten uusien teknologioiden soveltamista, jotka edustavat uusinta tietämystä ja jotka parantavat tietosuojan ja turvallisuuden tasoa sekä helpottavat niiden kansallisten viranomaisten tehtäviä, joilla on pääsy näihin tietoihin.

## 5.2 Jäsenvaltioiden tehtävä

Jäsenvaltioiden tilanne ei ole kovin selkeä, koska on vaikea tietää, mikä tai mitkä viranomaiset tulevat olemaan rekisterinpitäjiä.

Ehdotuksissa määritetään SIS II:n kansallisen toimiston tehtävä (varmistaa, että toimivaltaiset viranomaiset pääsevät SIS II:een) sekä SIRENE-viranomaisten tehtävä (huolehtia kaikkien lisätietojen vaihdosta). Jäsenvaltioiden on myös taattava NS:iensä (kansallisten järjestelmiensä) toiminta ja turvallisuus. Ei ole selvää, kuuluuko tämä vastuu yhdelle edellä mainituista viranomaisista. Joka tapauksessa selkeytystä tarvitaan tältä osin.

Tietosuojan osalta komissiota ja jäsenvaltioita olisi pidettävä yhteisinä rekisterinpitäjinä, joista kullakin on erityinen vastuualue. Näiden täydentävien tehtävien tunnustaminen on ainoa tapa varmistaa, ettei yksikään SIS II:n toimintojen alue jää valvomatta.

## 6. REKISTERÖITYJEN OIKEUDET

### 6.1 Tiedot

#### 6.1.1 Asetusehdotus

Asetusehdotuksen 28 artiklassa säädetään rekisteröidyn tietojensaantioikeudesta, joka perustuu pitkälti direktiivin 95/46

10 artiklaan. Tämä on tervetullut muutos verrattuna nykytilanteeseen, sillä yleissopimuksessa ei säädetä yksiselitteisesti tietojensaantioikeudesta. Seuraavia seikkoja olisi kuitenkin vielä mahdollista parantaa.

Luetteloon olisi lisättävä joitakin tietoja, millä varmistettaisiin rekisteröidyn oikeudenmukainen kohtelu (1). Tietojen koskettava tietojen säilyttämisaikaa, oikeutta pyytää ilmoituksen tekemistä koskevan päätöksen tarkastelua tai hakea siihen muutosta (joissakin tapauksissa ks. asetusehdotuksen 15 artiklan 3 kohta), mahdollisuutta saada apua tietosuojaviranomaiselta ja oikeuskeinojen olemassaolo.

Asetusehdotuksessa ei täsmennetä, milloin tiedot olisi toimitettava. Tämä voi tehdä rekisteröidyn oikeuksien käytön mahdolliseksi. Jotta oikeuksia voidaan todellisuudessa käyttää, asetuksessa olisi säädettävä tarkasti ajankohta, jona tiedot olisi annettava riippuen siitä, mikä viranomainen on tehnyt ilmoituksen.

Käytännöllinen ratkaisu olisi lisätä ilmoitusta koskevia tietoja ilmoituksen ensisijaisena perusteena olevaan päätökseen. Tällainen päätös on joko tuomioistuimen päätös tai hallinnollinen päätös, joka perustuu yleistä turvallisuutta koskevaan uhkaan (...), palautuspäätökseen tai maastapoistamispäätökseen, johon liittyy uutta maahantuloa koskeva kielto. Tämä seikka olisi lisättävä asetuksen 28 artiklaan.

#### 6.1.2 Päätösehdotus

Päätöksen 50 artiklan mukaan tietoja annetaan rekisteröidyn pyynnöstä, ja siinä annetaan mahdolliset perusteet tietojen luovuttamisesta kieltäytymiselle. Tietojensaantioikeutta koskevat rajoitukset ovat luonnollisesti ymmärrettäviä ottaen huomioon tietojen luonteen ja sen, missä yhteydessä niitä käsitellään.

Tietojensaantioikeuden edellytyksenä ei kuitenkaan pitäisi olla rekisteröidyn tekemä pyyntö (joka olisi pikemminkin tietojensaantipyynnöksi koskeva määritelmä). Voidaan olettaa, että tarve "pyytää" tietoja on perusteltu tapauksissa, joissa rekisteröidyllä ei voida ilmoittaa sen vuoksi, että hänen olinpaikkaansa ei tunneta.

Tämä asia voitaisiin ottaa huomioon lisäämällä tietojensaantioikeutta koskeva poikkeus tapauksissa, joissa tietojen toimittaminen osoittautuu mahdottomaksi tai siitä aiheutuu suhteettoman suurta vaivaa. Päätöksen 50 artiklaa olisi muutettava vastaavasti.

(1) Ks. myös tietosuojavaltuutetun lausunto viisumitietojärjestelmän perustamisesta, kohta 3.10.1.

Ratkaisu olisi myös johdonmukainen tietosuojaa kolmannessa pilarissa koskevan puitepäätosehdotuksen kanssa.

## 6.2 Tietojen saanti

Myönteistä on, että sekä asetus- että päätösehdotuksessa asetetaan määräajat tietojen saantipyyntöihin vastaamiseksi. Koska tietojensaantioikeuden käyttöä koskeva menettely määräytyy kansallisella tasolla, voidaan kuitenkin kysyä, miten ehdotuksissa säädetyt määräajat vaikuttavat olemassa oleviin menettelyihin etenkin, jos jäsenvaltioilla on lyhyemmät määräajat tietojensaantipyyntöihin vastaamiseksi. Olisi todettava selkeästi, että olisi sovellettava rekisteröidyn kannalta suotuisampia määräaikoja.

### 6.2.1 Asetusehdotus

On huomattava, asetusehdotus ei sisällä tietojensaantioikeutta koskevia rajoituksia (...kieltäydytään, mikäli se on välttämättömä ilmoituksessa mainitun oikeudellisen toimenpiteen suorittamiseksi tai muiden henkilöiden oikeuksien tai vapauksien suojelemiseksi), jotka nykyisellään sisältyvät Schengenin yleissopimukseen.

Tämä johtunee kuitenkin direktiivistä 95/46/EY, jossa (13 artiklassa) säädetään jäsenvaltioiden mahdollisuudesta toteuttaa poikkeuksia kansallisessa lainsäädännössä. Joka tapauksessa on todettava, että käytettäessä 13 artiklaa kansallisessa lainsäädännössä tiedonsaantioikeuden rajoittamiseksi olisi aina otettava huomioon Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artikla ja että sitä olisi käytettävä vain rajoitetusti.

### 6.2.2 Päätösehdotus

Päätösehdotus sisältää Schengenin yleissopimuksen kaltaisen rajoituksen tietojensaantioikeuteen. Puitepäätosehdotus sisältää pohjimmiltaan samat rajoitukset, joten tämän säädöksen antaminen ei muuttaisi tilannetta merkittävästi.

Useissa jäsenvaltioissa oikeus saada lainvalvontatietoja on "epäsuora" (eli oikeutta voidaan käyttää kansallisen tietosuojaviranomaisen välityksellä), minkä vuoksi olisi hyödyllistä säätää tietosuojaviranomaisten veloitteesta tehdä aktiivista yhteistyötä käytettäessä tietojensaantioikeutta.

## 6.3 Oikeus saattaa ilmoituksen tekemistä koskeva päätös tarkasteltavaksi tai hakea siihen muutosta

Asetuksen 15 artiklan 3 kohdassa säädetään oikeudesta saattaa asia oikeusviranomaisen tarkasteltavaksi tai hakea muutosta

oikeusviranomaiselta, jos ilmoituksen tekemisestä päättää hallintoviranomainen. Tämä on tervetullut lisä verrattuna nykyiseen Schengenin yleissopimukseen.

Tämä korostaa edellä 6.1 kohdassa mainitun mukaisesti täydellisten ja ajantasaisten tietojen merkitystä rekisteröidylle. Ilman kyseisiä tietoja uusi oikeus jäisi teoreettiseksi.

## 6.4 Oikeuskeinot

Asetusehdotuksen 30 artiklassa ja päätösehdotuksen 52 artiklassa säädetään oikeudesta nostaa kanne tai tehdä kantelu minkä tahansa jäsenvaltion tuomioistuimissa, jos rekisteröidyltä evätään oikeus tutustua itseään koskeviin tietoihin tai oikaista niitä tai poistaa ne taikka oikeus tiedoksisaantiin tai vahingonkorvaukseen.

Ilmaisu "kenellä tahansa on oltava kussakin jäsenvaltiossa" antaa ymmärtää, että kanteen tekijän on oltava fyysisesti jäsenvaltion alueella voidakseen nostaa kanteensa tuomioistuimissa. Kyseinen alueellinen rajoitus ei ole perusteltu ja se voi mitätöidä mahdollisuuden oikeuskeinojen käyttöön, koska on todennäköistä, että hyvin usein kanteen tekijä jättää kanteen nimenomaan siksi, että hänelle ei myönnetä pääsyä Schengenin alueelle. Lisäksi asetusehdotuksen osalta on huomattava, että koska direktiivi on yleinen sääntö (lex generalis), on sen 22 artikla otettava huomioon. Kyseisen artiklan mukaan kenellä tahansa henkilöllä on mahdollisuus käyttää oikeussuojakeinoa asuinpaikastaan riippumatta. Puitepäätosehdotuksessa ei ole myöskään alueellista rajoitusta. Tietosuojavaltuutettu ehdottaa, että alueellinen rajoitus poistettaisiin asetusehdotuksen 30 artiklasta ja päätösehdotuksen 52 artiklasta.

## 7. VALVONTA

### 7.1 Johdanto: vastuun jakaminen

Ehdotuksissa valvontatehtävä jaetaan kansallisten valvontaviranomaisten<sup>(1)</sup> ja Euroopan tietosuojavaltuutetun kesken kummankin omalla soveltamisalalla. Tämä on yhdenmukaista ehdotuksissa omaksutun sovellettavaa lainsäädäntöä ja SIS II:n toimintaan ja käyttöön liittyvää vastuuta koskevan lähestymistavan sekä tehokkaan valvonnan vaatimuksen kanssa.

Tietosuojavaltuutettu on tyytyväinen tähän asetusehdotuksen 31 artiklassa ja päätösehdotuksen 53 artiklassa esitettyyn lähestymistapaan. Eri osapuolten tehtävien ymmärtämiseksi ja selkeyttämiseksi tietosuojavaltuutettu ehdottaa kuitenkin, että artiklat jaettaisiin useampaan säännökseen, joista kukin käsittelee valvonnan eri tasoa samalla tavalla kuin VIS-ehdotuksessa.

<sup>(1)</sup> Myös Europolin ja Eurojustin valvontaviranomaiset osallistuvat valvontaan mutta vähemmässä määrin.

## 7.2 Kansallisten tietosuojaviranomaisten suorittama valvonta

Asetusehdotuksen 31 artiklan ja päätösehdotuksen 53 artiklan mukaan kunkin jäsenvaltion on huolehdittava siitä, että riippumaton viranomaisvalvoo SIS II -järjestelmään sisältyvien henkilötietojen käsittelyn lainmukaisuutta.

Päätösehdotuksen 53 artiklassa säädetään yksilön oikeudesta pyytää valvontaviranomaista tarkistamaan häntä koskevien tietojen käsittelyn lainmukaisuus. Asetusehdotuksessa ei ole samanlaista säännöstä, koska direktiiviä sovelletaan yleisenä sääntönä (*lex generalis*). Siksi on otettava huomioon, että kansalliset tietosuojaviranomaiset voivat käyttää SIS II:n osalta kaikkia niille direktiivin 95/46/EY 28 artiklan nojalla annettuja toimivaltuuksia, tietojenkäsittelyn lainmukaisuuden tarkistaminen mukaan luettuna. Asetuksen 31 artiklan 1 kohdassa selvennetään kansallisten viranomaisten tehtävää, mutta sitä ei voida tulkita niiden toimivaltuuksia rajoittavasti. Asetusehdotuksen tekstiä olisi selvennettävä toimivaltuuksien kuvauksen osalta.

Päätösehdotuksessa kansallisten valvontaviranomaisten tehtävät on kuvattu laajemmin, koska sen *lex generalis* on eri. Tilanne, jossa valvontaviranomaisilla olisi eri tehtävät ja eri toimivaltuudet käsiteltävänä olevien tietojen luokituksesta riippuen, ei kuitenkaan olisi järkevä, minkä lisäksi sitä olisi vaikea hallinnoida käytännössä. Siksi sitä olisi vältettävä joko antamalla näille viranomaisille samat toimivaltuudet päätösehdotuksen tekstissä tai viittaamalla toiseen yleiseen sääntöön (puitepöytäkirjan tietosuojasta kolmannen pilarin alioilla), jossa tietosuojaviranomaisille annetaan enemmän toimivaltaa.

## 7.3 Euroopan tietosuojavaltuutetun suorittama valvonta

Euroopan tietosuojavaltuutettu valvoo, että komission tietojenkäsittelytoiminta toteutetaan ehdotusten mukaisesti. Lisäksi tietosuojavaltuutetun pitäisi voida käyttää kaikkia asetuksen 45/2001 nojalla annettuja toimivaltuuksiaan ottaen kuitenkin huomioon komission rajalliset toimivaltuudet itse tietojen osalta.

On aiheellista lisätä, että asetuksen 45/2001 45 artiklan f kohdan mukaan Euroopan tietosuojavaltuutettu "tekee yhteistyötä direktiivin 95/46/EY 28 artiklassa mainittujen, kyseisen direktiivin soveltamisalaan kuuluvien maiden kansallisten valvontaviranomaisten kanssa siinä määrin kuin kullekin viranomaiselle kuuluvien tehtävien hoitaminen sitä edellyttää". SIS II:n valvontaan liittyvä yhteistyö jäsenvaltioiden kanssa ei perustu ainoastaan ehdotuksiin vaan myös asetukseen 45/2001.

## 7.4 Yhteinen valvonta

Ehdotuksissa on otettu huomioon myös tarve koordinoida eri viranomaisten valvontatoimet. Asetusehdotuksen 31 artiklassa ja päätösehdotuksen 53 artiklassa säädetään, että "kansallisten valvontaviranomaisten ja Euroopan tietosuojavaltuutetun on tehtävä keskenään aktiivista yhteistyötä. Euroopan tietosuojavaltuutetun on järjestettävä tätä tarkoitusta varten kokous vähintään kerran vuodessa."

Euroopan tietosuojavaltuutettu on tyytyväinen tähän ehdotukseen, joka sisältää olennaisilta osin ne osatekijät, jotka ovat tarpeen tämän ehdottoman välttämättömän yhteistyön mahdollistamiseksi valvonnasta vastaavien viranomaisten välillä kansallisella ja Euroopan tasolla. On syytä korostaa, että kun ehdotuksessa säädetään vähintään kerran vuodessa pidettävästä kokouksesta, tätä on pidettävä vähimmäisvaatimuksena.

Näitä säännöksiä (asetusehdotuksen 31 artiklaa ja päätösehdotuksen 53 artiklaa) voitaisiin kuitenkin selkeyttää koordinoinnin sisällön osalta. Nykyinen yhteinen valvontaviranomainen on toimivaltainen tarkastelemaan yleissopimuksen tulkintaan ja soveltamiseen liittyviä ongelmia, tutkimaan riippumattoman valvonnan toteuttamisen tai käyttöoikeuden harjoittamisen yhteydessä mahdollisesti ilmeneviä ongelmia sekä laatimaan yhdenmukaistettuja ehdotuksia yhteisiksi ratkaisuehdotuksiksi olemassa oleviin ongelmiin.

Uudet ehdotukset eivät saa johtaa siihen, että yhteisen valvonnan nykyistä soveltamisalaa heikennetään. Jos on selvää, että tietosuojaviranomaiset voivat käyttää SIS II:n osalta kaikkia niitä valvontaoikeuksia, jotka niille on annettu direktiivin nojalla, näiden viranomaisten yhteistyö voi kattaa laajoja osia SIS II:n valvonnasta, mukaan luettuna nykyisen yhteisen valvontaviranomaisen tehtävät, niin kuin ne on esitetty Schengenin yleissopimuksen 115 artiklassa.

Jotta tämä olisi täysin selvää, se olisi hyvä vahvistaa ehdotuksessa selväsanaisesti.

## 8. TURVALLISUUS

SIS II:n optimaalisen turvatason hallinta ja noudattaminen ovat perusedellytys tietokantaan tallennettujen henkilötietojen tarvittavan suojan varmistamiseksi. Tämän tyydyttävän turvatason toteuttamiseksi on otettava käyttöön asianmukaisia suojatoimenpiteitä järjestelmän infrastruktuuriin ja sitä käyttäviin henkilöihin liittyvien mahdollisten riskien varalta. Tätä kysymystä käsitellään ehdotuksen useissa kohdissa, mutta muotoilua on vielä parannettava.

Ehdotuksen 10 ja 13 artikloissa esitetään useita tietoturva koskevia toimenpiteitä ja erilaisia väärinkäyttötilanteita, jotka olisi estettävä. Tietosuojavaltuutettu on tyytyväinen siihen, että näihin artikloihin on sisällytetty säännöksiä turvatoimenpiteiden säännöllisestä (sisäisestä) valvonnasta.

Päätösehdotuksen 59 artiklan ja asetusehdotuksen 34 artiklan, joissa säädetään seurannasta ja arvioinnista, ei tulisi koskea pelkästään toiminnan tulosten, kustannustehokkuuden ja palvelujen laadun seuranta ja arviointia vaan myös lakisäateisten vaatimusten noudattamista, erityisesti tietosuojan alalla. Tietosuojavaltuutettu suosittaa tästä syystä, että näiden artiklojen soveltamisalaa laajennetaan tietojen käsittelyn lainmukaisuuden valvontaan ja siitä raportointiin.

Lisäksi päätösehdotuksen 10 artiklan 1 kohdan f alakohtaa tai 18 artiklaa ja asetusehdotuksen 17 artiklaa olisi täydennettävä. Olisi lisättävä, että jäsenvaltioiden (ja Europolin ja Eurojustin) olisi varmistettava, että asianmukaisesti valtuutetulla henkilöllä, jolla on pääsy tietoihin, on tarkat käyttäjäprofiilit (jotka olisi pidettävä kansallisten valvontaviranomaisten saatavilla tarkastuksia varten). Näiden käyttäjäprofiilien lisäksi jäsenvaltioiden on laadittava täydellinen luettelo käyttäjistä ja pidettävä se jatkuvasti ajan tasalla. Sama koskee soveltuvin osin komissiota.

Näitä turvatoimenpiteitä täydennetään seurannalla ja organisatorisilla turvajärjestelyillä. Ehdotusten 14 artiklassa esitetään kaikkien tietojenkäsittelytapatumien kirjaamisen edellytykset ja tarkoitus. Tietoja ei rekisteröidä vain tietosuojan valvomiseksi ja tietoturvan varmistamiseksi vaan myös 10 artiklan mukaista SIS II:n säännöllistä sisäistä valvontaa varten. Sisäistä valvontaa koskevat raportit auttavat osaltaan valvontaviranomaisia hoitamaan tehtävänsä tehokkaasti, määrittämään heikot kohdat sekä keskittymään niihin omissa valvontamenettelyissään.

Kuten aiemmin jo todettiin, järjestelmän liityntäpisteiden lisäämisen on oltava perusteltua, koska se automaattisesti lisää väärinkäytön riskiä. Ehdotusten 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa olisi vaadittava konkreettista osoitusta toisen liityntäpisteen tarpeesta.

Ehdotuksissa ei selitetä selvästi, miksi keskusjärjestelmästä tarvitaan kansalliset kopiot, mikä nostaa esiin vakavia yleiseen riskitasoon ja järjestelmän turvallisuuden liittyviä huolenaiheita:

- Useat kopiot lisäävät väärinkäytön riskiä (erityisesti uusien tietomuotojen, kuten biometrinen tietojen osalta).

- Kopioiden sisältämiä tietoja ei ole määritelty riittävän hyvin.

- 9 artiklan vaatimusten mukainen tarkkuus, laatu ja käytettävyyden asettavat suuria teknisiä haasteita ja lisäävät kustannuksia käytettävissä olevan teknologian kehitystasosta riippuen.

- Kopioiden valvonta kansallisten viranomaisten toimesta edellyttää lisää henkilöstö- ja rahoitusresursseja, joita ei ehkä aina ole käytettävissä.

Asiaan liittyvä riskit huomioon ottaen tietosuojavaltuutettu ei ole vakuuttunut kansallisten kopioiden käytön tarpeellisuudesta eikä lisäarvosta (käytössä oleva teknologia huomioon ottaen). Tietosuojavaltuutettu suosittelee, että jäsenvaltioiden mahdollisuus käyttää kansallisia kopioita poistettaisiin.

Jos kansallisia kopioita kuitenkin aiotaan kehittää, tietosuojavaltuutettu muistuttaa, että niiden kansalliseen käyttöön on sovellettava tiukasti käyttötarkoituksen rajoittamisen periaatetta. Kansallisissa kopioissa ei myöskään saa tehdä hakuja eri tavalla kuin keskustietokannassa.

Henkilötietojen käsittelyn lainmukaisuus perustuu tietoturvan ja tietojen eheyden tiukkaan noudattamiseen. Tietosuojavaltuutettu valvoo tehokkaalla tavalla tietojen käsittelyä, jos valvonta ei rajoitu vain tietojen turvaamiseen vaan kattaa myös niiden eheyden käytettävissä olevien lokien analysoinnin avulla. Siksi on tarpeen lisätä "tietojen eheys" 14 artiklan 6 kohtaan.

## 9. KOMITEAMENETTELY

Ehdotuksissa säädetään komiteamenettelyn noudattamisesta useissa sellaisissa tapauksissa, joissa on tehtävä SIS II:n täytäntöönpanoon tai hallitsemiseen liittyviä teknisiä päätöksiä. Kuten VIS-järjestelmää koskevassa lausunnossa todettiin samankaltaisista syistä, nämä päätökset vaikuttavat merkittävällä tavalla tarkoituseräperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen asianmukaiseen soveltamiseen.

Tietosuojavaltuutettu suosittelee, että tietosuojaan merkittävästi vaikuttavat päätökset, jotka koskevat esimerkiksi tietoihin pääsemistä ja tietojen tallentamista, lisätietojen vaihtamista, tietojen laatua ja ilmoitusten yhteensopivuutta, kansallisten kopioiden teknistä sääntöjenmukaisuutta, jne., olisi tehtävä asetuksen tai päätöksen muodossa, mieluiten yhteispäätösmenettelyä noudattaen. <sup>(1)</sup>

<sup>(1)</sup> Ks. myös Euroopan tietosuojavaltuutetun lausunto viisumitietojärjestelmästä (kohta 3.12) ja Euroopan tietosuojavaltuutetun lausunto ehdotuksesta direktiiviksi sellaisten tietojen säilyttämisestä, joita käsitellään yleisten sähköisten viestintäpalvelujen yhteydessä, annettu 26.9.2005 (kohta 60).

Kaikissa muissa tietosuojaan vaikuttavissa tapauksissa tietosuojavaltuutetulle olisi annettava mahdollisuus antaa lausunto komiteoiden tekemistä valinnoista.

Euroopan tietosuojavaltuutetun neuvoo-antava tehtävä olisi mainittava päätöksen 60 ja 61 artikloissa sekä asetuksen 35 artiklassa.

Ilmoitusten linkittämistä koskevien teknisten sääntöjen osalta (asetuksen 26 artikla ja päätöksen 46 artikla) on selitettävä eri komiteamenettelyjen tarve (neuvoo-antava menettely päätöksessä ja sääntelymenettely asetuksessa).

## 10. YHTEENTOIMIVUUS

Koska komissio ei ole vielä esittänyt tiedonantoa EU:n uusien järjestelmien yhteentoimivuudesta, on vaikea asianmukaisesti arvioida suunniteltujen mutta vielä määrittelemättömien yhteisvaikutusten lisäarvoa.

Tässä yhteydessä tietosuojavaltuutettu viittaa terrorismin torjunnasta annettuun neuvoston julkilausumaan (25.3.2004), jossa komissiota pyydetään esittämään ehdotuksia tietojärjestelmien (SIS, VIS ja Eurodac) yhteentoimivuuden ja yhteisvaikutuksen parantamiseksi. Tietosuojavaltuutettu haluaa myös mainita parhaillaan käytävät keskustelut siitä, mikä elin voisi huolehtia vastaisuudessa erilaisten laajojen järjestelmien hallinnoinnista (ks. myös tämän lausunnon 3.8. kohta).

Tietosuojavaltuutettu totesi jo viisumitietojärjestelmää koskevassa lausunnossaan, että yhteentoimivuus on keskeinen perusedellytys SIS II:n tapaisten laajamittaisen tietotekniikkajärjestelmien tehokkuudelle. Se auttaa vähentämään kokonaiskustannuksia johdonmukaisesti ja välttämään heterogeenisten elementtien aiheuttamaa redundanssia.

— Yhteentoimivuus voi myös osaltaan edistää korkean turvallisuustason säilyttämisen tavoitetta alueella, jolla jäsenvaltioiden välillä ei suoriteta sisäisiä rajatarkastuksia, sillä tällöin samaa menettelyä sovelletaan kaikkiin politiikan keskeisiin osiin. On kuitenkin tärkeää erottaa toisistaan kaksi yhteentoimivuuden tasoa:

— Yhteentoimivuus EU:n jäsenvaltioiden välillä on erittäin toivottavaa; yhden jäsenvaltion viranomaisten lähettämien ilmoitusten tulee olla yhteentoimivia jonkin toisen jäsenvaltion viranomaisten lähettämien ilmoitusten kanssa.

— Eri tarkoituksiin rakennettujen järjestelmien yhteentoimivuus tai yhteentoimivuus kolmansien maiden järjestelmien kanssa on paljon kyseenalaisempi asia.

Yksi järjestelmän tarkoituksen rajaamiseen tarkoitettuja suoja-toimia, joilla estetään ns. *function creep* (tietojen käyttö muuhun kuin alkuperäiseen tarkoitukseen), on eri teknisten standardien käyttö. Lisäksi kahden eri järjestelmän vuorovaikutus olisi syytä dokumentoida perusteellisesti. Yhteentoimivuus ei saisi koskaan johtaa siihen, että viranomainen, jolla ei ole pääsyä järjestelmään eikä oikeutta käyttää joitakin tietoja, voi päästä järjestelmään toisen tietojärjestelmän kautta. Sikäli kun ehdotusten lukemisen perusteella voi tehdä luotettavia päätelmiä, vaikuttaa esimerkiksi siltä, että automaattinen sormenjalkien tunnistusjärjestelmä (AFIS) ei sisälly järjestelmään SIS II:n ensimmäisinä vuosina; ehdotuksissa mainitaan ainoastaan biometristen tietojen hakukoneet. Jos aiotaan käyttää EU:n muihin järjestelmiin sisältyviä sormenjalkien tunnistusjärjestelmiä, se olisi dokumentoitava selvästi ja otettava käyttöön tällaisten yhteisvaikutusten edellyttämät suoja-toimet.

Tietosuojavaltuutettu haluaa jälleen kerran painottaa, että järjestelmien yhteentoimivuutta ei voi toteuttaa niin, että toimitaan vastoin käyttötarkoituksen rajoittamisen periaatetta, ja että kaikki tämänsuuntaiset ehdotukset tulisi toimittaa tietosuojavaltuutetulle.

## 11. YHTEENVETO

### 11.1 Yleistä

1. Euroopan tietosuojavaltuutettu pitää näiden ehdotusten useita kohtia myönteisinä, ja eräiltä osin ne merkitsevät parannusta nykytilanteeseen. Tietosuojavaltuutettu toteaa, että tietosuojasäännökset on yleisesti ottaen laadittu hyvin huolellisesti.

2. Euroopan tietosuojavaltuutettu painottaa, että oli pa uusi järjestelmä kuinka monimutkainen tahansa, sen on

— varmistettava tietosuojan korkea taso

— oltava kansalaisten ja tietoja keskenään jakavien viranomaisten ennakoitavissa

— oltava johdonmukainen, kun sitä sovelletaan eri yhteyksissä (ensimmäisessä ja kolmannessa pilarissa).

3. Koska SIS II -järjestelmään on lisätty uusia toimintoja, millä voi olla aiempaa enemmän vaikutuksia henkilöille, olisi suojatoimia tiukennettava. Näitä on kuvailtu lausunnossa. Erityisesti on huomattava seuraavaa:
- SIS II -järjestelmän käyttöoikeutta ei voida antaa uusille viranomaisille ilman erittäin hyviä perusteita. Käyttöoikeuksia tulisi rajoittaa mahdollisimman pitkälle sekä tietojen saatavuuden että tiedonsaantiin oikeutettujen henkilöiden osalta.
  - Ilmoitusten linkittäminen ei saa koskaan epäsuorastikaan johtaa käyttöoikeuksien muutokseen.
  - Vielä hyväksymätöntä lainsäädäntöä ei voida pitää pätevänä perusteena sille, että SIS II -järjestelmään viedään tietoja (ilmoitukset maahanpääsyn epäämiseksi).
  - Ajoneuvojen rekisteritodistuksia myöntävien viranomaisten käyttöoikeutta koskevaa oikeusperustaa tulisi tarkastella uudelleen, koska se on pääasiallisesti rikosten torjuntaan liittyvä.
  - Euroopan tietosuojavaltuutettu toteaa, että biometristen tietojen käyttäminen voi parantaa järjestelmän tehokkuutta ja auttaa henkilöllisyyden väärinkäytön kohteeksi joutuneita henkilöitä. Tämän lisäyksen vaikutuksia ei kuitenkaan ole tutkittu riittävästi ja näiden tietojen luotettavuutta on ehkä liioiteltu.
3. Kun jollekin viranomaiselle myönnetään SIS II -järjestelmän käyttöoikeus, olisi noudatettava tiukkoja ehtoja:
- Käyttöoikeuden olisi oltava SIS II:n yleisen tarkoituksen mukainen ja sopusoinnussa sen oikeusperustan kanssa.
  - Tarve saada käyttöoikeus SIS II -järjestelmään on todistettava.
  - Tietojen käyttötarkoitus on määriteltävä tarkasti ja rajattava.
  - Käyttöoikeuden myöntämisedellytykset on määriteltävä ja rajattava hyvin. Erityisesti on laadittava ajantasainen luettelo henkilöistä, joilla on käyttöoikeus SIS II -järjestelmään, myös Europolissa ja Eurojustissa.
  - Sitä, että nämä viranomaiset saavat SIS II:n käyttöoikeuden, ei saa käyttää perusteena tietojen syöttämiseksi järjestelmään ja säilyttämiseksi siellä, jos kyseiset tiedot eivät ole käyttökelpoisia sen ilmoituksen kannalta, jonka osia ne ovat.
  - Tietojen säilyttämisaikaa ei tule pidentää, ellei se ole tarpeen sitä tarkoitusta varten, jonka vuoksi tiedot vietiin järjestelmään.
- ## 11.2 Erityishuomioita
1. Euroopan tietosuojavaltuutettu pitää myönteisenä komission kantaa siitä, että asetusta 45/2001 on sovellettava kaikkeen tietojen käsittelyyn, jota komissio suorittaa SIS II -järjestelmässä, koska näin varmistetaan osaltaan, että yksilöiden perusoikeuksien ja -vapauksien suojaamiseen tähtäviä sääntöjä noudatetaan henkilötietojen käsittelyssä johdonmukaisella tavalla ja yhdenmukaisesti.
  2. Jotta käyttötarkoitus rajattaisiin tiukasti kansallisella tasolla, Euroopan tietosuojavaltuutettu suosittaa, että SIS II -ehdotuksiin (erityisesti asetusehdotuksen 21 artiklaan ja päätösehdotuksen artiklaan) sisällytetään samantyyppinen säännös kuin Schengenin yleissopimuksen 102 artiklan 4 kappaleessa, jossa rajoitetaan jäsenvaltioiden mahdollisuutta säätää tietojen käytöstä, josta ei ole mainintaa SIS II -teksteissä.
  4. Europolin ja Eurojustin osalta Euroopan tietosuojavaltuutettu kehottaa komissiota rajaamaan ne tehtävät, joiden suorittamiseen käyttöoikeuden myöntäminen olisi perusteltua. Europolin ja Eurojustin oikeus käyttää tietoja olisi lisäksi rajattava tietoihin henkilöistä, joiden nimi on jo niiden tiedostoissa. On myös ehdotettu, että Europolille ja Eurojustille annettaisiin vain yksi liityntäpiste.
  5. Maahanpääsyn epäämistä koskevien ilmoitusten osalta ne säännökset, jotka perustuvat lainsäädäntöön, jota ei ole vielä hyväksytty, olisi poistettava tai muotoiltava uudelleen — voimassa olevan lainsäädännön perusteella — niin, että henkilö voi saada tiedon siitä, mihin toimenpiteisiin viranomaiset tarkalleen ottaen voivat hänen suhteensa ryhtyä.
  6. Tietojen säilyttämisaikoja on pidennetty, mutta tälle ei ole esitetty päteviä perusteita. Jos vakuuttavia perusteita ei löydy, ajat olisi palautettava nykyiselleen, erityisesti kun on kyse ilmoituksista tarkkailua tai erityistarkastuksia varten.



7. Komissio on vastuussa järjestelmän operatiivisesta hallinnoinnista. Sillä on myös tärkeä rooli järjestelmän kehittämisessä ja ylläpidossa, minkä vuoksi sitä voidaan pitää järjestelmän *sui generis* -valvojana. Tehtävään kuuluu paljon enemmän kuin tietojen käsittely, mutta toisaalta se on rajoitetumpi kuin tavanomainen valvontatehtävä, koska komissiolla ei ole SIS II -järjestelmässä käsiteltävien tietojen käyttöoikeutta.

Tämän tehtävän mukaisesti olisi kummankin ehdotuksen 12 artiklaan lisättävä, että komissio ehdottaa säännöllisesti tämän alan uuden huipputeknologian käyttöä, joka parantaa tietosuojan ja turvallisuuden tasoa.

8. Jäsenvaltioiden tehtävän osalta on selvitettävä, mitkä viranomaiset toimivat valvojina.

9. Rekisteröidyn informointi:

— asetusehdotuksessa olisi lisättävä luetteloon joitain tietoja: tietojen säilyttämisaika, oikeus pyytää ilmoituksen tekemistä koskevan päätöksen tarkistusta tai oikeus valittaa siitä, mahdollisuus saada apua tietosuojaviranomaiselta sekä se, onko oikeussuojakeinoja käytettävissä.

Lisäksi näiden tietojen antamisajankohdan osalta olisi lisättävä velvoite antaa tiedot ilmoituksesta päätöksessä, joka on ensisijaisesti ilmoituksen perusteena.

— päätösehdotuksen 50 artiklaa (tiedonsaantioikeus) olisi muutettava niin, ettei rekisteröity joudu pyytämään tietoja niitä saadakseen.

10. Ehdotuksissa on asetettu määräajat tietojensaantia koskevaan pyyntöön vastaamiselle, mikä on hyvä asia. On selvennettävä, että jos myös kansallisessa lainsäädännössä asetetaan määräaikoja, että on sovellettava rekisteröidyn kannalta suotuisimpia määräaikoja.

Lisäksi olisi hyvä säätää tietosuojaviranomaisten veloitteesta tehdä aktiivisesti yhteistyötä tiedonsaantioikeuden myöntämisessä.

11. Oikeussuojakeinojen osalta Euroopan tietosuojavaltuutettu ehdottaa, että 30 artiklassa ja 52 artiklassa säädetty alueellinen rajoittaminen poistetaan.

12. Kansallisten tietosuojaviranomaisten toimivalta:

— Asetuksessa on otettava huomioon, että kansalliset tietosuojaviranomaiset voivat käyttää SIS II:n osalta kaikkia niille direktiivin 95/46/EY 28 artiklan nojalla annettuja toimivaltuuksia; tämä olisi selvennettävä asetusehdotuksen tekstissä.

— Päätösehdotuksessa valvontaviranomaisille olisi annettava samat toimivaltuudet kuin asetuksessa/direktiivissä.

13. Euroopan tietosuojavaltuutetun toimivalta: Euroopan tietosuojavaltuutetun pitäisi voida käyttää kaikkia asetuksen 45/2001 nojalla annettuja toimivaltuuksiaan ottaen kuitenkin huomioon komission rajalliset toimivaltuudet itse tietojen osalta.

14. Koordinoitu valvonta: ehdotuksissa on otettu huomioon tarve koordinoida eri viranomaisten valvontatoimet. Euroopan tietosuojavaltuutettu on tyytyväinen siihen, että ehdotukset sisältävät olennaisilta osin ne osatekijät, jotka ovat tarpeen yhteistyön mahdollistamiseksi valvonnasta vastaavien viranomaisten välillä kansallisella ja Euroopan tasolla. Näitä säännöksiä (asetusehdotuksen 31 artiklaa ja päätösehdotuksen 53 artiklaa) voitaisiin kuitenkin selkeyttää koordinoinnin sisällön osalta.

15. Ehdotuksen 10 ja 13 artiklassa on useita tietoturva koskevia toimenpiteitä; turvatoimenpiteiden säännöllisten (itse)valvontasäännösten sisällyttäminen on myönteistä.

— Päätösehdotuksen 59 artiklan ja asetusehdotuksen 34 artiklan, joissa säädetään seurannasta ja arvioinnista, ei tulisi koskea pelkästään toiminnan tulosten, kustannustehokkuuden ja palvelujen laadun seurantaa ja arviointia vaan myös lakisääteisten vaatimusten noudattamista erityisesti tietosuojan alalla. Näitä säännöksiä tulisi tarkistaa tämän mukaisesti.

— Lisäksi päätösehdotuksen 10 artiklan 1 kohdan f alakohtaa tai 18 artiklaa ja asetusehdotuksen 17 artiklaa olisi täydennettävä. Olisi lisättävä, että jäsenvaltioiden, Europolin ja Eurojustin olisi varmistettava, että käytettävissä on tarkat käyttäjäprofiilit (jotka olisi pidettävä kansallisten valvontaviranomaisten saatavilla tarkastuksia varten). Näiden käyttäjäprofiilien lisäksi jäsenvaltioiden on laadittava täydellinen luettelo käyttäjistä ja pidettävä se jatkuvasti ajan tasalla. Sama koskee komissiota.

— Henkilötietojen käsittelyn lainmukaisuus perustuu siihen, että tietoturva ja tietojen eheyttä noudatetaan tiukasti. Euroopan tietosuojavaltuutetun olisi voitava valvoa paitsi tietojen turvaamista myös tietojen eheyttä käytettävissä olevien rekisterien avulla. Näin ollen 14 artiklan 6 kohtaan olisi lisättävä "tietojen eheys".

16. Kansallisten kopioiden käyttäminen voi lisätä riskejä huomattavasti. Euroopan tietosuojavaltuutettu ei ole vakuuttunut niiden käytön tarpeellisuudesta (käytössä oleva teknologia huomioon ottaen) eikä lisäarvosta. Euroopan tietosuojavaltuutettu suosittaa, että jäsenvaltioiden mahdollisuus kansallisten kopioiden käyttöön poistettaisiin tai että käyttöä ainakin rajoitettaisiin tiukasti. Jos kansallisia kopioita kuitenkin tehdään, on periaatteena oltava, että niiden käyttötarkoitus rajataan tarkoin. Kansallisessa kopiassa ei myöskään saa tehdä hakuja eri tavoin kuin keskustietokannassa.
17. Komiteamenettely: päätökset, joilla on huomattava vaikutus tietosuojaan, olisi tehtävä asetuksen tai päätöksen muodossa, mieluiten yhteispäätösmenettelyä noudattaen.

Kun komiteamenettelyä tosiasiallisesti käytetään, Euroopan tietosuojavaltuutetun neuvoo-antava tehtävä olisi mainittava päätöksen 60 ja 61 artiklassa ja asetuksen 35 artiklassa.

18. Järjestelmien yhteentoimivuutta ei voi toteuttaa niin, että toimitaan vastoin käyttötarkoituksen rajoittamisen periaatetta. Kaikki tämänsuuntaiset ehdotukset tulisi toimittaa Euroopan tietosuojavaltuutetulle.

Tehty Brysselissä, 19. lokakuuta 2005

Peter HUSTINX  
Euroopan tietosuojavaltuutettu